

ВІДКРИТА ТА ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ

*Збірник матеріалів
Всеукраїнської електронної науково-практичної конференції*

25–27 жовтня 2016 р.

Київ – 2016

Національна академія педагогічних наук України
ВГО «Консорціум закладів післядипломної освіти»
Український відкритий університет післядипломної освіти
ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»
Центральний інститут післядипломної педагогічної освіти
Житомирський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Кафедра відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій
Лабораторія систем відкритої освіти

ВІДКРИТА ТА ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ

*Збірник матеріалів
Всеукраїнської електронної науково-практичної конференції*

25–27 жовтня 2016 р.

Київ – 2016

УДК 378.046-021.68:37.014.6

*Схвалено і рекомендовано до друку вченою радою Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України
(Протокол № 5 від 15 листопада 2016 р.)*

Рецензенти:

Регейло І. Ю. – доктор педагогічних наук, старший науковий співробітник [апарат Президії Національної академії педагогічних наук України]

Рябова З. В. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри управління навчальним закладом та педагогіки вищої школи [Навчально-науковий інститут ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» Національної академії педагогічних наук України]

Редакційна колегія:

Ляхоцька Л. Л. – канд. пед. наук, доцент, професор кафедри ВОС та ІКТ ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України

Кондратова Л. Г. – канд. пед. наук, доцент, кафедра ВОС та ІКТ ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України

Антощук С. В. – канд. пед. наук, старший викладач кафедри ВОС та ІКТ ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України

Відкрита та дистанційна освіта: від теорії до практики: зб. матер. Всеукр. електронної наук.-практ. конф., 25–27 жовтня 2016 р. [ред. кол.: Олійник В. В. (голов. ред.) та ін.]. – К. : ДВНЗ «Ун-т менеджменту освіти» НАПН України, 2016. – 114 с.

Наукове видання є результатом спільного проведення кафедрою відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України та лабораторією систем відкритої освіти Українського відкритого університету післядипломної освіти Всеукраїнської електронної науково-практичної конференції на тему «Відкрита та дистанційна освіта: від теорії до практики». Матеріали містять результати досліджень науковців та практиків з проблем теорії і практики відкритої та дистанційної освіти, відкритого інформаційного середовища навчального закладу, педагогіки і психології відкритої та дистанційної освіти, дистанційних технологій навчання у закладах освіти, технологій формування ІТ-компетенцій у педагогічних працівників, упровадження та перспективи відкритої післядипломної педагогічної освіти, організації освітньої діяльності навчального закладу на основі хмарних технологій, а також результати експериментальної діяльності науково-дослідної роботи з теми «Теоретичні та методичні основи застосування технологій навчання в системі відкритої післядипломної освіти» (державний реєстраційний номер – 0116U004868). Запропоноване видання буде корисним у процесі організації впровадження принципів відкритої освіти в навчальних закладах України, у процесі досліджень магістрантів, аспірантів, докторантів, наукових та педагогічних працівників.

Матеріали збірника подано в авторській редакції. Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за достовірність наведених фактів, цитат, статистичних даних, власних імен та інших відомостей.

ЗМІСТ

Передмова	4
1. Програма Всеукраїнської електронної науково-практичної конференції «Відкрита та дистанційна освіта: від теорії до практики».....	6
2. Тези доповідей.....	22
3. Резолюція Всеукраїнської електронної науково-практичної конференції «Відкрита та дистанційна освіта: від теорії до практики».....	111
4. Відеовиступи і презентації.....	113

ПЕРЕДМОВА

25–27 жовтня 2016 р. на базі ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України (м. Києві) проведено Всеукраїнську електронну науково-практичну конференцію «Відкрита та дистанційна освіта: від теорії до практики». Організаторами її виступили: Національна академія педагогічних наук України, ВГО «Консорціум закладів післядипломної освіти», Український відкритий університет післядипломної освіти, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», Центральний інститут післядипломної педагогічної освіти, Житомирський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, кафедра відкритих систем освіти та інформаційно-комунікаційних технологій, лабораторія систем відкритої освіти. Електронна конференція проводилася з метою наукової комунікації провідних науковців, молодих дослідників і практиків-освітян, для ознайомлення їх із вітчизняними й зарубіжними теоретичними напрацюваннями та практичним досвідом щодо тенденцій упровадження й подальшого розвитку відкритої післядипломної педагогічної освіти; спрямування результатів наукових досліджень на модернізацію освітньої діяльності навчальних закладів; сприяння систематизації та поширенню сучасних галузевих і міждисциплінарних знань, оволодінню новітніми досягненнями наукової методології. Учасники конференції виступили з онлайн- та оффлайн- доповідями відповідно до її проблемного поля: теорія і практика відкритої та дистанційної освіти; теоретичні орієнтири й актуальні проблеми відкритого інформаційного середовища навчального закладу; педагогіка і психологія відкритої та дистанційної освіти; дистанційні технології навчання у закладах освіти; технології формування ІТ-компетенцій у педагогічних працівників; упровадження й перспективи відкритої післядипломної педагогічної освіти; організація освітньої діяльності навчального закладу на основі хмарних технологій. Запропоновані форми участі в конференції (стаття, тези, відеовиступ, презентація, онлайн-виступ) надали можливість 96 особам, серед яких керівники, педагогічні, науково-педагогічні працівники, студенти, аспіранти навчальних закладів (ЗНЗ, ВНЗ, ЗППО). Всеукраїнський рівень конференції підтвердило географічне розташування її учасників: м. Київ, Дніпропетровська, Житомирська, Запорізька, Івано-Франківська, Кіровоградська, Київська, Миколаївська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Чернігівська і Черкаська області.

Всеукраїнська науково-практична конференція «Відкрита та дистанційна освіта: від теорії до практики» проводилася відповідно до її програми та порядку роботи.

25 жовтня 2016 р. для керівників освіти, педагогічних та науково-педагогічних працівників навчальних закладів, слухачів курсів підвищення кваліфікації проведено майстер-клас **«Теорія і практика проведення навчального заняття в режимі вебінару»** у форматі он-лайн вебінару з прямою трансляцією через платформу e-Front.

26 жовтня 2016 р. для науково-педагогічних працівників, студентів, аспірантів ВНЗ проведено англomовний вебінар **«Змішане навчання у відкритій післядипломній педагогічній освіті»** у форматі офф-лайн. Вебінар проводився в межах Року англійської мови в Україні. У ньому брали участь студенти Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського, які представили 12 виступів та тез доповідей.

27 жовтня 2016 р. в режимі он-лайн відбулося відкриття Всеукраїнської науково-практичної електронної конференції **«Відкрита та дистанційна освіта: від теорії до практики»**. З вітальним словом до учасників конференції від керівництва ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України виступила *Отиц Олена Миколаївна*, проректор з науково-методичної роботи та міжнародних зв'язків, доктор педагогічних наук, професор, голова науково-методичної ради ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, виконавчий директор Українського відкритого університету післядипломної освіти.

**1. ПРОГРАМА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ЕЛЕКТРОННОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ВІДКРИТА ТА ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ»**
ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України,
25–27 жовтня 2016 р., м. Київ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

Олійник Віктор Васильович – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член НАПН України, заслужений працівник освіти України, ректор ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

Заступники голови оргкомітету:

Кириченко Микола Олексійович – член-кореспондент Академії наук вищої освіти України, кандидат педагогічних наук, доцент, перший проректор – проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи;

Отиц Олена Миколаївна – доктор педагогічних наук, професор, проректор з науково-методичної роботи та міжнародних зв'язків;

Степко Михайло Филімонович – член-кореспондент НАПН України, кандидат фізико-математичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, директор Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти.

Члени оргкомітету:

Оліфіра Лариса Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри державної служби та менеджменту освіти, заступник директора ЦППО;

Ляхощка Лариса Леонідівна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач лабораторії систем відкритої освіти (на громадських засадах), професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ;

Самойленко Олексій Олександрович – кандидат педагогічних наук, т. в. о. завідувача кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ;

Самойленко Олександр Миколайович – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ;

Кондратова Людмила Григорівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ;

Антощук Світлана Володимирівна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ;

Сябрук Тетяна Іванівна – методист вищої категорії кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ;

Касьян Сергій Петрович – кандидат педагогічних наук, директор Навчально-методичного центру організації дистанційного навчання ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;

Алейніков Дмитро Олександрович – інженер-програміст навчально-методичного центру організації дистанційного навчання ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України

Мета конференції: наукова комунікація провідних науковців, молодих дослідників і практиків-освітян, для ознайомлення їх із вітчизняними й зарубіжними теоретичними напрацюваннями та практичним досвідом щодо тенденцій упровадження й подальшого розвитку відкритої післядипломної педагогічної освіти; спрямування результатів наукових досліджень на модернізацію освітньої діяльності навчальних закладів; сприяння систематизації та поширенню сучасних галузевих і міждисциплінарних знань, оволодінню новітніми досягненнями наукової методології.

Цільова аудиторія: керівники та викладачі навчальних закладів, наукові співробітники, докторанти, аспіранти, здобувачі, автори дистанційних курсів, тьютори.

Проблемне поле конференції:

- теорія і практика відкритої та дистанційної освіти;
- теоретичні орієнтири й актуальні проблеми відкритого інформаційного середовища навчального закладу;
- педагогіка і психологія відкритої та дистанційної освіти;
- дистанційні технології навчання у закладах освіти;
- технології формування ІТ-компетенцій у педагогічних працівників;
- упровадження та перспективи відкритої післядипломної педагогічної освіти;
- організація освітньої діяльності навчального закладу на основі хмарних технологій.

Форми участі у конференції: стаття, тези, відеовиступ, презентація, он-лайн виступ тощо.

Супровід конференції забезпечує сайт за адресою: <http://umo.edu.ua/konferenciji>.

Порядок роботи електронної конференції

25 жовтня 2016 р. (участь очно за адресою: м. Київ, вул. Січових Стрільців, 52-а, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, каб. 2.9.) для керівників освіти, педагогічних та науково-педагогічних працівників навчальних закладів, слухачів курсів підвищення кваліфікації – проведення майстер-класу «**Теорія і практика проведення навчального заняття в режимі вебінару**» у форматі он-лайн вебінару з прямою трансляцією через платформу e-Front.

14.30. – тестове підключення до он-лайн трансляції (контрольна перевірка зв'язку).

15.00. – 16.00. – виступи учасників майстер-класу:

Ляхоцька Лариса Леонідівна, канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, завідувач лабораторії систем відкритої освіти Українського відкритого університету післядипломної освіти (на громадських засадах).

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ ВИКОРИСТАННЯ ВЕБІНАРІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.

Калачова Людмила Володимирівна, канд. пед. наук, старш. викл. Миколаївського національного аграрного університету, науковий кореспондент ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

ВИКОРИСТАННЯ GOOGLE HANGOUTS В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.

Касьян Сергій Петрович, канд. пед. наук, директор Навчально-методичного центру організації дистанційного навчання ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ВЕБІНАРІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ПЛАТФОРМИ УПРАВЛІННЯ ДИСТАНЦІЙНИМ НАВЧАННЯМ E-FRONT.

26 жовтня 2016 р. для науково-педагогічних працівників ВНЗ – проведення англomовного вебінару «Змішане навчання у відкритій післядипломній педагогічній освіті» у форматі офф-лайн.

Матеріали вебінару, форуми обговорень, тези доповідей та відеовиступи учасників знаходяться за адресою: <https://pro.mk.ua/course/view.php?id=36>.

Керівник: Самойленко О. М., доктор педагогічних наук, професор кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

Модератор: Андрющенко Я. Е., аспірант кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

В англomовному вебінарі брали участь студенти Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського (таблиця 1). Було представлено 12 виступів та тез доповідей.

Учасники англomовного вебінару й тематика виступів

№ з/ п	Група	ПІБ	Назва статті
1	2	3	4
1	248	Безпалько Вікторія	USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN TEACHING ENGLISH IN ELEMENTARY SCHOOL

1	2	3	4
2	248	Цезарюк Єлизавета	PEDAGOGICAL ASPECTS OF USE INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES AT LESSONS IN PRIMARY SCHOOL
3	258	Русавська Наталія	THE USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN EDUCATIONAL WORK WITH JUNIOR PUPILS
4	258	Могилевська Оксана	THE BENEFITS OF USING INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN PRIMARY SCHOOL EDUCATION
5	258	Клева Анастасія	THE POSSIBILITIES OF USE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN ELEMENTARY SCHOOL
6	258	Бордунова Анастасія	INFORMATION TECHNOLOGY IN ELEMENTARY SCHOOL
7	258	Подкаменна Тетяна	THE PECULIARITIES OF INFORMATION TECHNOLOGIES USE AT LESSONS IN PRIMARY SCHOOL
8	258	Дмитренко Анна	ADVANTAGES AND DISADVANTAGES OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN ELEMENTARY SCHOOL
9	269	Ле Ван Шон	APPLYING INFORMATION TECHNOLOGIES FOR INCREASING ENTERPRISES' STABILITY OF THE AGRARIAN AREAS
10			THE ROLE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN BUSINESS MANAGEMENT
11	279	Кольченко Сергій, Унгурян Надія, Петриченко Анастасія, Кравченко Ганна	BUSINESS BENEFITS OF INFORMATION TECHNOLOGY
12	219	Ковтун О. І., Михайлюк І. В., Немець О. А., Пішенін О. С., Сіра А. О., Шулякова А. О.	THE ROLE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN ACCOUNTING PRACTICE

27 жовтня 2016 р. відбулося пленарне засідання учасників електронної конференції у форматі он-лайн вебінару з прямою трансляцією через

платформу e-Front (участь очно за адресою: м. Київ, вул. Січових Стрільців, 52-а, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, каб. 2.9).

14.30. – тестове підключення до он-лайн трансляції (контрольна перевірка зв'язку).

15.00. – 16.00. – Офіційне відкриття конференції, ключові он-лайн доповіді.

16.00. – 16.30. – підведення підсумків, ухвалення резолюції.

Регламент проведення конференції (режим он-лайн)

Основна доповідь – до 15 хвилин.

Співдоповіді – до 10 хвилин.

Робочі мови: українська, російська, англійська.

Технічні засоби для доповідачів: обладнання відеоконференц-зали навчального закладу, персональний комп'ютер, колонки, мікрофон, відеокамера учасника конференції.

Місце проведення:

ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України (м. Київ, вул. Січових Стрільців, 52-а, корп. 3, каб. 2.9.)

ВІДКРИТТЯ ЕЛЕКТРОННОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В РЕЖИМІ ОН-ЛАЙН

Отиш Олена Миколаївна, проректор з науково-методичної роботи та міжнародних зв'язків, доктор педагогічних наук, професор, голова науково-методичної ради ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО УЧАСНИКАМ КОНФЕРЕНЦІЇ

ОСНОВНІ ДОПОВІДІ

Ляхоцька Лариса Леонідівна, канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, завідувач лабораторії систем відкритої освіти Українського відкритого університету післядипломної освіти (на громадських засадах), м. Київ.

НАУКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВІДКРИТОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

Смагін Ігор Іванович, ректор Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, д-р пед. наук, кандидат наук з державного управління, доцент, м. Житомир.

ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВІДКРИТОЇ ТА ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В ЖИТОМИРСЬКОМУ ОБЛАСНОМУ ІНСТИТУТІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

СПІВДОПОВІДІ

Колос Катерина Ростиславівна, канд. пед. наук, професор кафедри педагогіки та андрагогіки Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, м. Житомир.

ПЕРЕВАГИ ЗДІЙСНЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ КУРСІВ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У КОМП'ЮТЕРНО ОРІЄНТОВАНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДІВ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

Касьян Сергій Петрович, канд. пед. наук, директор Навчально-методичного центру організації дистанційного навчання ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

НАВЧАЛЬНО-ОРГАНІЗАЦІЙНА РОБОТА СТРУКТУРНОГО ПІДРОЗДІЛУ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЗАКЛАДУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

Кондратова Людмила Григорівна, канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВЧИТЕЛЯ У СИСТЕМІ ВІДКРИТОЇ ОСВІТИ.

Буган Юрій Васильович, доцент кафедри менеджменту і методології освіти Тернопільського обласного комунального інституту післядипломної педагогічної освіти.

ВІДКРИТА ОСВІТА ЯК СПОСІБ ПІДГОТОВКИ «АГЕНТІВ ЗМІН» У РУСЛІ КОНЦЕПЦІЇ «НОВА ШКОЛА. ПРОСТІР ОСВІТНІХ МОЖЛИВОСТЕЙ».

Осадча Катерина Петрівна, канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри інформатики і кібернетики Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького.

РОЛЬ ТЬЮТОРА У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ.

ОФФ-ЛАЙН ДОПОВІДІ УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ

Андрієць Світлана Віталіївна, завідувач районного методичного кабінету відділу освіти Борзнянської районної державної адміністрації, м. Борзна.

МОДУЛЬНО-МЕРЕЖЕВА СИСТЕМА МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ НА ДИСТАНТНІЙ ОСНОВІ ЯК ЕЛЕМЕНТ НЕПЕРЕРВНОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

Антощук Світлана Володимирівна, канд. пед. наук, старш. викл. кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

НОВІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗА ОЧНО-ДИСТАНЦІЙНОЮ ФОРМОЮ НАВЧАННЯ.

Безпалько Вікторія, студентка 248-ї групи МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN TEACHING ENGLISH IN ELEMENTARY SCHOOL.

Бігун Михайло Іванович, доцент кафедри менеджменту та освітніх інновацій Івано-Франківського ОППО, м. Івано-Франківськ.

ВИКОРИСТАННЯ ДИСКА GOOGLE ПІД ЧАС СТВОРЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ У LMS MOODLE.

Бовсунівський Валерій Миколайович, канд. пед. наук, старш. викл. Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, м. Житомир.

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.

Бордунова Анастасія, студентка 258-ї групи МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв
INFORMATION TECHNOLOGY IN ELEMENTARY SCHOOL.

Висоцька Ольга Євгенівна, д-р філос. наук, доцент, декан факультету відкритої освіти та стажування КВНЗ «Дніпропетровський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти», м. Дніпро.

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК КЛЮЧОВА УМОВА ЇЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ ХХІ СТОЛІТТЯ.

Власенко Галина Іванівна, учитель англійської мови, спеціаліст I категорії Мелітопольської гімназії № 9, м. Мелітополь.

ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ НАВЧАННЯ «ПЕРЕВЕРНУТИЙ КЛАС» У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ В УМОВАХ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ШКОЛИ.

Гарашук Олена Василівна, д-р екон. наук, професор, завідувач сектора взаємодії з громадськістю та ЗМІ і міжнародного співробітництва відділу організаційно-інформаційного забезпечення та роботи з персоналом Державної інспекції вищих навчальних закладів України;

Куценко Віра Іванівна, д-р екон. наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри університетської освіти і права ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – ШЛЯХ ДО НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ ТА ПІДВИЩЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КРАЇНИ.

Грубі Тамара Валеріївна, канд. психол. наук, старш. викл. кафедри психології освіти Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка, м. Кам'янець-Подільський.

ПРОФЕСІЙНА АВТОНОМНІСТЬ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПЕРСОНАЛУ ВИЩОЇ ШКОЛИ.

Дивак Володимир Валерійович, канд. пед. наук, доцент кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», м. Київ.

ПІДГОТОВКА ДИРЕКТОРІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НА ОСНОВІ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.

Дмитренко Анна, студентка 258-ї групи МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

ADVANTAGES AND DISADVANTAGES OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN ELEMENTARY SCHOOL.

Дубровіна Ірина Володимирівна, канд. пед. наук, старш. викл. кафедри філологічних, суспільно-гуманітарних та мистецьких дисциплін КВНЗ КОР «Академія неперервної освіти», м. Біла Церква, Київська область.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМООСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ДИСТАНЦІЙНІЙ ОСВІТІ.

Іващенко Марина Миколаївна, аспірантка ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» Національної академії педагогічних наук України, кафедра відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій, м. Київ.

МОДЕЛЬ ПРОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ В РОЗРІЗІ КОНЦЕПЦІЇ «MANAGEMENT BY OBJECTIVES».

Ілляхова Марина Володимирівна, канд. філос. наук, доц., доцент кафедри філософії і освіти дорослих ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ЯК ДИСИПАТИВНОЇ СИСТЕМИ.

Калачова Людмила Володимирівна, канд. пед. наук, старш. викл. Миколаївського національного аграрного університету, науковий кореспондент ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Миколаїв.

ВИКОРИСТАННЯ GOOGLE HANGOUTS В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.

Камінська Олена Григорівна, заступник директора з навчально-виховної роботи Мелітопольської гімназії № 9 Мелітопольської міської ради Запорізької області, м. Мелітополь.

УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ ІКТ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ПЕДАГОГІВ.

Каплун Світлана Вікторівна, канд. пед. наук, доцент, завідувач кафедри методики природничо-математичної освіти Харківської академії неперервної освіти, м. Харків.

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН ДО ПРЕДМЕТНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.

Касьян Сергій Петрович, канд. пед. наук, директор Навчально-методичного центру організації дистанційного навчання ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», НАПН України, м. Київ.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ВЕБІНАРІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ПЛАТФОРМИ УПРАВЛІННЯ ДИСТАНЦІЙНИМ НАВЧАННЯМ E-FRONT.

Катюк Ярослава Леонідівна, канд. психол. наук, доцент, доцент кафедри філософії і освіти дорослих ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА МЕТОДИСТІВ ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ.

Клева Анастасія Дмитрівна, студентка 258-ї групи МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

THE POSSIBILITIES OF USE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN ELEMENTARY SCHOOL.

Ковальова С. В., канд. пед. наук, доцент, завідувач кафедри філологічних суспільно-гуманітарних та мистецьких дисциплін КВНЗ КОР «Академія неперервної освіти», м. Біла Церква.

ВІДКРИТА ОСВІТА ЯК ДІЄВИЙ ЧИННИК РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.

Ковтун О. І., Михайлюк І. В., Немець О. А., студенти групи Е-219 МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

THE ROLE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN ACCOUNTING PRACTICE.

Колос Катерина Ростиславівна, канд. пед. наук, професор кафедри педагогіки та андрагогіки Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, м. Житомир.

ПЕРЕВАГИ ЗДІЙСНЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ КУРСІВ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У КОМП'ЮТЕРНО ОРІЄНТОВАНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

Кольченко Сергій, Унгурян Надія, студенти групи Ф–279 МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

BUSINESS BENEFITS OF INFORMATION TECHNOLOGY.

Кравчинська Тетяна Сергіївна, канд. пед. наук, старш. викл. кафедри філософії і освіти дорослих ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ MOODLE.

Купрієвич Вікторія Олександрівна, аспірантка ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, старш. викл. кафедри державної служби та менеджменту освіти Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ У СИСТЕМІ ВІДКРИТОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

Лавринець Анастасія Павлівна, аспірантка ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА У СИСТЕМІ ВІДКРИТОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

Ле Ван Шон, студент групи ME-269 МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

THE ROLE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN BUSINESS MANAGEMENT.

Ле Ван Шон, студент групи ME-269 МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

APPLYING INFORMATION TECHNOLOGIES FOR INCREASING ENTERPRISES' STABILITY OF THE AGRARIAN AREAS.

Литвиненко Ольга Валентинівна, завідувач центру дистанційного навчання комунального закладу «Кіровоградський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти ім. В. Сухомлинського», м. Кропивницький.

ДИСТАНЦІЙНИЙ КУРС: ПРИЗНАЧЕННЯ, СТРУКТУРА І ЗМІСТ.

Lukianenko Valentyna Petrivna, English teacher Teacher Training College KBHЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж», м. Біла Церква.

INNOVATION APPROACHES IN TEACHING LISTENING.

Ляхоцька Лариса Леонідівна, канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», м. Київ;

Кислицька Ніна Григорівна, викладач дисципліни «Художня культура» Київського коледжу будівництва, архітектури та дизайну, м. Київ.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ІЗ ДИСЦИПЛІНИ «ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА» В СОЦІАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ FACEBOOK.

Ляхоцька Лариса Леонідівна, канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», м. Київ;

Марченко Ніна Іванівна, викладач дисципліни «Українська мова та література» Київського коледжу будівництва, архітектури та дизайну, м. Київ.

ЕЛЕКТРОННИЙ ПОРТФОЛІО ВИКЛАДАЧА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ.

Ляхоцька Лариса Леонідівна, канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», м. Київ;

Сябрук Тетяна Іванівна, методист вищої категорії кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», м. Київ.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ.

Мартинюк Тетяна Володимирівна, д-р мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Григорія Сковороди», м. Переяслав-Хмельницький.

ПІДВИЩЕННЯ ФАХОВОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧА ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.

Мартинюк Анатолій Кирилович, канд. мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Григорія Сковороди», м. Переяслав-Хмельницький.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ ІЗ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ЗА ДИСТАНЦІЙНОЮ ФОРМОЮ НАВЧАННЯ.

Мельник Сергій Володимирович, докторант Національної академії Служби безпеки України, м. Київ.

СОЦІАЛЬНЕ ЗАМОВЛЕННЯ НА ОСВІТУ У СФЕРАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ І КІБЕРНЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ.

Межєвікін Павло Вячеславович, учитель інформатики Мелітопольська гімназія № 9, м. Мелітополь.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У 10–11 КЛАСАХ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЯ.

Могилевська Оксана, студентка 258-ї групи МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

THE BENEFITS OF USING INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN PRIMARY SCHOOL EDUCATION.

Овсієнко Яніна Миколаївна, канд. пед. наук, директор КЗ «Малобілозерська спеціалізована естетична школа-інтернат II–III ступенів «Дивосвіт» Запорізької обласної ради.

САМОРОЗВИТОК ПЕДАГОГА В СИТЕМІ ВІДКРИТОЇ ОСВІТИ.

Оліфіра Лариса Миколаївна, канд. пед. наук, доцент, заступник директора Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», м. Київ.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КЕРІВНИХ, ПЕДАГОГІЧНИХ І НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ ОСВІТИ НА ОСНОВІ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.

Отамась Інна Григорівна, старш. викл. кафедри університетської освіти та права, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (ЗАКЛАДАХ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ).

Подкаменна Тетяна Сергіївна, студентка 258-ї групи МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

THE PECULIARITIES OF INFORMATION TECHNOLOGIES USE AT LESSONS IN PRIMARY SCHOOL.

Парфенова Юлія Анатоліївна, викладач інформатики, КВНЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж», м. Біла Церква.

ТЕНДЕНЦІЇ ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ.

Ружицький Валерій Андрійович, канд. пед. наук, директор КЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж», м. Біла Церква.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НА ПЛАТФОРМІ MOODLE.

Русавська Наталія, студентка 258-ї групи МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

THE USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN EDUCATIONAL WORK WITH JUNIOR PUPILS.

Самойленко Олексій Олександрович, канд. пед. наук, т. в. о. завідувача кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

МЕТОДОЛОГІЯ УПРАВЛІННЯ ІНТЕГРОВАНИМ УТВОРЕННЯМ ІНСТИТУТІВ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ КОНСОРЦІУМНОГО ТИПУ В УМОВАХ ЄДИНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ.

Сидоренко Вікторія Вікторівна, д-р пед. наук, професор кафедри філософії і освіти дорослих ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ.

АКМЕПРОФЕСІОГЕНЕЗ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ВІДКРИТОМУ ПРОСТОРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ.

Слуцька Наталія Олександрівна, викладач Комунального вищого навчального закладу Київської обласної ради «Білоцерківського гуманітарно-педагогічного коледжу», м. Біла Церква.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОДУКТИВНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.

Счастлива Олена Дмитрівна, викладач англійської мови КВНЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж», м. Біла Церква.

ФОРМУВАННЯ ІТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.

Тимченко Олена Вікторівна, викладач природничих дисциплін КВНЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж», м. Біла Церква.

ВЕБ-КВЕСТ ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ.

Титаренко Людмила Павлівна, викладач математичних дисциплін КВНЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж», м. Біла Церква.

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ.

Федак Ірина Михайлівна, вчитель інформатики Мелітопольської гімназії № 9 Мелітопольської міської ради Запорізької області, м. Мелітополь.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ УЧНІВ 5 КЛАСУ ЗА ДОПОМОГОЮ ГУГЛ СЕРВІСІВ.

Харлаш Людмила Михайлівна, канд. філос. наук, заступник декана факультету відкритої освіти та стажування Комунального вищого навчального закладу «Дніпропетровський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, м. Дніпро.

ВІДКРИТА ОСВІТА ТА ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: ЗАГАЛЬНЕ ТА ОСОБЛИВЕ.

Цезарюк Єлизавета, студентка 248-ї групи МНУ ім. В. О. Сухомлинського, м. Миколаїв.

PEDAGOGICAL ASPECTS OF USE INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES AT LESSONS IN PRIMARY SCHOOL.

Чугай Людмила Віталіївна, директор Мелітопольської гімназії № 9 Мелітопольської міської ради Запорізької області, м. Мелітополь.

ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВЧИТЕЛІВ В ПРОЦЕСІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.

Шурденко Марія Михайлівна, асистент кафедри трудового навчання та технологій Бердянський державний педагогічний університет, м. Бердянськ.

МОЖЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.

Яцишин Ірина Василівна, завідувач навчального відділу підвищення кваліфікації керівних та педагогічних кадрів Тернопільського ОКІППО, м. Тернопіль.

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ.

УЧАСНИКИ КОНФЕРЕНЦІЇ

Басараба Наталія Анатоліївна, завідувач кабінету інформатики, інформаційно-комунікаційних технологій та дистанційного навчання Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, м. Рівне.

ОРГАНІЗАЦІЯ МЕРЕЖЕВОЇ ВЗАЄМОДІЇ ІСТИТУТІВ ППО, МЕТОДИЧНИХ СЛУЖБ ТА ПЕДАГОГІВ РЕГІОНУ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ (ІЗ ДОСВІДУ РОБОТИ).

Близнюк Микола Миколайович, канд. пед. наук, доцент Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва, смт. Косів. Івано-Франківська обл.

ЕЛЕМЕНТИ МЕТОДИЧНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ.

Галашевська Вікторія Михайлівна, Комунальний вищий навчальний заклад Київської обласної ради «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж», м. Біла Церква.

БЛОГ ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ.

Голуб Іван Іванович, Навчально-науковий центр професійно-технічної освіти Національної академії педагогічних наук України, м. Київ.

НАБУТТЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК З ІНФОГРАФІКИ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.

Данчук Юлія Петрівна, канд. психол. наук, Кам'янець-Подільський національний університет ім. Івана Огієнка, м. Кам'янець-Подільський.

ВОЛЬОВІ РИСИ, ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ЧИННИК ПСИХІЧНОЇ РЕГУЛЯЦІЇ ОСОБИСТОСТІ.

Дідик Наталія Михайлівна, канд. психол. наук, доцент кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка, м. Кам'янець-Подільський.

ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСОБИ РОЗВИТКУ ОСОБИСТІСНОЇ ЗРІЛОСТІ СТУДЕНТІВ.

Добровольський Валерій Володимирович, директор середньої школи № 13, м. Черкаси.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ (З ДОСВІДУ РОБОТИ).

Ракітіна Людмила Іванівна, ХНЕУ ім. С.Кузнеця, кафедра соціології та психології управління.

ФОМУВАННЯ ІТ-КОМПЕТЕНЦІЙ У ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ.

Саклакова Марина Михайлівна, мелітопольська гімназія № 9, м. Мелітополь.

ВИКОРИСТАННЯ МЕДІАОСВІТНЬОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ.

Федоренко Віра Юрївна, мелітопольська гімназія № 9, м. Мелітополь.
РОЗРОБЛЕННЯ ЗАВДАНЬ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У 10 КЛАСІ ЯК НОВА ПАРАДИГМА ОСВІТИ.

Чеканська Оксана Анатоліївна, канд. психол. наук, Кам'янець-Подільський національний ун-т ім. І. Огієнка, м. Кам'янець-Подільський.

ВПЛИВ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕХНІКИ НА ПІЗНАВАЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛЯРІВ.

Шраменко Олександр Іванович, Studyx Ltd.
МОБІЛЬНІ НАВЧАЛЬНІ АПЛІКАЦІЇ НА БАЗІ ПЛАТФОРМИ STUDYX.

2. ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

Андрієць С. В.

МОДУЛЬНО-МЕРЕЖЕВА СИСТЕМА МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ НА ДИСТАНТНІЙ ОСНОВІ ЯК ЕЛЕМЕНТ НЕПЕРЕРВНОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Реформування вітчизняної системи освіти можливе лише за умови визначення дійсним пріоритетом потреби дитини та її розвиток, як особистості. Але такий підхід вимагає переосмислення ролі педагога, а отже – пріоритетів і змісту діяльності методичної служби.

Механізмом реалізації науково-методичної проблеми освітян Борзнянщини «Формування адаптивного освітнього простору для сталого розвитку» є модульно-мережева система на дистантній основі, провідне концептуальне положення якої висловлюється формулою «Особистість + 5Р», де «Р» – це ресурси (кадрові, фінансові, матеріально-технічні і, звичайно ж, інформаційні), розвиток, рефлексія, результат, радість (радість від співпраці й співтворчості, власних і колективних здобутків).

Модулі системи («Особистість», «Професійність», «Менеджмент») спрямовані на задоволення потреб і розвиток особистості учня як результату навчально-виховного процесу; учителя, як особистості, що є визначальною фігурою освітнього середовища; керівника як особи, що створює сприятливі умови, творчий клімат та є основою результативного функціонування освітнього простору району.

Ці структурні й змістові утворення реалізуються шляхом мережевої взаємодії на рівні шкільних освітніх округів через проекти: «Громадянин-патріот», «Екосвіт», «Соціалізація», «Інтелект», «Спадщина» та блоки «Становлення», «Майстерність», «Інноватика», «Керівник», «Менеджер», «Лідер», «Методист», «Моніторинг».

Координація реалізації кожного проекту здійснюється відповідними проблемними групами на чолі з керівниками закладів освіти, опорних за напрямками, за участю профільних методистів, практичних психологів та зацікавлених педагогічних працівників.

Менеджмент блоків забезпечується через тісну співпрацю райметодкабінету з керівниками районних та міжшкільних методичних формувань. Чільне місце в цьому процесі займає діяльність районної науково-методичної ради.

Мережева взаємодія (як свідчить моніторинг методичної роботи району) спонукає кожного вчителя брати активну участь у методичній роботі різного рівня, вибирати для себе найбільш оптимальні форми реалізації особистого творчого потенціалу, сприяє вибору ефективних прийомів, методів, методик і технологій організації навчально-виховного процесу, впроваджувати перспективний педагогічний досвід, презентувати власні творчі доробки.

Як наслідок: у районі реалізується 8 експериментів всеукраїнського рівня та 6 регіонального, друк напрацювань учителів району у періодичній фаховій пресі виріс на порядок.

Освітня Борзнянщини стали активними учасниками Міжнародної науково-практичної конференції «Педагогічні ідеї Софії Русової в контексті сучасної освіти». ДВНЗ «Світлячок» Борзнянської міської ради визнаний переможцем у Всеукраїнському конкурсі – гранті «10x10», Комарівська і Сиволозька ЗОШ I-III ступенів – лауреатами. Гімназія імені Пантелеймона Куліша та Хорошеозерська ЗОШ I-III ступенів імені Героїв Крут – учасниками заочного туру Всеукраїнського конкурсу для педагогів «Сталий розвиток – вибір кожного».

У системі роботи методичної служби й закладів освіти звичними стали інформаційно-комунікаційні технології, а останнім часом і хмарні сервіси. Це: дистанційні школи, сайти, вебінари (обласного, районного та всеукраїнського рівня), віртуальні мости, скайп-консультації, спілкування в чаті, обговорення «на форумі», використання Office 365, Яндекс-диск, Гугл-сервісів тощо.

Протягом року проведено 10 районних вебінарів із різних питань методичної роботи, організації навчально-виховного процесу та управлінської діяльності. Використовується Гугл-календар для створення індивідуальних планів роботи.

Новою формою роботи районної методичної служби та закладів освіти стали віртуальні мости з науковими працівниками Університету менеджменту освіти та Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка, участь у проведенні Масового Всеукраїнського відкритого онлайн уроку «З Україною в серці» спільно з експериментальними закладами Львівської, Рівненської, Запорізької, Київської та інших областей.

Більшість навчальних закладів має власний Інтернет-ресурс. Протягом навчального року сайт районного методичного кабінету відвідали понад 67 тисяч користувачів ближнього та далекого зарубіжжя. Приємно зазначити, що постійними користувачами є не лише педагоги району та області, а й учні та батьківська громадськість. За підсумками обласного конкурсу з веб-дизайну сайт райметодкабінету відмічений дипломом III ступеня в номінації «Веб-сайти міських, районних методичних кабінетів (центрів)».

Розпочато роботу по створенню вебліографічного путівника з метою формування віртуального музейного простору району.

Вже четвертий рік досить успішно працює дистанційний центр «Інтелект» на базі гімназії імені Пантелеймона Куліша, який об'єднав навколо себе не тільки близько двохсот учнів гімназії та інших шкіл, а й учителів району. Даний напрямок роботи став можливим внаслідок співпраці з лабораторією систем відкритої освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України та проходження педагогами курсової перепідготовки за напрямком «Організатори (менеджери) дистанційного навчання ЗНЗ»

У 2016 – 2017 навчальному році розширена мережа дистанційних освітніх послуг. Досвід колег впроваджується у Височанській, Комарівській,

Шаповалівській, Ядугинській ЗОШ І-ІІІ ступенів та Хорошеозерській ЗОШ І-ІІІ ступенів імені Героїв Крут.

Інколи можна почути питання: «Чи потрібна вчителю співпраця з науковцями?». Стверджуємо: «Необхідна!!!». Адже саме завдяки їй педагог бачить перспективи розвитку як освіти в цілому, так і власного розвитку, відчуває власну значимість і піднімає самооцінку. І саме це є поштовхом до участі в професійних конкурсах, обміну досвідом, підвищенню рівня організації навчально-виховного процесу, а отже – якості освіти. А використання дистанційних методик забезпечує дійсно рівний доступ до якісної освіти (одна біда – якість самого Інтернету).

Андрієць Світлана Віталіївна,
завідувач районного методичного кабінету відділу освіти Борзнянської районної державної адміністрації;
тел.: +38(098)4242846;
e-mail: fortuna311@yandex.ua.

Антощук С. В.

НОВІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗА ОЧНО-ДИСТАНЦІЙНОЮ ФОРМОЮ НАВЧАННЯ

Сьогодні відбувається період адаптації системи підвищення кваліфікації до нових вимог і умов тому, що стара система не може повною мірою задовольнити входження України до міжнародного освітнього та інформаційного простору. Ця система має низку недоліків, що перешкоджають формуванню гнучкої відкритої системи підвищення кваліфікації. Саме застосування нових інноваційних методів навчання, зокрема дистанційного навчання, надасть кожному індивідууму можливість доступу до світових ресурсів знань, інформації та баз даних; допоможе бути мобільною, творчою та активною особистістю, яка протягом усього життя підвищуватиме свій професійний рівень.

Удосконалення підвищення кваліфікації за очно-дистанційною формою навчання у вищих навчальних закладах ППО неможливо здійснити без використання нових підходів до формування структури, змісту, організації та забезпечення освітнього процесу взагалі та особливо самостійної роботи слухачів на дистанційному етапі підвищення кваліфікації, зокрема. Необхідно, щоб запропонований новий підхід дав змогу вирішити низку проблем, а саме: здійснити індивідуалізацію навчання, підвищити його якість, забезпечити відповідності між змістом навчання та запитамі й інтересами кожного слухача при обмеженості часу та невеликому терміну можливості відриву від професійної діяльності.

Сутність нового підходу до організації та забезпечення ПК полягає у:

- самостійному виборі змісту підвищення кваліфікації: формування індивідуальної пізнавальної траєкторії кожним слухачем навчальної групи

(вибір навчальних модулів, теми випускної роботи, завдання індивідуальної навчальної практики);

- забезпеченні доступу до всіх навчальних матеріалів (презентації, конспекти, відео та аудіозаписи занять), які було запропоновано на очних етапах навчання, як нормативна складова навчальної програми;
- використанні дистанційних навчальних модулів;
- організації та проведенні інноваційних видів і форм дистанційних навчальних занять (відеолекції, мультимедіалекції, вебінари, відеоконференції) на очних та дистанційному етапі ПК;
- застосуванні електронного навчально-методичного комплексу, побудованого з використанням хмарних технологій Google Apps for Education;
- збільшенні кількості модульних контролів та коригуванні їх змісту (з яких обов'язкові та інші за бажанням слухача);
- запровадженні комплексного підсумкового показника успішності підвищення кваліфікації.

Для реалізації такого підходу потрібно створити нове покоління навчальних програм, що має задовольняти основним професійним вимогам слухачів, як під кутом зору змісту, так і термінів, методів, технологій їх реалізації на основі індивідуальних пізнавальних траєкторій. Згідно з новою структурою навчальні програми і плани включатимуть нормативну та вибірккову складові. Загальний для кожної категорії слухачів навчальний план необхідно складати лише для нормативної складової (I та III етапи підвищення кваліфікації), на дистанційному етапі кожен слухач працює за особистим індивідуальним планом підвищення кваліфікації, чим і забезпечується індивідуальна пізнавальна траєкторія. А отже, такий підхід вдало вирішить проблему індивідуалізації змісту самостійної роботи слухачів залежно від особистих запитів, інтересів та професії.

Водночас аналіз сучасного стану впровадження хмарних технологій в освітні системи передових країн світу свідчить про стрімке зростання масштабів їх впровадження. Насамперед, такі тенденції пов'язані з розширенням меж доступу до якісних електронних ресурсів, що володіють такими інноваційними характеристиками, як-то: адаптивність, економічність, мобільність, простота, необмеженість, автоматизація, інтерактивність, вільний мережевий доступ, уніфікована інфраструктура, забезпечення універсального підходу до роботи в умовах використання хмарно орієнтованого освітнього середовища. Тому перехід на застосування хмарних технологій для побудови інноваційного освітнього середовища підвищення кваліфікації є економічно вигідним для ВНЗ ППО, які володіють обмеженими матеріальними ресурсами.

Проведений педагогічний експеримент підтвердив ефективність нових підходів до організації, змісту та забезпечення освітнього процесу із застосуванням сучасних технологій дистанційного навчання. Використані результати дослідження сприяли покращенню якості підвищення кваліфікації слухачів, позитивно вплинули на мотиваційний аспект навчання та задоволеність освітніх потреб слухачів.

Антощук Світлана Володимирівна,
канд. пед. наук, старший викладач кафедри відкритих освітніх систем та
інформаційно-комунікаційних технологій ЦППО ДВНЗ «Університет
менеджменту освіти» НАПН України;
тел.: +38(067)4659112;
e-mail: svetlana_a@ua.fm.

Безпалько Вікторія
(248 група МНУ ім. Сухомлинського)

USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN TEACHING ENGLISH IN ELEMENTARY SCHOOL

Introduction. Information and communications technology (ICT) is becoming more popular in elementary school. The digital environment in which children will live should lead to rethinking of methods and techniques of teaching in elementary school. There are more opportunities for teaching various subjects, for example English, using educational software, Internet resources, a great variety of electronic materials for primary school children.

Undoubtedly, the biggest advantage of using ICT in teaching English for beginners is to provide a multisensory perception, achieved while involving vision, hearing and movement. This feature promotes proper reception quality and process presetting of foreign material. Initially, an important role for the development of image and image-plays illustrate logical thinking. Animated presentation helps to present new lexical items and functional speech samples in the context of micro situation that allows to make the learning process communicatively oriented. Visualization of educational material in this way allows you to make semantization without translation. Familiarity and understanding of the values of the names of objects, their attributes, actions, speech, etc. cliché realized by pupils using pictures and animation. This ensures pupils to develop language and speech guess what is important in learning to communicate in a foreign language. Another significant advantage of the use of ICT in teaching English is to create conditions for individualization and differentiation by intensify the learning process through the implementation of exercises of different complexity for all students simultaneously. This increases the quality of individual training and process of formation of language and speech skills of pupils.

Noteworthy is "Happy English", a special programme developed by the Institute of Pedagogical Information Technology (IPIT). The process of learning English in elementary school is based on the use of the Ukrainian language. One of the general didactic principles of this programme is the principle of gradual increasing difficulties. The gradual habituation to work with "Happy English" will allow a pupil for further understanding the nature of tasks when his formulation will sound in English. At the same time, the translation of each lexical unit engaged in this invention, presented in an integrated dictionary to which pupils always apply in case of misunderstanding. This

analysis confirms consistency with the current English curriculum for primary schools. Internet resources provide significant opportunities for teachers and parents of primary school children to improve English. Examples of such sites can be the sites with various interactive exercises for beginners (<http://www.starfall.com/>). With tasks located on site children easily learn to read English, and teachers will get a lot of songs, poems, cartoons for use in the classroom. So teachers are able to develop its own computer support English in elementary school.

Conclusions. Thus, ICT provides opportunities for the creation teacher's own lessons based on language and speech material located in the database, as well as adding your own illustrations, sound files, slide presentations. ICT have enormous potential for teaching English for beginners, but the work of electronic books, or the Internet programmes do not replace actual use of language as a means of communication between pupils in the classroom.

Бігун М. І.

ВИКОРИСТАННЯ ДИСКА GOOGLE ПІД ЧАС СТВОРЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ В LMS MOODLE

Система управління електронним навчанням (LMS – Learning Management Systems) *Moodle* користується заслуженим авторитетом серед організаторів дистанційного навчання як в Україні, так і за її кордонами. Функціональність, гнучкість, модульність, наявність вбудованих засобів розроблення та редагування навчального контенту та системи перевірки й оцінювання знань слухачів, підтримка міжнародного стандарту SCORM дають можливість забезпечити повноцінну і комфортну навчальну взаємодію всіх учасників навчального процесу у дистанційному режимі.

Сучасні версії LMS *Moodle 2.x* пропонують розробникам дистанційних курсів два десятки різних змістових та діяльнісних модулів, які надають можливість донести будь-який змістовий матеріал та організувати практичну навчальну діяльність учасників навчального процесу. Ресурси можуть формуватися безпосередньо на сайті LMS за допомогою вбудованого HTML-редактора, пропонуватися у вигляді файлів довільного формату, а також посилань на компоненти інших зовнішніх сайтів. Попри це використання сервісу *Диск Google* іноді дає змогу розширити можливості LMS *Moodle* або зробити використання окремих ресурсів більш комфортним і технологічним. Розглянемо кілька таких прикладів.

Використання форм Google. Можливості проведення повноцінного анкетування за допомогою інструментів *Moodle* залишаються дуже обмеженими. Вид діяльності «Вибір» передбачає можливість поставити тільки одне запитання, а інструмент «Зворотній зв'язок», який появився у найновіших версіях *Moodle*, вже більш функціональний, проте далеко не відповідає тим можливостям, які реалізуються за допомогою *форм Google*. Крім того, інструменти *Moodle* закриті в межах LMS, тоді як *форми Google* можна розміщувати на найрізноманітніших інтернет-ресурсах.

Для включення форми у дистанційний курс можна скористатися ресурсом *URL* з опцією “Вбудувати”. Крім того, форми *Google* легко вмонтувати в будь-який HTML-ресурс ДК, наприклад, *Сторінка, Книга* чи *Напис*.

Використання документів Google як ресурсів дистанційних курсів доцільне у випадку динамічної зміни навчального змісту або використання певного змістового блоку у різних дистанційних курсах. *Документ Google* можна легко і швидко відредагувати на диску, а всі внесені зміни синхронно відобразатимуться в ресурсах ДК.

Ще одна цінна особливість *документів Google* полягає в тому, що, на відміну від документів, створених офісними програмами, які можна використовувати лише при повному завантаженні або в режимі перегляду, їх можна вмонтувати в будь-який HTML-ресурс ДК. Наприклад, презентацію можна розмістити безпосередньо в тілі ресурсу *Сторінка*. Для цього слід скористатися командами “Опублікувати в Інтернеті” – “Вставити”, і отриманий код внести на потрібну сторінку.

Використання файлів великого розміру в ресурсах дистанційного курсу іноді ускладнюється обмеженнями, які закладені при налаштуванні сервера, на якому розміщена *LMS Moodle*. Використання ресурсу *Файл* у цьому випадку неможливе, файл слід розмістити на зовнішньому ресурсі і використати ресурс *URL*, найкраще з опцією “У виринаючому вікні”. Найбільше для цього підходить Диск *Google*, куди такі файли можна завантажити, надавши при цьому доступ “Всім, хто має посилання”. Такий спосіб зручно задіяти для відео, звукових файлів, великих pdf-документів та презентацій *Power Point*.

Бігун Михайло Іванович,
доцент кафедри менеджменту та освітніх інновацій Івано-Франківського
ОІППО;
тел.: +38(050)9248256;
e-mail: m.bihun@ifoiippo.org.ua.

Бовсунівський В. М.

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Однією з провідних тенденцій сучасної освіти є її оновлення електронними навчальними засобами. В системі підвищення кваліфікації педагогічних працівників значна увага приділяється дистанційній освіті. З кінця ХХ ст. дистанційне навчання набуває швидкого поширення, особливо у закладах післядипломної педагогічної та мистецької освіти. Дистанційне навчання являє собою нову організацію освіти, що ґрунтується на використанні як кращих традиційних методів здобуття знань, так і нових інформаційних і телекомунікаційних технологій, а також на принципах самоосвіти. Актуальність дистанційного навчання проявляється у можливості упровадження новітніх педагогічних, психологічних і методологічних розробок

з розбиттям матеріалу на окремі функціонально завершені модулі (теми), які вивчаються у міру засвоєння і відповідають здібностям окремого педагога або групи загалом.

Для вчителів мистецьких дисциплін у межах післядипломної педагогічної освіти дистанційна освіта стає поширеною формою підвищення кваліфікації педагогів. Завдяки використанню електронних підручників і посібників, відкритих освітніх ресурсів та інформаційних технологій слухачі можуть самостійно оновити знання з методики викладання предмета, набути навичок праці в мережі, удосконалити навички оволодіння новітніми програмами, пов'язаними із створенням фонограм або аранжуванням музики, проявити творчі здібності у створенні слайд-шоу, презентацій із додаванням відеофайлів. Особлива увага приділяється на дистанційному етапі навчання створенню творчих випускних проєктів, виконанню контрольних завдань, надають можливість брати участь у вебінарах та освітніх форумах тощо. Важливим аспектом залишається проведення тестового контролю із метою виявлення рівня засвоєння знань.

Розроблення дистанційних курсів, забезпечення більшості спеціальностей дистанційними формами навчання вимагає від керівника – викладача-тьютора грамотного вибору програмно-технічного оснащення цього процесу, знання наявних платформ дистанційного навчання (Moodle, eLearning Server, Blackboard, WebCT Campus Edition, WebCT Vista, IBM Lotus LearningSpace, WebTutor, Sakai тощо), вибору найпридатнішої для конкретного курсу. Паралельно має вестися робота із забезпечення дистанційного навчання навчальними засобами. Серед електронних навчальних засобів, створених для дистанційного навчання, все більш значущими стають освітні веб-ресурси та веб-сайти. Загалом, освітній веб-сайт надає вчителям можливість використовувати різні види дистанційної роботи з урахуванням специфіки педагогічної діяльності. Самостійна пізнавально-пошукова діяльність вчителів музичного мистецтва, підготовка до практичних занять, виконання самостійних завдань (традиційних за схемою-зразком та творчих); обмін інформацією та консультації викладача; самоконтроль (тестування та музичні вікторини). Серед завдань, розроблених для самостійної роботи педагогів, присутні як традиційні, що виконуються за визначеним алгоритмом, так і творчі, виконання яких залежить від особистісного досвіду педагогів і потребують їхнього творчого самовираження. Завдання традиційного типу виконуються за наданими схемами-зразками або алгоритмами.

Бовсунівський Валерій Миколайович,

канд. пед. наук, старший викладач Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти;

тел.: +38(096)5918058;

e-mail: bovani11@mail.ru.

INFORMATION TECHNOLOGY IN ELEMENTARY SCHOOL

Introduction. Computerization of the educational process, which corresponds to the content of the school curriculum, focused on the developing function of school education and its humanization, opens up possibilities for creative development of children and teachers. It is an opportunity to get rid of the boring traditional teaching and to develop new ideas and solve more interesting complex problems. The use of information technology is useful not only for children but for teachers. This will reduce the time for work-checking and improve computer skills.

Formulation of the problem. After analyzing the literature, we concluded that this topic is important. Due to the spread of information technology, primary school teachers should be able to use it in the classroom. However, not everyone understands the importance of this task.

Main part. The use of information technologies in primary school is an urgent problem at the present stage of development of information technologies. There is a new challenge before teachers – find the methods and techniques of organic using the computer in the learning process in elementary school. Information technologies make it possible to choose the course material in the most accessible and entertaining way, taking into account individual characteristics of pupils; improves cognitive interest of children in learning; intensify their independent studying practice. In order to solve this task information technologies provide the brightness of images, audio presence, presentation of learning objectives in the form of the plot, present educational information in entertaining way, provides opportunities for clues. Elementary school is based on the natural interest of pupils to games, drawing and design.

One of the courses, where a computer is used successfully is mathematics. An important step in the study of mathematics is to monitor pupils' achievements. It can be presented by testing method that is a convenient, efficient and quick form of the control of pupils' knowledge and skills. It is more effective in order to prevent cheating and it is useful for fast, instant evaluation, that is if teacher uses a variety of computer testing it becomes instant evaluation. Thanks to information technologies teachers can teach pupils to build algorithms that make programs for solving typical mathematical problems through integrated lessons "Mathematics + Informatics". For example, we can use a program "PervoLoho" in the class. This program does not require the knowledge of programming, but forms the logical thinking. The teacher can offer to create a game by the task. Thus, the child plays and learns .

Conclusions. We concluded that the success of the educational process in elementary school depends on the teacher. When we use information technologies in primary school, we should take into account each pupil's learning abilities; assess the knowledge and skills objectively; identify weaknesses and gaps in pupils' knowledge, identify standard errors and pay attention to them.

ВІДКРИТА ОСВІТА ЯК СПОСІБ ПІДГОТОВКИ “АГЕНТІВ ЗМІН” У РУСЛІ КОНЦЕПЦІЇ “НОВА ШКОЛА. ПРОСТІР ОСВІТНІХ МОЖЛИВОСТЕЙ”

Ставлячи перед вчителями курсів підвищення кваліфікації питання «Чи потрібна сьогодні реформа освіти?» (не школи, як дехто думає), одержуєш, на диво, далеко неоднозначні відповіді.

Ну, здавалося б, все зрозуміло.

У рейтингу освітніх систем, складеному за результатами моніторингу якості освіти, Україна зараз посідає 38 місце з 70 країн світу. Золота середина, але місце далеко не почесне.

Україна, на відміну від своїх сусідів, особливо північних і східних, завжди була країною письменних людей. Її знали в Європі, її шанували, підтримували торговельні, культурні зв'язки. У ХХ столітті ми явно деградували. Наш народ навчився нецензурно висловлюватися, красти (премія у колгоспі), лицемірити, служити всякому непотребу, встидатися за свою мову, хизуватися «закордонними лахами» тощо.

Тепер вже все потрохи змінюється, але до перемоги «українства» ще достатньо далеко.

І хоч школа у цих питаннях у нас на передніх рубежах, її роль у перетворенні суспільства ще зовсім не вичерпана. У навчальному і виховному аспектах у нас ще є багато невикористаного резерву.

Дійовими особами і виконавцями сьогодні у школі є три покоління: Х, Y, Z. Як видно з теорії поколінь, одні є вчителями, інші – учнями. І від їхньої взаємодії залежить успіх у майбутньому.

І як тут не згадати про педагогіку партнерства.

В основі педагогіки партнерства лежить спілкування, взаємодія та співпраця між учителем, учнем і батьками. Учитель має бути другом, а родину — треба залучати до побудови освітньої траєкторії дитини. Ці давно знані нами слова і записали у концепцію «Нова школа. Простір освітніх можливостей». І не випадково. В них закладена мудрість українського народу, естафета поколінь передбачає неперервний розвиток цінностей народу та їх збереження.

І хоч педагогіка співробітництва — це етап розвитку педагогіки 1980-х років, але сьогодні вона передбачає вилучення з педагогічної праці всіх засобів примусу, надає дитині свободу вибору у процесі навчання, коли учень може обирати завдання, задачі, теми творів, брати участь у складанні завдань для однокласників, що дуже необхідно для того, щоб учні почувалися партнерами у навчанні. Але це лише окремі мазки педагогіки партнерства.

Основа співробітництва — контракт з точно визначеними обов'язками, термінами, результатами, санкціями і фінансуванням.

Ці ідеї досить добре прописано у нашій літературі і нема потреби тут їх повторювати.

А може. вчителя варто не називати вчителем, а якось інакше?

Реформа освіти у Фінляндії, а за згадуваним рейтингом вона посідає шосте

місце у світі, нашо́вхує на думку, що невдовзі професія вчителя взагалі може зникнути. Та й сама школа у такому розумінні, яке нам близьке, зникне. У Фінляндії вже сьогодні вирішили відмовитися від викладання шкільних предметів. Діти вивчатимуть лише окремі теми. Реформу розпочато з Гельсинкі.

Там старшокласники вже не сидять на уроках, а відвідують професійні курси. Наприклад, один з них – «Послуги кафетеріїв» – включає в себе елементи математики, мов, письма й комунікативні навички. Інший «Європейський Союз» дає знання з економіки, історії країн ЄС, мов та географії. Перехід на нову форму навчання в усіх фінських школах відбудеться до 2020 року.

Або курс «Я і моє місто». Заняття відбуваються у музеї технологій, де учні ознайомлюються з функціонуванням міста. Тут є мерія, пошта, офіси компаній, банк. Це своєрідна рольова гра, яка дає змогу дітям відчувати відповідальність за ухвалення рішень. Але перш ніж почати грати, діти вивчають теорію – закони бізнесу, економіки, суспільства. У майбутній школі зміниться і мета навчання.

Замість фундаментальних знань, основ наук шкільна освіта даватиме практичні навички, які учень використовуватиме у житті. Зрозуміло, якщо людина може почерпнути будь-яку інформацію за допомогою свого мобільного телефону, то потреба заучувати напам'ять зникне. Однак учень повинен буде вміти знайти потрібну інформацію, аналізувати її та застосовувати на практиці. Так школа більше уваги приділятиме вимогам ринку праці.

І сьогодні, і у найближчому завтра у нас такого не буде.

Але дуже актуальними сьогодні є мудрі слова стосовно запровадження ідей реформування освіти: «Трудність полягає не у сприйнятті нових ідей, а у відмові від старих уявлень» (Дені Дідро).

Взаємодія вчителя і учня.

Здавалося б, все просто і зрозуміло. На Google задаю адрес «Взаємодія вчителя і учня» і з'являється багато інформації. Все перечитую і залишаюся ніби біля розбитого корита. Все прочитане «вitekло». Так і не можу собі з'ясувати: яке ж то має бути партнерство? Яка має бути взаємодія?

Головна мотивація — це бажання. Вчитель — бажання вчити, учень — бажання вчитися.

Згадалася стаття Віктора Мисана, опублікована 19.09.2016 року у порталі «Освітня політика». Саме "агентом змін" постає перед нами ця скромна, забута Богом і державою, здебільшого згадувана лише 1 вересня, у першу неділю жовтня, день останнього дзвоника, особа сучасного українського учителя. Ні, він вже не "зоре світова", "матінка сивочола", "майстер, що віддає своє серцем дітям". Тепер він – "агент змін": фасилітатор, тьютор, модератор, коуч з академічною свободою, укладач індивідуальних програм, тактик і стратег в освітній індивідуальній траєкторії дитини, фахівець, що оволодів ІКТ та користується освітнім порталом з методичними та дидактичними матеріалами, українськими енциклопедіями, мультимедійними підручниками та інтерактивними он-лайн-ресурсами. І все це, на думку розробників концепції «Нова школа. Простір освітніх можливостей», має зробити його вмотивованим.

Чи має такого педагога українська школа? Думаю, що ні.

Все починається у цьому плані не з школи, а з університету. Студент, якого упродовж навчання у ВНЗ вчили комунікувати, досягати поставлених цілей, вести індивідуальну та групову роботу, дискутувати, перебувати у професійному середовищі, організувати і планувати свою діяльність і інших, дійсно може стати фасилітатором, коучем, тьютором, модератором і загалом — гарним сучасним вчителем.

Ми хочемо, щоб до школи прийшов фасилітатор (людина, що забезпечує успішну комунікацію в групі), коуч (той, хто допомагає комусь досягнути життєвої і професійної цілі, тренер, наставник), модератор (професійний ведучий, організатор роботи фокус-груп), тьютор (особа, що веде індивідуальні та групові заняття, репетитор, наставник).

А педагогічні вузи ще і не починали переходити до професійної підготовки «агентів змін». Звідси впливає, що знову на передній план мусять виходити методисти. Ми вже не раз виручали державу й школу, коли працювали без програм і підручників, коли готували вчителів іноземних мов для роботи в початкових класах, коли запроваджували нові курси з народознавства і християнської етики, щоби плекати українців, а не «бусурманів».

Допоки держава дійсно займеться підготовкою педагогічних кадрів для забезпечення системних реформаторських змін, мені бачиться досить важка робота методистів. Усіх цих фасилітаторів і модераторів, напевно, у найближчій перспективі маємо готувати ми. А щоби їх готувати, нам самим вже треба починати вчитися, як кажуть, на ходу.

Вважаю, що інститут разом з методкабінетами повинен вже скоро розробити дорожню карту змін. І у цій карті мають бути прописані не загальні фрази на кшталт забезпечити, посилити, розробити, спрямувати тощо, а конкретна програма дій з прогнозованим результатом. І в ній має себе бачити кожен вчитель. Виконавши цю архіважливу програму навчання і методистів, і вчителів, ми наблизимо значно до себе учнів і зуміємо зреалізувати те, що записано у концепції «Нова школа. Простір освітніх можливостей», створимо умови для партнерства і взаєморозуміння.

І що, як не відкрита освіта – соціальна система, здатна до швидкого реагування у зв'язку з мінливими соціально-економічними ситуаціями, індивідуальними та груповими освітніми потребами і запитамі – сьогодні має нам стати у пригоді.

На нашу думку, саме Університет менеджменту освіти міг би стати ініціатором у навчанні працівників ІППО та РМК, які би у подальшому на курсах підвищення кваліфікації могли б готувати вчителів до роботи у школах (як це впливає з концепції «Нова школа. Простір освітніх можливостей») у новій ролі.

Буган Юрій Васильович,

доцент кафедри менеджменту і методології освіти Тернопільського обласного комунального інституту післядипломної педагогічної освіти;

тел.: +38(067)2759493;

e-mail: bugan44@ukr.net.

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК КЛЮЧОВА УМОВА ЇЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ ХХІ СТОЛІТТЯ

Реформування сучасної освіти в контексті розвитку інформаційно-комунікативної компетентності обумовлене не тільки засвоєнням новітніх інформаційно-комунікативних технологій, а й зміною самих підходів і методів навчання.

Інформаційна глобалізація дала змогу розширити ступінь відкритості і демократичних свобод у суспільстві, створила безпрецедентні можливості для вільного доступу до інформації і, відповідно, освіти (самоосвіти) особистості. У ХХІ столітті Інтернет, а також інформаційно-комунікаційні технології, телекомунікаційні системи зв'язку стали визначати характер побудови відносин у суспільстві. Сучасне «мережеве суспільство» являє собою єдине комп'ютеризоване інформаційне співтовариство, орієнтоване на виробництво інформації та опрацювання інформаційно-комунікативних потоків. Таким чином, ІКТ набувають глобального значення в житті сучасного суспільства, а інформаційно-комунікативна компетентність стає ключовою навичкою особистості, необхідною для її активної соціалізації.

Інформаційно-комунікативна компетентність включає вміння особистості орієнтуватися в інформаційно-комунікативному просторі, ефективно знаходити інформацію і розпоряджатися нею, створювати власні електронні продукти. Інформаційно-комунікативна компетентність також допомагає краще орієнтуватися в динамічному соціокультурному просторі, а також нарощувати обсяги інформації і знань, вибудовувати власний стиль комунікації, який відрізняється підвищеною особистісною активністю в процесі мережевої взаємодії.

Формування інформаційно-комунікативної компетентності особистості відбувається як в межах, так і поза межами формальної освіти. При цьому розвиток інформаційно-комунікативної компетентності однаково значущий як для тих, хто навчається, так і для тих, хто навчає. Фактично всі основні характеристики освіти, особливо її динаміка та якісний рівень, істотно залежать від якості та рівня інформаційно-комунікативної компетентності як окремих особистостей, так і освітнього співтовариства в цілому.

На жаль, досі не існує цілісних програм розвитку інформаційної грамотності, інформаційно-комунікативної компетентності та культури. Всі ці напрями мають вузьку спрямованість, тобто пов'язані з техніко-технологічними аспектами інформатизації, або ж фрагментарний, несистемний характер, тобто здійснюються в межах невеликого обсягу навчального матеріалу і не набувають особистісної, ціннісної значущості. Важливо створювати умови для системного включення сучасного методичного інструментарію із формування інформаційно-комунікаційної компетентності у всі наявні програми навчально-

виховної діяльності, починаючи із дошкільної освіти, які мають в подальшому наскрізно проходити через освітній (самоосвітній) процес.

В цілому, розвиток інформаційно-комунікативної компетентності особистості дає змогу їй швидше інтегруватися в інформаційне суспільство, істотно полегшити процес навчання, а також є ключовою умовою її соціалізації.

Висоцька Ольга Євгенівна,

д-р філос. наук, доцент, декан факультету відкритої освіти та стажування КВНЗ «Дніпропетровський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти»;

тел.: +38(095)6654239;

e-mail: vysolga@gmail.com.

Власенко Г. І.

ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ НАВЧАННЯ «ПЕРЕВЕРНУТИЙ КЛАС» В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ В УМОВАХ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ШКОЛИ

Перевернутим стає сам процес навчання.

Перевернутий урок інвертує традиційні методи викладання, реалізуючи подачу матеріалу позакласної кімнати і переводячи домашню роботу на урок.

Модель «Перевернутий клас» як один з компонентів сучасної технології змішаного навчання (Blended Learning) використовується для організації самостійної навчальної діяльності учнів з освоєння програмного або додаткового навчального матеріалу. Для цієї моделі навчання характерне чергування компонентів очного та дистанційного (електронного) навчання. При цьому реалізація електронного навчання здійснюється поза школою: вчитель надає доступ до електронних освітніх ресурсів для попередньої теоретичної підготовки вдома. На навчальному занятті організовується практична діяльність. При роботі в режимі «Перевернутий клас» зростає частка відповідальності самого учня, стимулюється розвиток його особистісних характеристик (активність, відповідальність, ініціативність) і метапредметних навичок (самоорганізація, управління тимчасовими ресурсами). Обов'язкова умова використання цієї моделі – наявність у студентів домашнього ПК з виходом в Інтернет.

Учитель пропонує домашнє завдання у формі навчального відео, даючи детальну інструкцію щодо роботи з ним. Учні переглядають фільм вдома, попередньо виконуючи завдання, необхідні для подальшої роботи в класі.

Переваги.

- Учень може спокійно переглядати і прослуховувати завдання, робити паузу в будь-якому місці або повторювати потрібний фрагмент у фільмі.
- Фільми доступні для відсутніх школярів.
- Якщо учень щось забув, він завжди може звернутися до вихідного файла.

- Під час презентації на комп'ютері можна більш доступно донести матеріал. Йдеться про медіалізацію «нелюбої фронтальної роботи».

- Увага вчителя зосереджується на конкретній роботі учня (індивідуальний підхід).

Недоліки.

- Не кожен учень виконує домашнє завдання.

- Учень не може безпосередньо ставити питання вчителєві, якщо воно у нього виникло.

- Комп'ютер або інший апарат має бути у вільному доступі для школяра, що, на жаль, не завжди можливо.

- Учням, які не дивилися фільм, буде нецікаво на уроці.

Резюмуючи сказане, слід підкреслити, що застосування моделі «Перевернутий клас» дає змогу вчителєві організувати навчання відповідно до сучасних вимог МОНУ, удосконалювати навички застосування інформаційно-комунікаційних технологій та інновацій у процесі викладання предмета, підвищувати власний рівень науково-методичної підготовки.

Власенко Галина Іванівна,

вчитель англійської мови спеціаліст I категорії Мелітопольської гімназії № 9;

Тел.: +38(096)3962672;

e-mail: vlasenko_galina@mail.ru.

Гаращук О. В., Куценко В. І.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – ШЛЯХ ДО НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ ТА ПІДВИЩЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КРАЇНИ

«Всі люди від природи прагнуть до знань»

Аристотель

У інноваційному, інформаційному суспільстві освіта виступає головним механізмом узгодження цінностей і цілей окремої людини і суспільства в цілому. В цей час інтелектуальні процеси стають масовими, виробництва висувають підвищені вимоги до кадрового потенціалу. А тому останній мусить постійно підвищувати свій професійний рівень, тим більше, що знання швидко старіють.

За цих умов надзвичайно важливу роль відіграє дистанційне навчання, зорієнтоване на індивідуалізацію освітнього процесу. Дистанційне навчання не замінює традиційне, а «включається» в систему освіти в цілому. Водночас воно дає змогу значно зменшити витрати на навчання. Так, за даними ЮНЕСКО, навчання одного студента за цією системою втричі дешевше, ніж навчання в системі традиційної освіти. Дистанційне навчання – це форма отримання освіти, заснована на застосуванні засобів інформаційних і комунікаційних технологій (комп'ютерів, телекомунікації, засобів мультимедіа) та науково обґрунтованих методів навчання.

З кожним роком в Україні, як і у світі в цілому, зростає кількість

навчальних закладів, які використовують дистанційну форму навчання. За даними Академії Ай Ті, остання займає третину від загального обсягу професійного навчання. Для цього активно використовуються неінтерактивні (друковані матеріали, аудіо- та відеоносії), а також засоби комп'ютерного навчання (електронні навчальні посібники, системи тестування) та відео-конференції.

Останнім часом в умовах обмеженого фінансування освіти та науки, досить поширеними стали аудіо- та відеоконференції. Адже їх проведення не потребує значних фінансових витрат.

Дистанційне навчання забезпечує можливість навчатися тоді, коли це зручно студенту, в тому темпі, який він сам обирає. Під час навчання найчастіше обираються кейс-технології, телевізійно-супутникові та мережеві технології. Вони надають можливість у навчальній діяльності активно використовувати електронну дошку, комп'ютерні навчальні системи, електронну бібліотеку*, формувати віртуальну аудиторію, створити умови для реалізації права кожного громадянина для здобуття освіти будь-якого рівня на місці свого проживання чи професійної діяльності. Разом із тим, дистанційне навчання – це нове явище в системі освіти, яке має створити максимально сприятливі умови для підвищення якості освіти. Для забезпечення цього, як зазначають фахівці, необхідним є дотримання таких принципів: гуманістичного навчання; пріоритетності педагогічного підходу під час проектування освітнього процесу в дистанційному навчанні; педагогічної доцільності застосування нових інформаційних технологій; вибору змісту освіти; забезпечення захисту інформації, що циркулює в дистанційному навчанні; стартового рівня освіти; відповідності технологій до навчання; мобільності навчання; неантогоністичності навчання наявним формам навчання. Дотримання цих принципів сприятиме активізації дистанційного навчання в Україні та підвищенню його якості.

Гаращук Олена Василівна,

д-р екон. наук, професор, завідувач сектора взаємодії з громадськістю та ЗМІ і міжнародного співробітництва відділу організаційно-інформаційного забезпечення та роботи з персоналом Державної інспекції вищих навчальних закладів України;

тел.: (044) 236 33 83;

e-mail: mon7@ukr.net;

Куценко Віра Іванівна,

д-р екон. наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри університетської освіти і права ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;

тел.: (044) 486 03 61;

e-mail: anisimov103@gmail.com.

* Однак і ця форма навчання широко використовує друковану продукцію. Приміром, у Відкритому університеті Британії, студенти 5% навчального часу працюють з відеоматеріалами; 15% часу – з аудіо- та відеоматеріалами; решту часу працюють із друкованими матеріалами.

ПРОФЕСІЙНА АВТОНОМНІСТЬ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПЕРСОНАЛУ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Актуальність проблеми дослідження автономності викладача ВНЗ пояснюється переходом до нової моделі вищої освіти, яка заснована на індивідуалізації, диверсифікації та інтенсифікації навчального процесу. Крім того, варто зазначити, що значно підвищується й рольова активність викладача вищої школи, адже до нього пред'являються нові вимоги.

Теоретичний аналіз сучасної наукової літератури свідчить про те, що проблема професійної автономності викладача недостатньо досліджена.

Автономність викладача ВНЗ розглядається науковцями по-різному: «право на свободу від контролю», «здатність керувати власною професійною діяльністю», «свобода і/або відповідальність за здійснюваний вибір у сфері професійної діяльності», «здатність розвивати в собі певні навички, вміння, і ставлення до себе як до педагога у співпраці з іншими» тощо. Крім того, автономність є основою позитивного напрямку розвитку особистості та душевного здоров'я людини, адже має потенціал щодо розвитку механізмів саморегуляції та самодетермінації особистості, припускаючи присутність усвідомленої відповідальності за власні дії та вчинки, розуміння індивідом значущості власної особистості, постійне прагнення до особистісного розвитку.

У багатьох сучасних концепціях професійна автономності викладача розглядається як здатність педагога взяти на себе управління власною педагогічною діяльністю за допомогою планування, здійснення вибору та ухвалення відповідальних рішень.

Важливу роль в професійній автономності викладача відіграють умови, які створюються керівництвом ВНЗ для успішного виконання професійної діяльності науково-педагогічним персоналом вищої школи:

- інформування співробітників про цілі, завдання й особливості контролю їхньої професійної діяльності;
- надання викладачам можливостей самостійно ухвалювати рішення, що безпосередньо стосуються їхньої професійної діяльності;
- надання викладачам можливостей для творчої активності, особистісного та професійного зростання;
- забезпечення підтримки самооцінки викладачів за рахунок упровадження системи рейтингу та заснованої на цьому системи стимулювання;
- надання викладачам не лише можливостей, а й стимулювання активної взаємодії не тільки в системі «викладач-викладач», а й в системі «викладач-студент»;
- надання викладачам ВНЗ свободи вибору;

- надання викладачам можливостей участі в дослідницьких педагогічних проектах;
- відкритість освітньої системи ВНЗ;
- прозорість процесу оцінювання діяльності педагогів;
- організація в межах ВНЗ спеціального навчання педагогів у сфері автономності та контролю діяльності педагогів.

Отже, професійна автономність сучасного викладача відіграє важливу роль у розвитку освітнього середовища ВНЗ. Крім того, професійна автономність впливає на стійкість викладача до дії чинників стресу, підвищує ступінь мотивації досягнень, усвідомлення значущості власної ролі в розвитку освітнього середовища ВНЗ і особистісної відповідальності за власні професійні дії. Професійна автономність також може виступати індикатором позитивного спрямування особистісно-професійного саморозвитку викладача вищої школи.

Грубі Тамара Валеріївна,

канд. психол. наук, старший викладач кафедри психології освіти Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка;

E-mail: tamara-grubi@mail.ru.

Дивак В. В.

ПІДГОТОВКА ДИРЕКТОРІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НА ОСНОВІ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

В умовах швидкозмінних процесів в економіці, що є наслідком сучасних соціально-економічних перетворень, все більшого значення набуває якісна професійна підготовка керівників освіти, а саме підготовка та перепідготовка кадрів з вищою освітою в контексті інноваційного розвитку національної економіки; надання державної підтримки для підготовки фахівців за напрямками, що стимулюють розвиток пріоритетних базових галузей економіки у форматі «наука – освіта – технології».

Важливою складовою професійної компетентності директорів ЗНЗ є економічна компетентність. За останні роки до сфери педагогіки увійшли такі економічні поняття, як-то: освітні послуги, якість освіти, конкуренція між навчальними закладами та ін.

Керівники загальноосвітніх навчальних закладів, гімназій, ліцеїв на сучасному етапі розвитку освіти зацікавлені в здобутті знань з господарських, фінансових і маркетингових питань в освіті, оскільки вони самі стають менеджерами, управляють педагогічною системою школи, її розвитком, організовують і стимулюють професійну діяльність педагогічних працівників, вивчають попит на освітні послуги та забезпечують їх якісне надання, займаються господарською діяльністю, намагаючись дотримуватися відповідності показників роботи навчального закладу державним стандартам загальної середньої освіти, утримувати його конкурентоспроможність на ринку

освітніх послуг, мати достатній рівень професійної компетентності.

Покращити економічну компетентність директорів загальноосвітніх навчальних закладів можна в системі післядипломної педагогічної освіти.

Нині основними формами підвищення кваліфікації керівних і педагогічних кадрів у навчальних закладах післядипломної педагогічної освіти є очна, очно-дистанційна і заочна.

Очно-дистанційна форма підвищення кваліфікації має переваги на сучасному етапі розвитку післядипломної педагогічної освіти через можливість проведення тривалого дистанційного етапу навчання з використанням інформаційно-комунікаційних технологій на хмарних платформах Microsoft Live@edu та Google Apps For Education.

Основним завданням дистанційного етапу очно-дистанційного навчання є якісне забезпечення та супровід самостійної роботи слухачів на основі використання хмарних технологій дистанційного навчання, а саме Google Apps For Education (Google Диск) та Microsoft Office 365. Хмарні технології повинні відігравати провідну роль у проведенні дистанційного навчання, у підготовці і поширенні масової інформації, у подальшому розвитку культури, освіти, науки, забезпеченні взаємодії людей.

Використання сучасних хмарних технологій дасть можливість директорам ЗНЗ професійно адаптуватися, успішно розв'язувати складні завдання фінансово-господарської діяльності та навчально-виховного процесу, свідомо аналізувати та корегувати результати професійної діяльності.

Дивак Володимир Валерійович,

канд. пед. наук, доцент кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;

тел.: (098) 5078785;

e-mail: vdivak@yandex.ua.

Дмитренко Анна

(група 258 МНУ ім. В.О. Сухомлинського)

ADVANTAGES AND DISADVANTAGES OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN ELEMENTARY SCHOOL

Introduction. Today information and communication technologies are considered as an important component of education, that plays an important role in addressing priority tasks of training and education – in the formation of a holistic worldview, teaching, communication and communication skills, basic mental qualities of students. Wide use of computer technology in education gradually and steadily becomes a central part of the educational process of the school.

Analysis of recent publications. Today many researchers study different aspects of implementation of information and communication technologies in the educational process. The introduction of information and communication

technologies in the educational process in primary school is a feasible and promising. The use of computer technology makes traditional lessons bright and vivid. At these lessons, each pupil works actively, develops intellectual curiosity, cognitive interest. ICT enhances the motivation of learning through active dialogue of pupil with computer, variety and colorfulness of information (text + sound + color + animation), by the orientation of the teaching for success (allows to bring the solution to any problem, relying on the necessary help), using in-game form of communication with machines. The majority pupils have personal computer at home, but they use it mostly as an interesting toy for their rest. Therefore, it is extremely useful to teach pupils to use it as a smart assistant in their studies during the formation of new knowledge, search for relevant information, use of online resources, applications of learned material, computer-based testing. However, the main problems are psychopedagogical problems.

Conclusions. So, we came to the conclusion that the proper use of any means of information technology in the classroom in elementary school leads to the development of child's personality: intelligence, memory, attention. The use of information technologies in the classroom is a powerful motivational incentive.

Дубровіна І. В.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМООСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ДИСТАНЦІЙНІЙ ОСВІТІ

На сучасному етапі модернізації освітнього простору в системі післядипломної освіти відбуваються суттєві зміни. Нова парадигма освіти сприяє підвищенню статусу самоосвітньої діяльності в інформаційному суспільстві. Проблема організації самоосвітньої діяльності в дистанційній освіті набула особливого значення в процесі підвищення кваліфікації вчителів музичного мистецтва. Ефективність та якість професійної самоосвіти залежить від оволодіння педагогами-музикантами інформаційно-комунікативними технологіями як пріоритетом професійних умінь.

Проблему організації самоосвітньої діяльності в контексті дистанційного навчання досліджували вітчизняні та зарубіжні вчені, серед них: О. Андреев, В. Биков, Ю. Жук, В. Олійник, Є. Полат, В. Хуторський та ін. Теоретичним і прикладним аспектам організації самоосвітньої діяльності, її моделюванню в дистанційному навчанні присвячено праці багатьох дослідників: Б. Гнеденка, В. Загвязинського, М. Кларіна, Б. Лагоші, Є. Ланських, Т. Сорочан, В. Семиченко та ін.

Метою дослідження є розгляд принципів організації самоосвітньої діяльності вчителів музичного мистецтва в умовах дистанційного навчання.

Організацію самоосвітньої діяльності учителів музичного мистецтва характеризує відсутність часових, просторових, територіальних та інших обмежень; перехід до динамічної системи здобуття знань; відносна легкість доступу до ресурсів, через доступ до Інтернету; наявність додаткових можливостей для самопланування індивідуальної траєкторії самоосвіти.

Аналізуючи самоосвіту педагогів та способи її організації в умовах дистанційного навчання, відзначимо, що її продуктивність забезпечується тільки в педагогічних умовах, направлених на застосування інформаційних ресурсів. Сучасний спеціаліст-музикант має вміти користуватися ними на необхідному технологічному рівні, володіти вміннями застосувати, аналізувати, оцінювати й опрацьовувати дані різних поглядів у розв'язанні повсякденних психолого-педагогічних задач; готовий до роботи у глобальному середовищі і реалізації всіх можливостей Інтернет-ресурсів, має навички пошуку нових знань, прогнозування необхідних умінь.

Інформаційно-навчальне середовище дистанційного навчання сприяє виникненню і розвитку інформаційної взаємодії між суб'єктами навчального процесу і засобами інформаційних технологій. Творення інформаційного середовища вносить суттєві зміни в самоосвітню діяльність педагогів, підтримує і надає їй творчо дослідницького напрямку завдяки наявності потужних інструментів пошуку й опрацюванню інформації. Це робить комфортною підготовку педагога в рамках навчально-освітнього процесу, стимулює його прагнення до нових знань. Учителі музики самостійно ставлять для себе педагогічні завдання, шукають методи, форми, шляхи та засоби раціональних рішень. Інформаційно-навчальне середовище дистанційної освіти спонукає до реалізації запланованих складових процесу постійного саморозвитку. Це уможливорює висновок, що організація самоосвіти спеціаліста представлена певною системою знань, специфічними вміннями і навичками, для формування яких необхідне використання адекватних засобів, відповідних інноваційним освітнім тенденціям, рівню розвитку сучасного інформаційного суспільства, техніки і технологій, зокрема інформаційних. Застосування інформаційних технологій дистанційного навчання в самоосвіті учителів музичного мистецтва сприяє реалізації їхніх творчих запитів, робить слухачів активними учасниками процесу самовдосконалення. Через це передбачається збільшення складності задач творчої спрямованості, їх орієнтація на пошук нової інформації, розв'язання педагогічних ситуацій, дослідження актуальних проблем методики музичного навчання. В умовах дистанційного навчання збільшується потенціал самоосвіти педагога-музиканта, а саме: стає зручним і ефективним пошук нової інформації; активізується самостійна пізнавальна активність; стимулюється мотивація в самонавчанні; з'являється потреба в проектуванні індивідуальної траєкторії самоосвіти, створенні електронної бази власних знань, підвищується рівень емоційного сприйняття інформації, здійснюється самоконтроль результатів педагогічної діяльності.

Дубровіна Ірина Володимирівна,

канд. пед. наук, старший викладач кафедри філологічних, суспільно-гуманітарних та мистецьких дисциплін КВНЗ КОР «Академія неперервної освіти», м. Біла Церква, Київської області;

тел.: +38(098)9788442;

e-mail: iradubrovina@ukr.net.

**МОДЕЛЬ ПРОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО
НАВЧАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ
В РОЗРІЗІ КОНЦЕПЦІЇ «MANAGEMENT BY OBJECTIVES»**

Однією з вагомих характеристик сучасного суспільства є зміни, що відбуваються у соціальній, економічній та освітніх сферах, які неодмінно співвідносяться із швидкою експансією інформаційно-комунікаційних технологій. Відповіддю на потреби сучасності в галузі освіти є створення та реалізація умов для неперервного навчання впродовж усього життя завдяки розвитку системи дистанційного навчання на основі інноваційних педагогічних, інформаційних та телекомунікаційних технологій.

В. Г. Кремень зазначає, що інформатизація освіти значною мірою обумовлена тим, що вводить людину в сучасний інформаційний простір і забезпечує постійне перебування в ньому. Ще одним чинником, що детермінує зацікавленість освітньої системи в інноваційних педагогічних технологіях, є об'єктивний процес розвитку потреб сучасного суспільства, який знаходить свій вираз у формуванні певних завдань цільової настанови й способів їх реалізації.

Заслуговує на увагу той факт, що, незважаючи на зростання доступності дедалі більшої кількості освітніх інструментів і ресурсів, ми ризикуємо випустити з уваги інноваційні можливості. Визначаємо цей погляд як особливо важливу для нашого дослідження, оскільки вимоги до майбутнього фахівця в умовах стрімкого оновлення інформаційного середовища не можуть достатньою мірою виконуватись без залучення сучасних комп'ютерних технологій. Аргументація вірогідності такого перебігу подій полягає в тому, що зміни в освітній сфері відбуваються разом із розвитком суспільства і вслід за ним.

Відтак запровадження технологій дистанційного навчання (ТДН) виступає як оптимальний засіб реалізації суспільної потреби. Проблема планування, просування та реалізації технологій дистанційного навчання потребує удосконалення саме в розрізі стратегічного мислення. З огляду на це, вважаємо, що передумовами успішного й ефективного впровадження сучасних освітніх технологій є чітко сформована модель і стратегічне планування.

Аналіз наукових розвідок спонукає нас до формування базової моделі просування технологій дистанційного навчання у вищому навчальному закладі, що може бути використана як основа (платформа) для її планування, реалізації та моніторингу. Так, «дорожню карту» успішного просування педагогіко-інформаційних технологій доцільно запроваджувати на базі моделі, в основі якої лежить саме концепція «Управління за цілями» / «Management by Objectives». Грунтуючись на дослідженнях учених, досвіді практичної реалізації цільового підходу та визначивши його педагогічні можливості, пропонуємо модель просування технологій дистанційного навчання у складі таких компонентів:

1) **стратегія** [ініціювання просування сучасних освітніх технологій; проведення PEST-аналізу; проведення SWOT-аналізу; формування/уточнення цілей діяльності з використанням SMART-аналізу цілей; розроблення напрямів діяльності та розподіл ресурсів; оцінювання після упровадження й оцінювання під час просування зазначених технологій; фінансове планування];

2) **політика** [визначення курсу дій (статут, положення, процедури і правила), які приймаються з метою сприяння просуванню інноваційних освітніх технологій та їх координація); формування робочої групи, до складу якої доцільно, на думку більшості експертів, включати не більше ніж 5 – 7 осіб; академічна політика; кадрова, правова та технічна політики]. В рамках нашого дослідження доцільним вважаємо зупинитися на аспектах формування кадрової політики, спираючись на світову педагогічну практику. Так, наприклад, у більшості вищих навчальних закладах Великобританії спостерігається така тенденція: існування найнятих співробітників спеціально для того, щоб забезпечувати підтримку студентів разом з іншими спеціалістами, які розробляють навчальні матеріали, складають навчальні програми та здійснюють оцінювання студентів. Як правило, використовуються види підтримки, які є складовими різних навчальних програм: 1) педагогічна підтримка – надання навчальних ресурсів, таких як вправи та практичні роботи, які вимагають від студентів критичного мислення і надають їм змогу самим оцінити свої знання; 2) індивідуальна підтримка – стимулювання самостійного мислення через настанови щодо роботи з підручниками та підтримання завдяки формальному оцінюванню із залученням цілої низки різних супровідних матеріалів для розвитку навичок навчання та фіксації успіхів і досягнень; 3) підтримка з боку однокурсників/одногрупників – обмін враженнями та взаємодопомога, зокрема в межах навчальних груп, які можуть зустрічатися як віртуально, онлайн, так і безпосередньо;

3) **система** [зв'язкова інформація (чи всі мають доступ до отримання інформації?); обов'язки (завдання); можливості для навчання; сформовані навички роботи з мережевими технологіями; оцінювання результатів роботи];

4) **ризик і можливі перешкоди (проблеми)** [попереджальне виявлення та реагування на сильні і слабкі сторони, можливості і загрози (на основі раніше проведеного SWOT-аналізу); виявлення бар'єрів, що можуть перешкоджати ефективному просуванню технологій дистанційного навчання].

Висновки і перспективи подальших досліджень.

На завершення підкреслимо, що запропоновані компоненти моделі просування технологій дистанційного навчання є динамічними, а не статичними, оскільки перебувають у постійній зміні і розвитку. Отже, без глибокого вивчення стратегій інноваційного розвитку технологій навчання реформаторські пошуки в галузі освіти ризикують залишитися лише емпіричними внесками у систему традиційної освіти. Проведене дослідження не вичерпує всіх аспектів проблеми просування технологій дистанційного навчання у вищих навчальних закладах. Визначаючи перспективи подальших

наукових розвідок, окреслимо свій дослідницький інтерес навколо визначення передумов реалізації упровадження технологій дистанційного навчання у вищому навчальному закладі на стадії ініціативи.

Іващенко Марина Миколаївна,
аспірант ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» Національної академії педагогічних наук України, кафедри відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій, викладач Політехнічного технікуму Конотопського інституту СумДУ;
тел.: (067) 299-70-09;
e-mail: mmivashchenko@gmail.com.

Ілляхова М. В.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ЯК ДИСИПАТИВНОЇ СИСТЕМИ

Сучасний стан суспільства, в якому знання є капіталом і головним ресурсом економіки, демонструє необхідність створення адекватної до сучасних соціально-економічних умов багаторівневої системи післядипломної педагогічної освіти, кінцевою метою якої є подальший розвиток демократичної, креативної, політично, психічно і фізично здорової особистості, стійкої до нестабільних умов та агресивних викликів політично-економічного середовища. У нестабільних станах сучасний науково-педагогічний спеціаліст має вміти безпосередньо ухвалювати нестандартні, творчі рішення, долати невизначеність ситуації, самовизначатися, тобто вчитися бути суб'єктом власного життя. Центральною ідеєю післядипломної педагогічної освіти є усунення невизначеності статусу сучасного спеціаліста у світлі пізнавальних і діяльнісних практик у його подальшому житті, а також виявлення й розкриття чим далі глибших вимірювань його самості, акмеологічних резервів, нових глибин і масштабів його буття. Сьогодні післядипломну педагогічну освіту слід розглядати як нелінійну дисипативну системну, засновану на активному застосуванні новітніх інформаційних та організаційно-педагогічних технологій, що передбачає упровадження теоретичних, практичних та педагогічних інновацій. Специфікою ж такої освіти є подальший розвиток відкритої особистості, яка компетентно, ефективно і креативно актуалізується в усіх сферах суспільного життя.

Життєдіяльність науково-творчої особистості одночасно є процесом накопичення різноманіття можливостей їх подальших тимчасових актуалізацій або кінцевих проявів. Реалізація попередніх можливостей завжди виявляється передумовою появи нових. Цей плінний, нестійкий комплекс флуктуацій, змін та взаємопереходів, нелінійних процесів упорядкування та хаотизації, актуального і потенційного є умовою появи самоорганізації, виникнення нового. Нове виникає внаслідок флуктуацій як емерджентне, непередбачуване, у вигляді багатовимірному спектра можливих шляхів. Готовність до виникнення

нового, до вибору з альтернатив уможлиблює нелінійне мислення, креативність як здатність переорієнтовуватися на нові виміри, забезпечувати подальший саморозвиток.

Розуміння інноваційної освіти, яка формує в особи креативну компетентність, соціальну та професійну мобільність, потребу в самоосвіті, здатність реагувати на непередбачувані, змінні умови й можливість впливати на них є синергетичним процесом. Саме з позицій синергетики, освіта перетворюється на нелінійну ситуацію відкритого діалогу, прямого та зворотного зв'язку, на процес, що сприяє пробудженню власних сил того, хто навчається, співробітництву з собою та іншими учасниками освітнього процесу.

Застосовуючи принципи синергетики до системи освіти, можна вирішити основні проблеми у післядипломній педагогічній освіті, такі, як: стереотипізація мислення, актуалізація креативності, розвиток творчого потенціалу особистості. Це допоможе створити інтегровану теоретико-методологічну модель інноваційної освіти, орієнтованої на практичну герменевтику індивідуальних випадків. Така модель ґрунтується на дослідженні причин виникнення дисипативних коливань у свідомості особистості, що сприяє появі абсолютно нової організації системних елементів її саморозвитку. Цей саморозвиток характеризується спонтанністю, комбінуванням різноманітних елементів життєвіту, випадковістю, можливістю.

Така інноваційна модель післядипломної педагогічної освіти має сприяти формуванню та реалізації креативної діяльності науково-творчої особистості для створення й планування бажаних життєздатних смислових систем. Адже рівень освіченості особи тим вищий, чим ширшою є сфера її діяльності і чим вищим є ступінь невизначеності ситуацій, в яких вона здатна діяти самостійно. Отже, головною метою післядипломної педагогічної освіти, як дисипативної системи, є формування інноваційного, когерентного середовища, в якому креативна практика особи буде її природним станом. Завдяки використанню принципів трансдисциплінарності така освіта сприятиме підготовці науково-педагогічних спеціалістів у невизначених станах, формуватиме здатність до оптимальних переходів з однієї альтернативи до іншої, забезпечить розвиток умінь контролювати трансфер домінант економічної діяльності в умовах різних впливів середовища, бачити можливості системи і визначати «еволюційний тренд», забезпечувати бажану результативність.

Ілляхова Марина Володимирівна,
канд. філос. наук, доцент, доцент кафедри філософії і освіти
дорослих Університету менеджменту освіти НАПН України;
тел.: +38(063) 819-72-25;
e-mail: new_zealand@ukr.net.

ВИКОРИСТАННЯ GOOGLE HANGOUTS В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

За умов сьогодення технології дистанційного навчання допомагають максимально точно відтворити активну взаємодію учасників освітнього процесу в аудиторії у віртуальному просторі, а також удосконалити позааудиторну самостійну роботу, зробити її більш ефективною. Технології відеоконференцзв'язку становлять комунікативну складову віртуального освітнього середовища і на практиці найчастіше реалізуються у форматі вебінару.

Серед численних сервісів та програмного забезпечення для проведення вебінарів для навчальних закладів найоптимальнішим є безкоштовні, але такі, що мають достатній функціонал. Саме тому перевага надається відкритому програмному забезпеченню OpenMeetings або BigBlueButton, проте воно вимагає встановлення на власний сервер, тому альтернативою йому може виступати он-лайн сервіс Google Hangouts.

Google Hangouts дає можливість проводити відеозустрічі он-лайн із декількома активними учасниками (до 10 осіб). При цьому додатковими можливостями є демонстрація робочого столу та додатків, що на ньому відкриті, свого ПК усім учасникам зустрічі; текстовий чат; можливість підключення Google.Диску та інших інтегрованих додатків. Великою перевагою сервісу є відеозапис зустрічі (або окремих її фрагментів), а також онлайн-трансляція заходу в мережі Інтернету засобом відеохостингу YouTube, можливість редагування запису трансляції безпосередньо у браузері після завершення зустрічі. Крім того, інтеграція сервісів Google між собою дає змогу швидко поширювати інформацію про запланований захід через соціальну мережу Google+.

Використання Google Hangouts в освітньому процесі було апробоване у межах заходів щодо реалізації Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді (відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 16.06.2015 р. № 641) лабораторією систем відкритої освіти Науково-дослідного інституту ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України. Спільно з експериментальними закладами лабораторії 13 жовтня 2015 року було проведено масовий відкритий он-лайн урок «З Україною в серці!», для якого було використано Google Hangouts on Air. Основні учасники, які підготували виступи й брали участь у інтерактивних завданнях, мали можливість відеоконференції із точок включення, решта – переглядали он-лайн трансляцію та мали змогу ставити запитання чи відповідати на звернення модераторів заходу у коментарях до трансляції на YouTube.

Отже, сервіс Google Hangouts має всі необхідні для віртуальної взаємодії між учасниками освітнього процесу функціональні можливості й може бути використаний для організації різних видів навчальних занять, консультацій чи виховних заходів у віртуальному освітньому просторі.

Калачова Людмила Володимирівна,
канд. пед. наук, старший викладач Миколаївського національного аграрного університету, науковий кореспондент ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;
тел.: +38(063) 984-95-91;
e-mail: kalachova_lyuda@mail.ru.

Камінська О. Г.

УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ ІКТ-КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ПЕДАГОГІВ

Нові вимоги до сучасної освіти передбачають створення багатогранного ґрунту в навчальному закладі щодо підвищення компетентності педагогів, упровадження нового змісту роботи адміністрації навчального закладу. Діяльність учителя на уроках усе більше набуває міжпредметного характеру. Здатність педагога вміло використовувати різноманітні засоби інформатики як передумови досягнення високої якості освіти вихованців утворює ІКТ – компетентність педагогічних працівників. Засоби інформатики через специфіку самої предметної сфери (новизни, швидкості оновлення, перспективності, різноманіття тощо) створюють фундамент для упровадження компетентнісного підходу в освіті за умови їх активного застосування в усіх сферах навчального процесу.

ІКТ-грамотність – це використання цифрових технологій, інструментів комунікації і мереж для отримання доступу до інформації, управління нею, її інтеграції, оцінювання й створення для функціонування в сучасному суспільстві. ІКТ-компетентність – володіння педагогом усіма складовими навичками ІКТ- грамотності, уміння працювати з інформацією, представленою в електронному вигляді.

Будь-який вид компетентності можна сформувати тільки на практиці. Отже, значна увага з боку адміністрації навчального закладу має приділятися практичній спрямованості організації системи навчання педагогів і залученні їх до безперервного процесу самоосвіти.

Проблему формування інформаційно-комунікативної компетентності можна вирішити, використовуючи спеціальні методи і прийоми:

- створення мотиваційного поля: учитель має бути налаштований на формування цієї компетентності;
- використання технологій проблемного навчання, тренінгових занять;
- використання проектної технології навчання як одного зі способів підготовки до проведення педагогічних рад, «круглих столів», майстер-класів;
- самостійна робота вчителя з електронними джерелами з подальшим груповим обговоренням.

Розвитку інформаційно-комунікативної компетентності сприяє залучення педагогів до створення тематичних презентацій під час виступів на семінарах, конференціях, створення слайд-шоу під час проведення «круглих столів»,

розроблення тестових завдань для проведення уроків систематизації й узагальнення знань учнів, створення і ведення блогів, електронних портфоліо, створення комп'ютерного малюнку як одного з видів наочного матеріалу.

Завдання адміністрації навчального закладу – створити умови для підвищення ІКТ-компетентності педагогів та розуміння ними того, що використання цифрових технологій, інструментів комунікації, електронних джерел є необхідною умовою професійного зростання в умовах сучасної освіти.

Камінська Олена Григорівна,

заступник директора з навчально-виховної роботи Мелітопольської гімназії № 9 Мелітопольської міської ради Запорізької області;

тел.: +38(097) 472- 91-42;

e-mail: kaminskay1969@mail.ru.

Каплун С. В.

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН ДО ПРЕДМЕТНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Питання застосування інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у навчально-виховному процесі загальноосвітньої школи є сьогодні одним із найактуальніших. Проте існують суттєві суперечності між теоретико-методологічними дослідженнями в цій галузі та реальною практикою застосування ІКТ. Значна кількість учителів невпевнено орієнтуються в ІКТ, використовуючи занадто обмежені можливості з великого спектра цих технологій. Націлити вчителів на самоосвіту в цьому напрямі, сприяти підвищенню реального рівня володіння технологіями може викладач системи післядипломної освіти, рівень компетентності якого відповідає сучасним вимогам.

У процесі підвищення кваліфікації вчителів слід створити таку систему підготовки, що буде не стільки інформаційно-демонстраційною, скільки практикоорієнтованою. Саме це дасть змогу вчителям перейти від спостереження до використання ІКТ у своїй діяльності. Найважливішим кроком у цьому напрямі має стати активне й обґрунтоване застосування ІКТ у навчальному процесі курсів підвищення кваліфікації та спецкурсів у післядипломній освіті педагогів.

На кафедрі методики природничо-математичної освіти Харківської академії неперервної освіти в останні роки створено та розвивається система підтримки вчителів у процесі формування у них ІТ-компетенцій. Серед елементів цієї системи можна виділити організацію навчальної роботи курсів підвищення кваліфікації за допомогою блогу кафедри; проведення практико-орієнтованих тематичних спецкурсів з питань застосування ІКТ у природничо-математичній освіті; проведення аудиторних занять з широким використанням ІКТ, зокрема, моделювальних програм та засобів комп'ютерного тестування,

інтерактивної дошки тощо.

Ведення блогу кафедри, наповненого не лише корисною «зовнішньою інформацією», а й інтерактивними матеріалами (наприклад, підготовленими в Google Формам анкетами, тестами, Google-презентаціями), забезпечення можливості коментування, активна форма зворотного зв'язку демонструє перспективи й створює базу для формування навичок роботи на мережевому освітньому ресурсі. Це допомагає вчителям набути відповідного досвіду та розуміння, з яких потім вибудовуватиметься їхній власний учительський блог (сайт) як сучасний засіб навчання.

У процесі спеціальних навчальних занять учителі природничо-математичних дисциплін опрацьовують різноманітні програмні засоби та ресурси, при цьому акценти зроблено не стільки на ознайомленні з ними, скільки на створенні відповідних методичних та практичних матеріалів: складанні планів виконання віртуальних лабораторних робіт з фізики та хімії (інтерактивні симуляції PhET), підготовці методичних рекомендацій з розв'язування задач конструктивної геометрії (середовище «Динамічна геометрія») тощо.

Особливе значення має підготовка та супроводження дистанційного етапу курсів підвищення кваліфікації та фахових спецкурсів. Хоча за формою подання ці дистанційні матеріали поки що не повністю відповідають сучасним вимогам до онлайн навчання, але розміщення в них певних гіперпосилань, спеціальних завдань, онлайн-тестування з указаним дедлайном, а також організація обговорення на форумі курсу сприятиме усвідомленню вчителем можливостей дистанційного навчання як чинника професійного розвитку. Сьогодні розробленням повноцінних дистанційних спецкурсів такий вплив на формування ІКТ-компетенції вчителя може бути значно посилений.

Каплун Світлана Вікторівна,
канд. пед. наук, доцент, завідувач кафедри методики природничо-математичної освіти Харківської академії неперервної освіти;
тел.: +38(067) 265-25-44;
e-mail: svkaplun@ukr.net.

Касьян С. П.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ВЕБІНАРІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ПЛАТФОРМИ УПРАВЛІННЯ ДИСТАНЦІЙНИМ НАВЧАННЯМ E-FRONT

e-Front – це нове покоління платформ для організації та здійснення навчання за дистанційними технологіями. Платформа e-Front поєднує функції системи управління навчанням і системи створення й управління навчальними матеріалами.

Для створення ВЕБінару на платформі e-Front необхідно:

1. Зайти на платформу e-Front як адміністратор і створити нове заняття,

натиснувши кнопку «Заняття» на головній сторінці, натиснути кнопку «Нове заняття».

2. Зібрати групу для участі у ВЕБінарі.

3. У подальшому в роботу вступає організатор ВЕБінару.

Організатору необхідно увійти на платформу під своїм логіном.

У вікні, що відкрилося, вибираємо назву ВЕБінару, що планується для проведення.

Після цього відкриється сторінка властивостей цього ВЕБінару.

Потім необхідно повернутися на сторінку «Властивості», перейти до розділу «Адміністрування», натиснувши на відповідний значок.

Для налаштування ВЕБінару необхідно «клікнути» у вікні елементів налаштування ВЕБінару по напису «ВВВ конференції».

У вікні, що відкрилося, лівим клавішем миші «клікаємо» по кнопці «Додати конференції».

У вікні, що відкрилося, необхідно ввести назву конференції, а також встановити дату, час початку, тривалість ВЕБінару і натиснути кнопку «Виконати». У вікні, що відкрилося, приєднуємо учасників до ВЕБінару.

Програма надсилає запрошення вибраним учасникам, електронною поштою.

Коли настане час початку, у рядку назви запланованої конференції з'явиться значок запуску, «клікнувши» по якому організатор може запустити конференцію.

Після запуску програма включає робоче вікно конференції.

Робоче вікно ділить на три частини: у лівій частині в головному вікні відображатиметься список зареєстрованих учасників ВЕБінару; у центральному вікні той, кому надано слово може завантажити свої презентаційні матеріали.

Після завантаження файла його зміст з'являється на екрані доповідача, він також демонструється учасника семінару. При знаходженні курсору миші в полі поля демонстрації презентаційних матеріалів праворуч з'являються інструменти демонстрації.

Для зміни файла презентаційних матеріалів необхідно натиснути кнопку завантаження файла презентації й вибрати відповідне меню у вікні, що відкриється.

Вікно праворуч дає можливість обмінюватися повідомленнями, не перешкоджаючи веденню конференції. У нижній частині цього вікна розміщено кнопки налаштування мови та інтерфейсу.

Для завершення конференції організатор має натиснути у верхньому правому куті вікна конференції на кнопку «Вийти», після цього увійти у цю конференцію буде неможливо.

Касьян Сергій Петрович,

канд. пед. наук, директор Навчально-методичного центру організації дистанційного навчання ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»;

тел.: +38(050) 133-79-10;

e-mail: skasian@ukr.net.

РОЛЬ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В ТРАЕКТОРІЇ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МЕТОДИСТІВ ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Формування змісту підвищення кваліфікації методистів позашкільних навчальних закладів здійснюється з урахуванням галузевої специфіки та професійного спрямування.

Слухачі курсів підвищення кваліфікації навчаються за триетапною очно-дистанційною формою (20 тижнів – 210 год.), що передбачає три етапи: I етап (очний) – організаційно-мотиваційний. Триває 5 днів (45 год., із яких 30 год. аудиторної роботи, 15 год. – самостійної роботи), II етап (дистанційний) (120 годин), III етап (очний) - підсумково-звітний. Триває 5 днів (45 год., із яких 30 год. аудиторної роботи, 15 год. – самостійної роботи).

При складанні навчально-тематичного плану враховується специфіка професійно-педагогічної діяльності методистів позашкільних навчальних закладів, зокрема, слухачам пропонуються такі теми: «Технології складання навчальних програм для позашкільної освіти», «Організація методичної роботи ПНЗ: теорія, практика, досвід», «Превентивна педагогіка», «Інноваційні технології навчання обдарованої молоді», «Науково-методичний супровід розвитку педагогічної майстерності педагогічних працівників в умовах неперервної освіти», «Інтерактивні технології в методичній роботі» та ін.

Значна роль у траєкторії професійного розвитку методистів позашкільних навчальних закладів у системі післядипломної педагогічної освіти належить дистанційній освіті.

Слід відзначити варіативність форм роботи слухача на курсах підвищення кваліфікації на дистанційному етапі навчання:

- проведення поточного самодіагностування для виявлення індивідуально-особистісних і професійних настанов, рівня професійної компетентності, набутих компетенцій, самомотивації професійного розвитку;
- розробка індивідуальної освітньої траєкторії на всіх етапах курсової підготовки;
- опрацювання навчального матеріалу на основі розробленого для кожного кредитного (змістового) модуля комплексу навчально-методичних матеріалів, додаткової електронної бібліотеки, завдань для самостійної та індивідуальної роботи;
- підготовка до інформаційно-мотиваційного, практичного блоку модуля: опрацювання нормативно-правової бази, додаткових матеріалів, літератури до змістового модуля, електронної бібліотеки, питань для самоконтролю;
- ознайомлення з бібліотечними фондами (електронною бібліотекою освітньо-професійної програми);
- вибір спецкурсів (вибіркових навчальних модулів), що значно поглиблюють, розширюють тематику курсової підготовки, відбивають ширше

розуміння актуальних проблем організації науково-методичної роботи в умовах реформування освіти, детальніше окреслюють перспективну проблему для індивідуальної творчої роботи педагогічного працівника;

- використання Інтернету з навчальною метою (пошук і аналіз інформації, робота в чаті, форумі, робота з електронною поштою через веб-інтерфейс, отримання пошти, створення і відправка листів, робота з відкритою мережею);
- використання відкритої мережі та інших технологій Веб 2.0 для інформаційно-комунікаційного забезпечення виконання завдань дистанційного етапу;
- участь слухача курсів в Інтернет-заняттях, Інтернет-консультаціях;
- планування індивідуальної освітньої траєкторії протягом міжкурсового періоду тощо.

Катюк Ярослава Леонідівна,

канд. психол. наук, доцент кафедри філософії і освіти дорослих ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;

тел.: +38(099)3285443;

e-mail: zolotaslava@mail.ru.

Клева Анастасія

(група 258 МНУ ім. В. О. Сухомлинського)

THE POSSIBILITIES OF USE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN ELEMENTARY SCHOOL

Introduction. Information technologies allow us to explore and combine all the components of education process together. They develops very quickly in every sphere of our activity so that any competitive activity in the future cannot be formed without a detailed analysis of the possibilities of application of information technologies.

The main part. One of the results of training and education in elementary school should be the readiness of children to learn modern computer technology and the ability to update the information for further self-education. There is a need to achieve these goals in primary school. Teachers use information technologies in the educational process. Such activity helps to make active and purposeful independent work of pupils. IT can be seen as a means of access to educational information, providing search capabilities, collect and operate the source, including the Internet, as well as the means of delivery and storage of information. The use of ICT in educational process allows improving the quality of learning and enhancing educational effects.

There are some disadvantages and challenges of IT use:

1. Teachers have lack of time for lesson preparation when using the computer.
2. Lack of computer literacy of teachers.

3. In the work schedule of teachers are not allotted time to explore the capabilities of the Internet.

4. The lack of motivation to work, and as a result pupils are often distracted by games.

5. There is a possibility that, fascinated by the use of IT in the classroom, the teacher will move from developmental education to learning by clearly illustrative method.

The primary mission of a teacher is maintaining the health of children. We mustn't forget about it and now – in the era of computerization. Modern multimedia lessons are built on the same structure as a traditional one: updating knowledge, an explanation of a new, mastering, control. It allows using the same methods: explanatory and illustrative, reproductive, partial search, and others. Using a great variety of graphics, audio and interactive capabilities of the computer creates a favorable emotional background in the classroom.

Conclusions. Thus, modern information technologies have become part of our life. Information technology has opened up new opportunities for education in elementary school. Taking into account the psychological characteristics of Junior schoolchildren, use of IT needs to be clearly thought through and metered. Performing an educational function, this technology should help the child to understand the flow of information, perceive it, remember, but not to undermine the health.

Ковальова С. В.

ВІДКРИТА ОСВІТА ЯК ДІЄВИЙ ЧИННИК РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Потреба у розбудові відкритого суспільства освітнього загалу, як зазначено у концепції нової української школи, покликаної зробити випускника ХХІ століття конкурентоздатним, вимагає наскрізного застосування інформаційно-комунікаційних технологій в освітньому процесі та управлінні закладами освіти і системою освіти. Важливу роль в означеному процесі відіграє відкрита освіта педагогічних працівників, які мають стати агентами змін, готовими до формування ключових компетентностей, визначених концепцією нової української школи. Метою відкритої освіти є підготовка індивіда до повноцінної ефективної участі у суспільному житті та професійній діяльності в умовах інформаційного суспільства. Ми розділяємо думку М. П. Лещенко, яка зазначає, що цікавість до відкритої освіти пов'язана з новими освітніми можливостями, зокрема, це поглиблення демократизації (забезпечення на основі застосування ІКТ рівного доступу до освіти всіх учасників навчального процесу, незалежно від соціального, матеріального стану, стану здоров'я, расових, національних, гендерних ознак), гнучкість організації навчального процесу (за допомогою ІКТ здійснюється варіативне застосування просторово-часових характеристик навчального процесу: доступність учнів до навчання, незалежно від місця їхнього перебування і в зручний для них час), індивідуалізація навчання (освітня діяльність з

використанням ІКТ реалізується на основі врахування індивідуальних особливостей учнів шляхом конкретизації змісту, методів і засобів навчання, активізації самостійної діяльності) тощо. Переваги відкритої освіти, як уточнює Л.Л. Ляхоцька, полягають у тому, що така система навчання, доступна будь-кому з бажаних, без аналізу його початкового рівня знань, яка використовує технології і методики дистанційного навчання і забезпечує навчання в ритмі, зручному для того, хто навчається.

Отже, відкрита освіта є одним із інструментів реалізації концептуальних ідей нової української школи, що забезпечує послідовний перехід освітніх процесів з одного стану в інший, формування визначального інформаційного і комунікаційного базису розвитку освіти. Вона відкриває нові можливості у створенні нового освітнього ландшафту, пов'язаного зі спрямованістю на різнобічний розвиток, виховання і соціалізацію особистості, яка усвідомлює себе громадянином України, здатна до життя в суспільстві та цивілізованій взаємодії з природою, має прагнення до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готова до свідомого життєвого вибору та самореалізації.

Ковальова С. В.,

канд. пед. наук, доцент, завідувач кафедри філологічних суспільно-гуманітарних та мистецьких дисциплін КВНЗ КОР «Академія неперервної освіти».

Ковтун О. І., Михайлюк І. В., Немець О. А.

(студенти групи Е-219 МНУ імені В.О. Сухомлинського)

THE ROLE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN ACCOUNTING PRACTICE

Introduction. Today, business world is changing rapidly. Frequent investments and rapid pace of changes in IT along with increased costs of research and development are reasons for globalization. During past decades, role of IT has changed in relation to how corporations manage and control their resources. Organizations react to a wide range of ITs through different practices.

The aim of this paper is to focus on IT effectiveness regarding organizational changes, especially performance of management accounting.

Review of research literature. Effectiveness of new IT in companies is clear and obvious. Integrated systems like enterprise resource planning systems as well as Internet keep pace with the newest transitions in companies knowledge. Some of these technologies, especially Internet, with widespread usages have changed companies accounting procedure and structure. Before the advent of this medium (Internet), organizations typically had made use of IT in the form of application of particular computer systems such as payment and financial reporting systems which had employed certain operational methods and or supported given managerial processes automatically.

New information and communication technologies (ICTs) represent a course of development and display an important part of formal information systems via computer information. Possibility of sharing and exchanging information among

complexities can result in creation of an informal cognitive network such as electronic thought exchange forum and strengthen relationships with economic partners (e.g. idea and knowledge exchange). However, it seems that electronic information is agonized by its own abstract and artificial features as well as by more trust and often become dependent on the least inhuman connections. It is unrealistic to think that an information system can always provide decision-makers with relevant and timely information. Decision-makers must know what information they need to move ahead. By definition, to solve complex problems is impossible when such predictions are not made.

However, IT provides invaluable aid in processing information needed by decision-making process. Presently, accountants are potentially able to create added values for economic units, changing the society. Most traditional accounting functions in relation to record and process accounting interactions can be automated reliably. In this case, therefore, accountants provide organization with low extra added values. Instead, currently, the value of an accountant is reflected at higher level of critical thinking skills such as design of business processes, developing electronic business (e-business) models, and integrating strategic knowledge. Rapid evolution of IT represents potential opportunities and risks to accountants. By avoiding potential risks, accountants can use new IT to improve their intra organizational roles. Prior to 1960s, an accountant was perceived as a bookkeeper with main responsibility for ensuring that papers and documents were kept accurately, investing his efforts against shortage of documents. During 1960s, an accountant was perceived as a bookkeeper with main responsibility for ensuring that papers and documents were kept accurately, investing his efforts against shortage of documents. During 1960s, accountants were no longer able to respond to management needs for reporting companies activities.

Computers represented a more efficient way to keep documents and books, leading to faster access of accountants to financial information for reporting purposes. In next stage, 1970s brought about development of IT and increased demands of management for information on companies. Management information systems (MISs) were developed to support new roles of accountants. However, new MISs were generating whole information with no regard to its relevance so that accountants had to interpret all information, as a result of which they faced the problem with high volume of additional information. So we face a paradox: There is a huge amount of information available making access to useful and relevant information when necessary too difficult. Traditionally, information systems (ISs) research has focused on study of information process about security of computer systems as well as on developing new systems. To discard such traditional research is essential in order to study relationships between IT and accounting. Even those studies such relationships in terms of some features did not arrive at a conclusion due to focusing on old tools. Therefore, if we want to be enabled to understand emerging technologies and to predict their effects on accounting, we need to understand effects of the most update technologies on accounting.

Experimental studies are defined as some research which uses qualitative and quantitative data as a basis to examine research questions. In order to gather data,

some methods like experiments, investigations, and case studies were assessed. On the basis of our study aims and of successfully confronting challenges identified by literature review, it is necessary for researchers to do more coherent research in this study, this study uses a combination of qualitative/ quantitative data, with research question: We need to investigate the development of IT and its impact on the structure of accountants' functions.

Methodologically, we considered 6 eligible samples. Case research supports a valid research strategy in MISs, which is less advocated in accounting field. However, case study research is more common in management accounting than in other accounting domains. Our research question relates to a comparative analysis on before and after new technologies conditions in order to describe managers' attitudes toward their accessibility. And qualitative analysis focuses on case studies given that they need to be explained in a real situation due to their application under conditions being intervened. This problem is organized by using interview and direct observation of activity methods which are considered main procedures to gather data for research.

Conclusions. Study companies have invested in IT at a high level. Sale and marketing departments were using laptops more considerably than other units were. It was because of the nature of their activities, especially more need for working outside companies.

Колос К. Р.

ПЕРЕВАГИ ЗДІЙСНЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ КУРСІВ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У КОМП'ЮТЕРНО ОРІЄНТОВАНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Післядипломна педагогічна освіта, у межах якої здійснюється підвищення кваліфікації педагогічних працівників, є однією з найважливіших перспективних фінансових і часових інвестицій сьогодення. Вона покликана розвивати пізнавальні й емоційно-моральні якості кожного педагогічного працівника, підвищувати його рівень готовності до виконання професійних завдань та обов'язків шляхом набуття нових знань і вмінь у межах професійної діяльності чи галузі знань.

Реалізувати це можна завдяки розв'язанню у межах комп'ютерно-орієнтованого навчального середовища закладу післядипломної педагогічної освіти (КОНС ЗППО) наступних завдань:

- організацію керованого навчально-пізнавального процесу (НПП) підвищення кваліфікації педагогічних працівників як під час курсового, так і під час міжкурсового періодів;
- виявлення і врахування під час підвищення кваліфікації педагогічних працівників їхніх індивідуальних освітніх інтересів і суспільних потреб;
- охоплення всього спектра формального, неформального й

інформального навчання педагогічних працівників;

- поширення знань, налагодження обміну прогресивним педагогічним досвідом, забезпечення доступу до електронних освітніх ресурсів тощо.

Для забезпечення цього на базі Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (ЖОІППО) розроблено та успішно реалізуються методична система використання спеціально спроектованого КОНС ЗППО, що здійснюється у два етапи:

1) систематична ІКТ-підготовка методистів, науково-педагогічних та адміністративних працівників ЖОІППО за розробленою авторською програмою спецкурсу «Використання ІКТ у професійній діяльності академічного та адміністративного персоналу закладу післядипломної педагогічної освіти», який враховує концептуальні положення освітніх реформ;

2) системна організація НПП у КОНС ЗППО здійснюється з використанням сукупності моделей інтеграції зазначеного середовища у НПП курсів підвищення кваліфікації педагогічних працівників, серед яких: особистісно орієнтована, інформаційно-пізнавальна, випереджувального навчання, багатовекторна.

Виходячи з цих моделей, на базі продуктів Google при ЖОІППО розроблено та модеруються веб-ресурси, серед яких:

- «Методика навчання учнів основ HTML» (<https://sites.google.com/site/osnovihtml/home>),

- «Інформаційно-комунікаційні технології в Житомирському обласному інституті післядипломної педагогічної освіти» (<https://sites.google.com/site/iktvzoippo/>),

- «Учитель року – 2016» Житомирська область» (<https://sites.google.com/site/ucitelroku2016/home>),

- «Методичний міст Житомирщини» (<https://sites.google.com/site/metodicnijmist/>),

- педагогічна спільнота «ІКТ у професійній діяльності педагогів» (<https://plus.google.com/u/0/communities/118342869313967115201>).

Використання сучасних ІКТ дає змогу здійснювати планування та реалізацію індивідуальних траєкторій підвищення кваліфікації слухачів на всіх рівнях НПП у КОНС ЗППО: на рівні курсової підготовки (перепідготовки), на рівні навчального плану, на рівні тематичного модуля, на рівні навчального заняття.

Використання такого підходу надає можливість ефективно розвивати ІКТ-компетентність слухачів, оскільки кожен із них, добираючи самостійно зміст навчання, зможе розв'язати актуальну для нього проблему з використання інформаційно-комунікаційних технологій у своїй професійній діяльності.

Колос Катерина Ростиславівна,

канд. пед. наук, професор кафедри педагогіки та андрагогіки Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти.

BUSINESS BENEFITS OF INFORMATION TECHNOLOGY

Introduction. Rapid communication can help increase productivity, allow for better business decision-making and ease a company's expansion into new territories or countries. Email servers, routers, internal company billboards and chat services can serve as the backbone of a company's communications. Electronically based communication systems are used to disseminate routine and critical business information in a quick and efficient manner. IT equipment can be used to send business status reports to executives, to update employees on critical business projects and to connect with business partners and customers.

Information technology, also known as IT, is a comprehensive term that includes all types of technology used to exchange, store or create information. Commonly used information technology equipment includes computers, servers, peripheral devices, internet connectivity equipment and phone systems. From basic computer terminals to IP-based telephony systems, information technology is an integral part of most modern business operations. Streamlined workflow systems, shared storage and collaborative work spaces can increase efficiency in a business and allow employees to process a greater level of work in a shorter period of time. Information technology systems can be used to automate routine tasks, to make data analysis easier and to store data in a manner that can easily be retrieved for future use. Technology can also be used to answer customer questions through email, in a real-time chat session or through a telephone routing system that connects a customer to an available customer service agent.

Adoption of information technology resources allows companies to maintain a competitive advantage over their rivals. Companies using a first-movers strategy can use information technology to create new products, distance their products from the existing market or enhance their customer services. Companies that follow a low-cost product strategy can look to information technology solutions to reduce their costs through increased productivity and reduced need for employee overhead. Businesses can also build-in information technology to their products that makes it difficult for customers to switch platforms or products. Companies can harness information technology resources to lower their costs. Using IT infrastructure, redundant tasks can be centralized at one location. For example, a large company could centralize their payroll function at one location to lower employee costs. Economic efficiencies can also be realized by migrating high-cost functions into an online environment. Companies can offer email support for customers that may have a lower cost than a live customer support call. Cost savings could also be found through outsourcing opportunities, remote work options and lower-cost communication options.

Conclusion. Information technology is an essential partner in management of your business, regardless of the kind of enterprise you operate. Whether you need computers for storage, transfer, retrieval or transmission of information, you can manage your business with greater accuracy and efficiency with the assistance of information technology and computer applications.

РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВЧИТЕЛЯ У СИСТЕМІ ВІДКРИТОЇ ОСВІТИ

Одним із перспективних способів реформування вітчизняної освітньої системи є впровадження елементів відкритої освіти в навчальний процес, що забезпечує її поступальний розвиток та вдосконалення. Вітчизняна система освіти в Україні, як і в багатьох інших країнах, вважається відкритою, коли існують умови для її безперервного розвитку та доступності для всіх, хто має бажання навчатися впродовж усього життя. Відкрита освіта в Україні сьогодні має потужні технології й інструменти, до яких належать засоби забезпечення доступу до навчальних матеріалів (електронні бібліотечні системи, е-платформи та е-курси), засоби візуалізації, інструменти колективної роботи з різноплановим освітнім контентом, а також широкий спектр засобів аудіо- і відеозв'язку для забезпечення сучасного дистанційного навчання. При чому кількість цифрового матеріалу, доступного для здійснення різних форм навчання в системі відкритої освіти, досить різнопланова, потужна і повсякчас збільшується. Технології й інструменти Google пропонують для педагогів та учнів потужні системи бібліотечних ресурсів, які останнім часом охоплені «рухом відкритого доступу». Тенденцією часу є поява в системі відкритої освіти великого арсеналу е-підручників, е-посібників, е-енциклопедій. Для тих, хто використовує самонавчання у системі відкритої освіти, з'являється проблема не тільки опанування нових форм здобуття необхідних нових знань, а й потреба педагогічного супроводу цього навчання як одна з форм практичної допомоги у великому інформаційному середовищі. Великі обсяги і постійне поповнення інформаційного поля доступного навчального матеріалу вимагає копіткої праці від тих, хто займається самоосвітою в системі відкритої освіти, та потребує педагога-наставника, педагога-тьютора, який повинен мати високий рівень педагогічної майстерності та інформаційно-комунікаційної компетентності.

Нові форми самонавчання в системі відкритої освіти зумовлюють підвищення рівня вимог до розвитку педагогічної майстерності сучасних учителів, які мусять мати високий рівень умінь і навичок роботи з інформаційно-комунікаційними технологіями. До основних компонентів педагогічної майстерності в системі відкритої освіти додаються нові вимоги щодо практичних знань і навичок володіння інформаційно-комунікаційними технологіями: від планування власного навчання, навчання учнів за дистанційною формою, володіння інноваційними формами і методами передачі знань, мотивації до навчання, до переходу на нові форми контрольно-оцінювальної діяльності. Педагогічна майстерність учителя в системі відкритої освіти є сукупністю професійно-зорієнтованих і обумовлених властивостей особистості педагога, які забезпечують успішне й ефективне здійснення його професійної діяльності на основі інтеграції навчального предмета, який викладає з інформаційними технологіями. Характерною ознакою розвитку

педагогічної майстерності вчителя в системі відкритої освіти є поєднання професійної компетентності, особистісно-ділових якостей із уміннями педагога-тьютора, який організовує всі види навчально-виховної діяльності у відкритому просторі, а також опановує нові технології для організації вебінарів, Інтернет-семінарів, форумів, підготовки і розміщення відкритих лекцій, проведення відкритих майстер-класів тощо.

Кондратова Людмила Григорівна,
канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри ВОС та ІКТ ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;
тел.: +38(097) 730-17-33;
e-mail: lkondratova@ukr.net.

Кравчинська Т. С.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ MOODLE

Дистанційне навчання – це нова організація освіти, що ґрунтується на використанні як кращих традиційних методів отримання знань, так і нових інформаційних та телекомунікаційних технологій, а також на принципах самоосвіти.

Актуальність дистанційного навчання виявляється у можливості впровадження новітніх педагогічних, психологічних і методологічних розробок з розбиттям матеріалу на окремі функціонально завершені модулі (теми), які вивчаються і відповідають здібностям окремого слухача або групи загалом. Дистанційні курси, на яких побудовано дистанційне навчання, мають низку позитивних характеристик: гнучкість, актуальність, зручність, модульність, економічну ефективність, раціональність, інтерактивність, діагностичність, географічну необмеженість.

Платформа дистанційного навчання Moodle, яка є предметом розгляду дослідження, за великою кількістю критеріїв, є лідером серед подібних програм. Крім того, вона підтримується і постійно розвивається величезним та стійким міжнародним співтовариством. Але, не зважаючи на простоту веб-інтерфейсу, оволодіння системою дистанційного навчання вимагає певного навчання як викладача-тьютора, так і слухачів.

Дистанційне навчання – це система навчання, яка передбачає навчально-виховний процес, а отже, і процес управління. Управлінські процеси в системі дистанційного навчання – це соціальні процеси, спрямовані на одержання освітніх послуг суб'єктами управління – слухачами. Пріоритетними принципами організації є самостійна робота слухачів, але прийнятним є принцип діяльності слухача і викладача на всіх етапах навчання, принцип індивідуалізації, системності й контекстності навчання; принцип елективності навчання, а також принцип рефлексивності.

Система дистанційного навчання Moodle дає змогу організувати чітку систему рольового доступу до ресурсів, захищених від перегляду небажаними користувачами. Moodle має велику кількість контрольних модулів і надає можливість здійснити аналіз участі й активності окремих слухачів курсу, аналіз часу, відведеного на роботу з матеріалами; оцінку того, опанування яких елементів курсу викликало у групі (або певного слухача) окремі труднощі; дозволяє швидко надати допомогу під час навчальної роботи слухачів у мережі Інтернету шляхом завантаження додаткових матеріалів.

Кравчинська Тетяна Сергіївна,
канд. пед. наук, старший викладач кафедри філософії і освіти дорослих
ЦППО ДВНЗ УМО НАПН України;
тел.: +38(067) 797-85-62;
e-mail: tatyana.krav@ukr.net.

Купрієвич В. О.

ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ У СИСТЕМІ ВІДКРИТОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Відкрита освіта є сьогодні змістовною складовою глобальної освіти і пов'язана насамперед з побудовою мережевих форм освітнього простору, застосуванням новітніх інформаційно-комунікаційних технологій, дистанційних форм навчання, опануванням відповідних вмінь, навичок та компетентностей.

Перехід до відкритої освіти відбувається поступово у всіх освітніх ланках, зокрема у післядипломній педагогічній освіті, але впровадження відкритої освіти для дорослих потребує врахування андрагогічних засад і перебудови системи підвищення кваліфікації не тільки слухачів, а й науково-педагогічних кадрів, які їх навчають.

Запровадження відкритої післядипломної педагогічної освіти є можливим і результативним, якщо, враховуючи сутнісні характеристики індивідуалізації професійного розвитку педагогічних працівників та можливості інформаційно-комунікаційних технологій, створити науково-педагогічні умови впровадження різноманітних моделей професійного розвитку педагогічних працівників на основі використання технологій змішаного навчання та розбудови і постійного оновлення інформаційно-освітнього середовища післядипломної педагогічної освіти.

Змішане (комбіноване навчання) – це цілеспрямований процес здобування знань, умінь та навичок в умовах інтеграції аудиторної та позааудиторної навчальної діяльності суб'єктів освітнього процесу на основі використання і взаємного доповнення технологій традиційного, електронного, дистанційного та мобільного навчання за наявності самоконтролю слухача за часом, місцем, маршрутами та темпом навчання.

Змішане навчання дає змогу організувати персоналізоване навчання, в якому кожен вибере відповідно до потреб можливість здобути нові знання та навички, де є більше різноманітних методів і засобів не тільки у навчанні, а й у самоконтролі.

Розглянемо можливі варіанти змішування форм та методів у післядипломній педагогічній освіті:

- використання дистанційних курсів для вільного користування не тільки на курсах підвищення кваліфікації, а й у міжкурсовий період для забезпечення неперервного професійного розвитку вчителів;
- розміщення матеріалів заходів міжкурсого періоду для навчання слухачів, які не брали участь у заході (ІКТ семінари, педагогічні майстерні тощо);
- проведення дистанційних, очно-дистанційних тренінгів та зарахування сертифікатів на курсах підвищення кваліфікації;
- створення індивідуальних освітніх маршрутів слухачів за змістом порталу інституту.

Узагальнюючи вищезазначене, можемо сказати, що використання технологій змішаного навчання сприяє модернізації змісту і форм післядипломної педагогічної освіти та створенню нового відкритого навчального середовища післядипломної педагогічної освіти, формуванню його засобів і технологій, що є необхідною умовою розбудови відкритої післядипломної освіти та потребує подальшого дослідження.

Купрієвич Вікторія Олександрівна,
аспірантка ДВНЗ «УМО» НАПН України, старший викладач кафедри державної служби та менеджменту освіти Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «УМО» НАПН України;
тел.: +38(097) 272-72-28;
e-mail: vik_torik@ukr.net.

Лавринцев А. П.

РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА У СИСТЕМІ ВІДКРИТОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Аналіз сучасного стану розвитку інноваційних освітніх технологій та їх застосування в системі відкритої післядипломної педагогічної освіти, дає змогу констатувати, що педагогічна творчість сучасного вчителя музичного мистецтва активно розвивається завдяки використанню відкритих освітніх ресурсів. Педагоги, які мають великий досвід упровадження інформаційних технологій в навчально-виховний процес загальноосвітньої школи в межах мистецьких дисциплін, активно поширюють власний педагогічний досвід на електронних платформах, сайтах загальноосвітніх закладів та авторських блогах. Творчість вчителя, яка отримує розвиток на основі інтеграції мистецтва і технологій, забезпечує наповнення освітніх відкритих ресурсів новими

творчими здобутками, а саме: інтерактивними презентаціями, навчальними фільмами, роликами, тематичними слайд-шоу та відеокліпами.

Так, новітні форми самоорганізації, самовиховання, саморегуляції, самоосвіти вчителів музичного мистецтва, які відбувається за допомогою активного використання відкритих освітніх ресурсів та технологій Веб 2.0, дають змогу педагогу самостійно підвищувати свій фаховий рівень ІКТ-компетентності, а також продемонструвати результати творчої діяльності – відеовиступи солістів виконавців, відеокліпи, створені за участю солістів, вокальних та інструментальних ансамблів. Найпотужнішим сервісом Веб 2.0 серед вчителів музичного мистецтва останнім часом вважають YouTube. Безкоштовна онлайн-служба для роботи з потоковим відео надає можливість всім педагогам продемонструвати результати своєї педагогічної творчості. Цей сервіс, створений в лютому 2005 року, завдяки використанню технології Flash Video (flv), яка дає змогу отримати гарну якість запису за невеликого об'єму переданих даних. На сучасному етапі сервіс YouTube працює з компанією Google.

Створивши всі умови для здійснення відеозапису, вчитель музичного мистецтва може створювати різноманітні творчі проекти, а саме: відеоролики, відео-виступи та відеокліпи. Відеокліп, або кліп (від англ. clip – частина фільму або невеликий відеоролик, що супроводжує музичний твір) – коротка за тривалістю частина відео. Він створюється за допомогою потужних популярних відеоредакторів, які являють собою програми, що містять набір інструментів, за допомогою яких опрацьовують відеофайли на комп'ютері. Популярними відеоредакторами вважають Windows Movie Maker, Adobe After Effects, Adobe Premiere, Pinnacle Studio, Ulead Video Studio, Virtual Dub, Adobe Premiere Pro та інші. В процесі роботи над відеокліпом вчителю також знадобляться програми, які допомагають нарізати та склеювати декілька відеофайлів воедино. До них належать як стаціонарні програми Briz Video Joiner, Real Video, Movie Toolbox, Movie Joiner та інші, так і онлайн-програми та онлайн-редактори Online Video Cutter, які входять до сервісів Google та працюють з файлами різних форматів mp4, mpeg, avi, wmv та іншими.

Отже, педагогічна творчість вчителя у системі відкритої післядипломної педагогічної освіти сьогодні отримує новий етап розвитку і завдяки сучасним інформаційним технологіям, програмам та сервісам Веб 2.0 має всі шанси на поширення та популяризацію.

Лавринець Анастасія Павлівна,

Аспірант «Університет менеджменту освіти» НАПН України;

тел.: +38(066) 407-60-70;

e-mail: lavrin.ap@rambler.ru.

APPLYING INFORMATION TECHNOLOGIES FOR INCREASING ENTERPRISES' STABILITY OF THE AGRARIAN AREAS

Introduction. The development of market relations affects the economic conditions in functioning of the enterprises of the agrarian sector. In conditions of high volatility, the uncertainty of the external environment, increased competition in domestic and foreign markets, economic agents increasingly face the decision of the problems of maintaining and enhancing their economic sustainability.

With an increasing number of business processes considered in the management information system, there is a problem to ensure the required quality of IT services. In this case, it is advisable to outsource maintenance and support of information systems. Scientists propose the creation of a special data center (DC). Data Center - is a specialized building, where a large number of servers and communication equipment are located for the safe storage and handling information.

In practice, the management of agricultural enterprises as the customers of the data center are not interested in the technical details of the performance of its tasks (capacity of the equipment, the capacity of storage systems, data links, etc.). The most important for the client is that the necessary information, various information or reports are prepared in exactly specified time. Medium-sized enterprises - in the middle management information systems and the software product. Thus, we can distinguish three advantages of outsourcing in the area of information technologies for the enterprises of the agrarian area: saving financial, personnel, time resources; access to new technologies and knowledge; the ability for the company's management to focus on the main producing and not distracted by non-core activities.

Conclusion. As a result, we can say that using information technology provides not just increasing enterprises' stability of the agrarian area, but also ensures increasing the profit for companies, saving different resources like financial, time.

THE ROLE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN BUSINESS MANAGEMENT

The development of information technology has a huge impact on all areas of human activity associated with the accumulation and processing of information. Currently, there is a great variety of databases and other resources containing information about the different branches of science, education and business. Thus, there is a vital need combining many different types of data storage: both traditional - printed and handwritten materials, images, films and photographs, and digital (electronic) - datasets, files and other materials in a digital form. The level of informatization process management has become one of the most important

indicators of social and economic progress made by the state and private organization.

Alternatively, we can define that IT is the technology that uses computing with high-speed communication links to spread information from one place to another. Or, information technology is the use of any computers, storage, networking and other physical devices, infrastructure and processes to create, process, store, secure and exchange all forms of electronic data. Several industries are associated with information technology, including computer hardware, software, electronics, semiconductors, internet, telecom equipment, engineering, healthcare, e-commerce and computer services.

Information technology is an essential partner in management of business, regardless of the kind of enterprise we operate. We need computers for storage, transfer, retrieval or transmission of information; we can manage our business with greater accuracy and efficiency with the assistance of information technology and computer applications. The U.S. Small Business Administration suggests it is time to get connected.

We can define the following role of information technology in business management:

1) *Storage*. We have already been using a computer for data storage for business. Inventory, sales, receivables and payables stored in Excel, Open Office or a similar program. Accounting to software stores our payroll information, tax records and specialized data for our business. We can decrease much of the physical storage at the office by using information technology to scan and store old personnel and payroll files, tax files or client files.

2) *Marketing*. Large and small businesses use the Internet. We can have a Web presence, take orders, buy, merchandise, sell excess or even operate some businesses entirely online. A marketing tool that uses information technology is the Quick Response or QR Code that looks like a bar code but it is square. A scan advertises your website address and includes any text we choose. We can use our business management skills to direct employees or contractors to do our Internet marketing, or you can choose to learn a new set of skills in information technology .

3) *Information*. The Internet is a wealth of information to keep us current with trends, techniques, software and human resources. We can draw on online databases and websites to locate potential employees, compare insurance proposals, tackle employee issues or check out the competition. Managing your business with information taken from the Internet keeps us on the cutting edge.

4) *Communication*. Communication by email is faster and costs less than sending a paper letter in the mail. We can transform our business to the 21st century with the use of email for communication with clients or customers. Information technology allows us to organize email file folders by client or by type of communication, such as orders or billing. We can drag and drop our email files to closed folders as our company completes projects.

Conclusion. As a result, we can say that using information technology has become not just a need of our time, but also it is a necessity. Using information technology in different areas of human activities such as communicating,

manufacturing, accounting, education, banking can increase the speed of work, reduce time costs and material expenditures that leads to increases production efficiency, increase the profits for enterprises and incomes for citizens.

Литвиненко О. В.

ДИСТАНЦІЙНИЙ КУРС: ПРИЗНАЧЕННЯ, СТРУКТУРА І ЗМІСТ

На сучасному етапі відбувається розвиток та поширення єдиного європейського освітнього простору в межах Болонського процесу, що сприяє розповсюдження інформаційних і комунікаційних технологій в освіті.

Основним напрямом розвитку освітньої діяльності є упровадження дистанційних технологій навчання, головною метою яких є створення системи дистанційної освіти.

Створення системи дистанційної освіти забезпечить загальнонаціональний доступ до освітніх ресурсів завдяки використанню сучасних інформаційних технологій та телекомунікаційних мереж і надання умов для реалізації громадянами своїх прав на освіту.

Відповідно до Концепції розвитку дистанційної освіти в Україні, затвердженої Постановою МОН України від 20 грудня 2000 р.

навчання — індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається переважно за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу у спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

Ознакою дистанційного навчання є набір дистанційних курсів. **Дистанційний курс** – це комплекс навчально-методичних матеріалів та освітніх послуг, створених у віртуальному навчальному середовищі для організації дистанційного навчання на основі інформаційних і комунікаційних технологій.

Основними елементами дистанційного курсу є: система навчально-методичних матеріалів та система освітніх послуг, які поділяються за формою і за змістом. Система навчально-методичних матеріалів за формою містить:

- структуровані **електронні інтерактивні** навчальні матеріали, що розміщені у віртуальному навчальному середовищі для організації навчання через Інтернет; друковані матеріали (методичні рекомендації для слухачів, методичні рекомендації для викладачів), необхідність розроблення яких визначається його специфікою;

- додаткові **навчальні засоби** та носії навчальної інформації (відео-матеріали, відеокейси, скринкастиподкасти), що містять довідки, призначенням яких є поглиблення пізнавальних можливостей дистанційного курсу, і необхідність їх розроблення визначається специфікою дистанційного курсу.

Дистанційний курс повинен мати структуру, що сприяє створенню умов до навчання у діяльності та співробітництві. Що це за структура? Вона має враховувати життєвий цикл людини. Надоцільніше використовувати тижневий цикл – з розрахунку, що слухач працює 1 годину на добу під час виконання завдань курсу.

Дистанційний курс розміщується у віртуальному навчальному середовищі (наприклад, Moodle), яке забезпечує: управління навчальним процесом та адміністрування; надання знань завдяки вивченню теоретичного матеріалу; самоконтроль; формування навичок і вмінь на основі здобутих знань; закріплення матеріалу; сумісну діяльність студентів у малих групах; синхронне й асинхронне спілкування; контроль за засвоєнням теоретичного матеріалу; виконання практичних завдань та їх контроль.

Обов'язковими елементами у структурі дистанційного курсу є:

- **Вступ до курсу** – інформаційна сторінка курсу (презентація курсу), що відкрита для всіх бажаючих;
- **Автори курсу** – сторінка, яка відкрита для всіх бажаючих та характеризує викладачів як особистостей;
- **Тьютор** – відкрита сторінка для всіх бажаючих;
- **Новини курсу** – відкрита сторінка для всіх бажаючих;
- **Програма курсу** – сторінка містить основні складові курсу і відкривається лише для слухачів курсу, допущених до навчання;
- **Головна сторінка тижневого заняття** (типова для всіх розділів) – відкривається лише для студентів, допущених до навчання.

Створення дистанційного курсу – це складний процес, який вимагає високоякісної командної роботи (методиста-предметника, тьютора, експерта).

Дистанційний курс має **мотивувати** слухача, мобілізувати його знання, навички та досвід, враховувати диференціацію завдань, передбачати різні стилі навчання, стимулювати активну участь, мати дієспроможний зворотний зв'язок для оцінки прогресу слухача.

Литвиненко Ольга Валентинівна,

завідувач центром дистанційного навчання комунального закладу «Кіровоградський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти ім. Василя Сухомлинського»;

тел.: +38(067) 293-36-80;

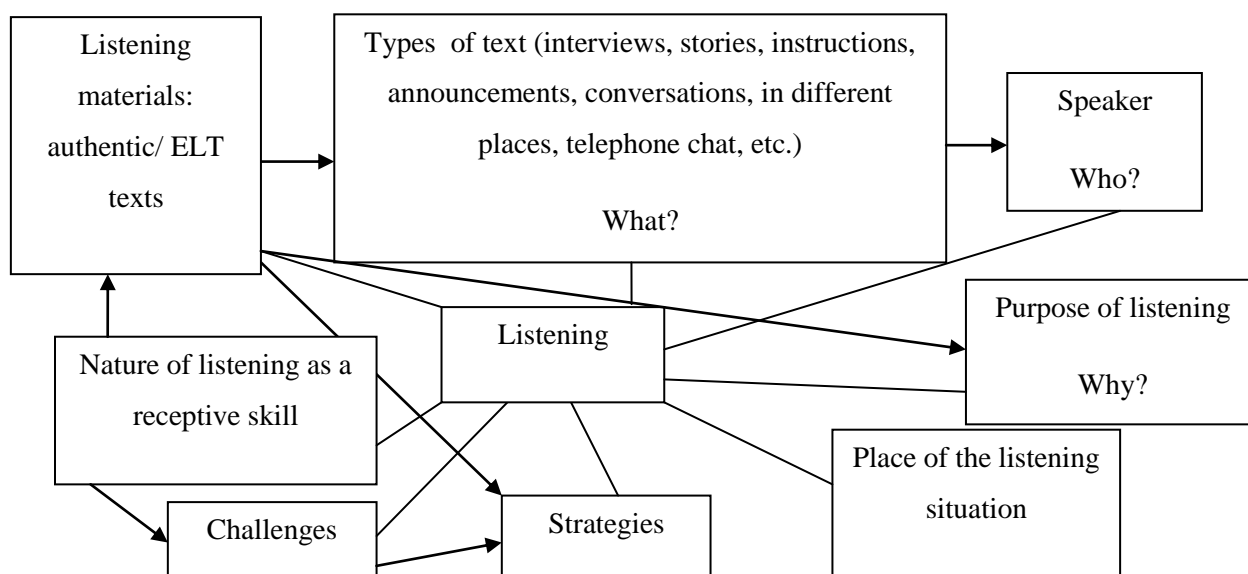
e-mail: olitvinenko5@gmail.com.

Lukianenko Valentina

INNOVATION APPROACHES IN TEACHING LISTENING

Listening is one of the four communication skills, considered to be the most important one. Teaching listening is one of the crucial aspects in teaching language proficiency. This is especially emphasized by the new programme documents for foreign language learning. To be able to teach listening successfully, a teacher has to think how to deal with the task and how to avoid difficulties, catering for our students' needs and choosing the appropriate teaching materials.

We can summarise the main ideas about teaching listening in the following diagram.

We all want our students to be prepared to face real-life situations and be competent listeners, that is why we need to think about listening in real life. To start with, it is necessary to answer the following questions: what do we listen to? (The type of information); who is the speaker? (Age, occupation, gender, etc); why do we listen? (The purpose of listening).

In real life we have a vast choice of listening tasks: interviews, announcements, telephone chats, lectures, gossiping, TV chat shows, etc. The more we think about it, the more we understand that every time we listen to a different piece of information, the factors of the place, the speaker and the purpose of listening influence the result of the listening efforts of the students. Another issue that a teacher has to deal with is choosing an appropriate text for a listening lesson. It is obvious, that before offering a text to the students, the teacher has to analyze its linguistic features: vocabulary, pronunciation of the speakers, intonation, etc. Besides, the teachers should provide a motivating purpose for listening. Also we would like to stress the importance of introducing our students to listening strategies. There is a wide assortment of pre-listening and while-listening tasks that considerably facilitate the listening process: prediction, pictures, pre-teaching vocabulary, reflecting on the answers to questions, answering the questions given before the task by the authors of the textbook, etc.

To sum up, to be able to teach our students to listen in English more effectively, we need: to understand the nature and particular characteristics of real-life listening; to select an appropriate listening text, which would approach a real-life listening task; to provide our students with a variety of texts for sufficient practice; to teach them listening strategies, which will allow them to become better listeners and feel more confident about their learning.

Lukianenko Valentyna Petrivna,
English teacher, Teacher Training College;
Tel.:+38(093)5520805;
e-mail: annalukianenko7@gmail.com.

НАУКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВІДКРИТОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Необхідність реформування післядипломної освіти з метою створення цілісної ефективної відкритої освітньої системи, що повною мірою відповідає вимогам часу, зумовлюється низкою чинників внутрішнього і зовнішнього характеру, а саме: удосконаленням нормативно-правового забезпечення освітнього процесу системи післядипломної освіти; розробленням стандартів післядипломної педагогічної освіти, зорієнтованих на модернізацію системи перепідготовки, підвищення кваліфікації та стажування педагогічних, науково-педагогічних працівників і керівників навчальних закладів; реалізацією сучасних технологій професійного вдосконалення педагогічних, науково-педагогічних і керівних кадрів освіти відповідно до вимог інноваційного розвитку суспільства; забезпеченням випереджувального характеру підвищення фахового рівня кадрів відповідно до викликів сьогодення.

Означене вимагає критичного осмислення досягнутого і зосередження зусиль та ресурсів на розв'язанні найгостріших проблем, які стримують розвиток, не дають можливості забезпечити нову якість освіти, адекватну новій формації – інформаційному суспільству.

Одним з перспективних шляхів подолання цих проблем вітчизняної освітньої системи та забезпечення її поступального розвитку є особистісний розвиток людини згідно з її індивідуальними здібностями, потребами на основі навчання протягом життя; впровадження у відкриту систему післядипломної освіти інноваційних технологій навчання. Саме на це спрямовано діяльність науково-дослідної лабораторії систем відкритої освіти Українського відкритого університету післядипломної освіти. Мета науково-дослідної роботи з теми «Теоретичні та методичні основи застосування технологій навчання в системі відкритої післядипломної освіти», над якою працюють вчені, – розроблення, експериментальна перевірка, апробація та впровадження у систему відкритої післядипломної освіти керівних і педагогічних кадрів освіти інноваційних технологій навчання. Її виконанню сприяє виконання завдань: провести системний аналіз стану післядипломної освіти адекватно сучасним інтеграційним і глобалізаційним процесам; дослідити проблеми відкритої освіти та можливість їх вирішення у післядипломній освіті; обґрунтувати оптимальну структуру системотехнічного, матеріально-технічного, кадрового та іншого забезпечення системи відкритої післядипломної освіти; побудувати, обґрунтувати й експериментально запровадити концептуальну модель застосування технологій навчання в системі відкритої післядипломної освіти; розробити алгоритм впровадження інноваційних технологій в освітній процес системи відкритої післядипломної освіти; проаналізувати й узагальнити результати експерименту на засадах кваліметричної експертизи, підготувати рукопис методичних рекомендацій та методичний посібник для науково-педагогічних працівників закладів післядипломної педагогічної освіти;

розробити й апробувати в освітньому процесі ЗПО пакет нормативно-правових документів (навчальні програми, плани) щодо впровадження методики застосування технологій навчання в системі відкритої післядипломної освіти; провести апробацію науково-методичних основ застосування технологій навчання в системі відкритої післядипломної освіти.

Підготовлені матеріали й одержані результати НДР (методичні рекомендації, положення, науково-методичний посібник, збірник наукових праць, навчальні програми, плани) сприятимуть підвищенню якості курсового навчання керівних, науково-педагогічних та педагогічних кадрів освіти через впровадження інноваційних технологій у відкритій системі післядипломної освіти, забезпечать високий рівень якості й ефективності підвищення кваліфікації відповідної категорії слухачів.

На нашу думку, саме застосування в освітньому процесі й освітньому менеджменті на всіх рівнях відкритої освіти та дистанційного навчання, що спираються на наукові дослідження щодо застосування інноваційних технологій, може відіграти значну позитивну роль у реформуванні системи післядипломної освіти.

Ляхоцька Лариса Леонідівна,
канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»;
тел.: +38(067) 291-43-54;
e-mail: llyahotska@_gmail.com.

Ляхоцька Л. Л., Кислицька Н. Г.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ІЗ ДИСЦИПЛІНИ «ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА» В СОЦІАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ FACEBOOK

Сучасне інформаційне суспільство висуває нові вимоги до освітнього процесу, вимагає від студента бути більш інформатизованим, спрямованим на задоволення інформаційних потреб суспільства, розвиток і використання інформаційних систем, соціальних мереж та ресурсів.

Нові сервіси, що з'являються в мережі Інтернету, здатні модернізувати процес навчання; їх інтеграція може привести до того, що учасники навчального процесу зможуть максимально швидко та зручно оперувати навчальним контентом, не виходячи з дому.

Використання соціальних мереж в освітній діяльності надає можливість студентам: навчатись у звичному безкоштовному середовищі, безкоштовному збереженні даних; оперативно ділитися як зі студентами, так і з викладачем важливою інформацією; здійснювати пошук-аналіз інформації одразу в мережі Інтернету і безперервний освітній процес як в он-лайн, так і в офф-лайн режимах. Постійна взаємодія з викладачем, підвищення комунікативних стосунків між студентами, згуртованість колективу групи студентів, набуття досвіду самостійної організації своєї роботи на відстані від аудиторії та учасників освітнього процесу, спільне (студента і викладача) створення

навчального контенту дають змогу студентам замість простого споживання інформації створити повідомлення, дискусії та інші ресурси.

Соціальна мережа Facebook стає найпопулярнішим інструментом навчання та розвитку як за кордоном, так і в Україні. Ця соціальна мережа має дуже багато зареєстрованих університетських аккаунтів різних країн світу, де викладачі та студенти самостійно або разом створюють навчальний контент, що, в свою чергу, стимулює розвиток навичок самостійної пізнавальної діяльності у студентів.

Так, студенти київського коледжу будівництва, архітектури та дизайну активно включились у групу «Вивчаємо дисципліну «Художня культура», яка нами експериментально створена для керованої самостійної роботи студентів. Отримавши запрошення відвідати групу, студент має можливість не тільки ознайомитись із завантаженими текстовими інформаційними файлами, виконати завдання, а й переглянути інтерактивний список літератури, фотоальбоми, відеозаписи тощо. У спілкуванні зі студентами групи ми активно використовуємо такий сервіс Facebook як чат-конференція – засіб швидкого обміну інформації за допомогою текстових повідомлень із одним або кількома співрозмовниками. На нашу думку, такий спосіб обміну інформацією під час керованої самостійної роботи студентів доцільно використовувати для дискусій, обговорення проблемних питань і проблемних тем. Також чат-конференцію можна використовувати з метою короткої звітності про виконану роботу та з метою надання групових та індивідуальних консультацій.

Власний досвід роботи доводить, що студенти першого курсу, які, навчаючись, використовують соціальні мережі, більше успішні в навчанні, ніж студенти очної форми. Таким чином, упровадження соціальних мереж, які набувають усе більшої популярності серед молоді, і використання їх в освітніх цілях може позитивно вплинути на якість надання освітніх послуг, стати ефективним засобом підвищення мотивації та якості навчання, активізації освітнього процесу.

Кислицька Ніна Григорівна,
викладач дисципліни «Художня культура» Київського коледжу будівництва, архітектури та дизайну;
Ляхоцька Лариса Леонідівна,
канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»;
тел.: +38(067)2914354;
e-mail:llyahotska@gmail.com.

Ляхоцька Л. Л., Марченко Н. І.

ЕЛЕКТРОННИЙ ПОРТФОЛІО

ВИКЛАДАЧА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Як зазначалося в доповіді Міжнародної комісії з освіти для ХХІ століття,

найпріоритетнішим завданням всесвітньої спільноти є забезпечення функціонування такої системи освіти, яка, базуючись на накопиченому за сотні років багатстві навичок, знань, ціннісних уявлень і досвіду, дає людям можливість брати участь у житті стрімко змінного інформаційно-технологічного суспільства.

Враховуючи, що якість і ефективність системи освіти в кінцевому підсумку залежить від якості й ефективності роботи вчителів, на перший план у всіх країнах виходить проблема адаптації сучасного педагога до нових вимог і потреб суспільства XXI століття.

Портфоліо викладача – це спосіб фіксації, накопичення матеріалів, що демонструють рівень професіоналізму вчителя і вміння розв'язувати завдання своєї професійної діяльності. Електронне портфоліо педагога – це веб-базований ресурс, сайт викладача, який відображає індивідуальність та професійні досягнення власника. Тлумачення відрізняються лише акцентами. Загальне визначення терміна зі словника іншомовних слів і виразів вказує на дві основні закономірності портфоліо: *візитівка* (інформація, яка дає уявлення про особу і в широкому сенсі – про людину як особистість); *досьє* (сукупність документів, які формують уявлення про здобутки в професійній діяльності цієї особистості).

Використання хмарних сервісів Google, а саме хмарне сховище даних Google Drive (Диск Google) дає можливість викладачу продемонструвати свої досягнення, проаналізувати власну педагогічну діяльність, якісно оцінити результат й вибудувати план подальшої роботи, підвищити її ефективність. Робота над портфоліо розвиває і дослідницьку культуру викладача, удосконалює і особистісну, соціальну й професійну компетентність – уміння самостійно здобувати, аналізувати й ефективно використовувати інформацію, уміння раціонально працювати у світі, що постійно змінюється. Диск Google – сховище даних, яке належить компанії Google Inc, що дає змогу користувачам зберігати свої дані на серверах у хмарі і ділитися ними з іншими користувачами в Інтернеті. Після активації замінює собою Документи Google. Google Drive пропонує своїм користувачам початкові 15 Гб дискового простору у сховищі. Воно використовується всіма сервісами Google, які пов'язані з обліковим записом користувача: Google Docs, Google+ Photos (раніше – Picasa Web Albums), Gmail.

Із особливостей функціоналу варто відзначити інтеграцію із сервісом Google Docs, а також поштою Gmail і соціальною мережею Google+. Також в Google Drive передбачена функція резервного копіювання – за замовчуванням зберігаються всі зміни, які внесені за останні 30 днів. Зазначимо, інтерфейс веб-управління хмарним сховищем досить зручний і функціональний. Хмарне сховище Диск Google дає можливість викладачу під час підготовки е-портфоліо: структурувати велику кількість накопиченої інформації в процесі пошуку й аналізу літератури за темою е-портфоліо та власних напрацювань викладача; швидко синхронізувати інформацію, яка надходить із різних джерел та зробити її доступною для кожного відвідувача е-портфоліо незалежно від місця його перебування; редагувати документи; проводити мережевий збір інформації від

багатьох користувачів; надавати доступ різних рівнів до кожного окремого документа на диску (закритий від усіх, відкритий за посиланням, загальнодоступний, доступний певному колу користувачів, можливість скачування); інтегрувати матеріали диску з іншими сервісами, вільно поширювати будь-які матеріали за допомогою віджетів та кодів упровадження; розміщувати документи різних типів: для спільного використання (звіти, статті, матеріали, дайджести тощо), документи-шаблони (документи певної структури), для ознайомлення (інформування щодо появи інноваційних розробок, участі у науково-практичних заходах тощо), до виконання (розпорядження, накази, плани роботи тощо).

Орієнтуючись на самооцінку й рефлексію, е-портфоліо викладача може стати мотиваційною основою діяльності педагога і сприяти його особистісному розвитку, стимулюючи до самоосвіти й удосконалення професійної підготовки. В ідеї е-портфоліо як у сучасній формі представлення професіоналізму педагога якнайкраще реалізується гасло сучасного життя «Освіта впродовж життя».

Таким чином, створення електронного портфоліо дає змогу перейти від адміністративної системи обліку результативності педагогічної діяльності викладача до об'єктивної системи оцінювання рівня успішності його професійної діяльності.

Марченко Ніна Іванівна,
викладач дисципліни «Українська мова та література» Київського коледжу будівництва, архітектури та дизайну;
Ляхоцька Лариса Леонідівна,
канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»;
тел.: +38(067)2914354;
e-mail: llyahotska@gmail.com.

Ляхоцька Л. Л., Сябрук Т. І.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

Стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій зумовили створення нових форм професійного взаємодії. Поряд із такими формами професійної комунікації, як електронний журнал і електронна бібліотека, однією з найпоширеніших форм наукової комунікації за допомогою інтернет-технологій є інтернет-конференція.

Інтернет-конференція відноситься до числа розширених комунікаційних сервісів, що дозволяють здійснити групову форму взаємодії. Специфіка Інтернет-конференції дає змогу визначити деякі переваги реалізації функцій цієї форми наукової комунікації: відсутність обмежень для учасників незалежно від географічної віддаленості; доступність для учасників – відсутність спеціальних вимог до обладнання та каналів зв'язку; можливість участі зі свого робочого

місця; економічність, пов'язана з відсутністю витрат на проїзд та проживання учасників; розширення тимчасових рамок проведення конференції – можливість проведення заходу будь-якої тривалості в безперервному режимі; можливість підключення до участі в конференції в будь-який час у межах терміну проведення конференції; можливість оперативної організації обговорення актуальних питань; доступ до всіх представлених матеріалів конференції як для учасників, так і для відвідувачів порталу; можливість налаштування формату конференції – відкритий (для всіх зацікавлених осіб) або закритий (для зареєстрованих учасників) Широке охоплення аудиторії; доступність; можливість значно заощадити фінансові витрати на проведення конференції; участь зацікавлених осіб у темі, яку пропонує на розгляд Інтернет-конференція; формування цільової аудиторії на тематичному великому порталі або тематичному сайті; формування позитивної громадської думки.

Зазначимо: сучасна інтернет-конференція являє собою аналог проведення традиційних конференцій. Етапи проведення інтернет-конференції можна співвіднести з етапами очної конференції: визначення теми і статусу конференції, оргкомітету і термінів проведення, передбачуваного складу доповідачів та учасників; інформування і запрошення до участі в конференції; збір та розміщення модератором конференції статей в мережі Інтернету; відкриття конференції, обговорення доповідей конференції; підведення підсумків і закриття конференції; публікація підсумкових документів.

За результатами практики 15-річного досвіду організації та проведення інтернет-конференцій у ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України (далі – УМО) розкриємо методику організації етапів Інтернет-конференції. Оголошення про проведення інтернет-конференції може бути зроблено через списки розсилки, запрошення на веб-сайті конференції та інше. Місцем проведення інтернет-конференції є інтернет-портал організатора конференції. У зв'язку з цим тези або статті авторів повинні бути оформлені за певними правилами в будь-якому електронному форматі (найчастіше текстовий, HTML або pdf). Матеріали розміщуються на сайті конференції та відкриті для вільного доступу в Інтернет. Наукова дискусія (обговорення доповідей і виступів) учасників здійснюється в дистанційному режимі з робочих місць або місць проживання учасників. Обговорення статей організовується через розміщення відкликання на статтю або за допомогою зворотного зв'язку через електронні адреси авторів. Матеріали інтернет-конференції можуть публікуватися в паперовому або зберігатися тільки в електронному форматі, а також існувати в обох форматах, але в будь-якому випадку передбачені для тривалого зберігання на веб-сервері.

Значну роль в успішній організації та проведенні Інтернет-конференції відіграє ІТ-готовність її учасників. В УМО під час проведення інтернет-конференції обов'язковим етапом є підготовка методичних інструкцій для учасників конференції щодо заповнення електронної заявки конференції та електронної реєстрації на веб-порталі конференції, а також методичні консультації для учасників за умови тестових підключень перед проведенням інтернет-конференції.

Таким чином, успішність проведення й активність учасників інтернет-конференції залежить здебільшого від організаційно-методичного та інформаційно-технічного її забезпечення.

Сябрук Тетяна Іванівна,
методист вищої категорії кафедри відкритих освітніх систем освітніх систем та ІКТ, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»;
тел.: +38(044)481-38-42,
e-mail: sti19@ukr.net.

Ляхоцька Лариса Леонідівна,
канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»;
тел.: +38(067)2914354,
e-mail: llyahotska@gmail.com.

Мартинюк А. К.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ ІЗ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ЗА ДИСТАНЦІЙНОЮ ФОРМОЮ НАВЧАННЯ

Зміни в сучасній мистецькій освіті, що відбуваються на початку ХХІ століття, умотивовують нові вимоги до педагогів мистецьких дисциплін – фахівців різних спеціальностей, а саме: творче ставлення до самореалізації майбутніх педагогів, саморозвиток їхніх творчих здібностей і можливостей в річищі інноваційних змін, які пов’язані з організацією дистанційного навчання. Нинішня мистецька освіта потребує ґрунтовної розробки новітньої освітньої проблематики у сфері дистанційного навчання, яка спрямована на інтеграцію, оптимізацію й ефективність кінцевого практичного результату навчання студентів. Сучасна мистецька дистанційна освіта складається із навчальних курсів, як і весь організований освітній процес поза межами навчального закладу. До переліку навчальних дистанційних курсів входять не тільки теоретичні дисципліни, а й навчальні предмети, які потребують ґрунтовної практичної роботи із студентами. Історія дистанційного навчання бере початок із відкриття першого в світі університету дистанційного навчання – Відкритий Університет Великої Британії, а потім – у Німеччині (1974 р.), у США (1984 р.) та інших країнах. Аналіз різних форм роботи, які пропонували перші відкриті університети, дав змогу виокремити: лекцію, тест, тренінг тощо у взаємодії «викладач-студент-викладач» в системі дистанційного навчання. Тестування дає змогу активізувати роботу на закриті питання, на будь-який блок навчального матеріалу, а навчальний семінар – це форма роботи, що активізує тип взаємодії «викладач-студенти». Серед практичних форм роботи із студентами на дистанційній платформі для майбутніх вчителів музичного мистецтва доцільними стануть творчі майстер-класи, подані у відеоформаті за темами, пов’язаними із диригуванням, відпрацюванням методики проведення

різних структурних елементів уроків музичного мистецтва (робота із пісенним репертуаром, музичне сприймання, музикування тощо), організація позаурочної виховної роботи з предмета тощо.

Найактивнішою формою творчої участі студента в практичній сфері є також підготовка або участь у творчих мистецьких проектах. Такі проекти на дистанційній освіті можуть бути індивідуальними, парними, груповими і навіть колективними, в яких кожен студент протягом певного періоду на дистанційному етапі навчання обирає певну проектну роль та виконує практичні завдання в тій чи іншій мистецькій сфері. Для організації практичної роботи із студентами на дистанційній платформі активна увага приділяється створенню науково-методичного супроводу дистанційної освіти. Серед них – електронні підручники й електронні посібники, педагогічні програмні засоби, електронні засоби навчального призначення, електронні навчально-методичні комплекси й інші електронні видання з різних дисциплін мистецької освіти. Серед електронних навчальних засобів, створених для дистанційного навчання, все більш значущими стають освітні веб-ресурси, зокрема веб-сайти, на яких можна розмістити різноманітні види практичних робіт.

Мартинюк Анатолій Кирилович,

доцент кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Григорія Сковороди», кандидат мистецтвознавства, доцент;

тел.: +38(099)4917673,

e-mail: ak_mart@mail.ru.

Мартинюк Т. В.

ПІДВИЩЕННЯ ФАХОВОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧА ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Бурхливий розвиток науки, техніки й активне упровадження інформаційних технологій на початку ХХІ століття вимагають перед педагогічними колективами, фахівцями різних мистецьких спеціальностей педагогічних університетів необхідність оновлення безперервної освіти і навчання на основі інформаційно-комунікаційних технологій. Актуальні проблеми інформатизації, дослідження по напрямках відкритої та дистанційної професійної педагогічної освіти, застосування інформаційно-телекомунікаційні технологій в навчальному процесі, наповнення навчального середовища дистанційної професійної освіти значно впливають і на підвищення фахової майстерності сучасного викладача мистецьких дисциплін.

Рівень професійної майстерності викладачів педагогічного університету в багатьох випадках залежить від здатності педагогів підвищувати свій рівень професійного розвитку за допомогою інформаційних технологій під час організації дистанційного етапу навчання у педагогічному університеті.

Виконання актуальних дидактичних завдань, забезпечення гуманістичної спрямованості фахової підготовки студентів мистецького профілю, творчої взаємодії викладача і студента, вираженості та творчої насиченості пізнавальної, оцінної діяльності студентів, знаходження різноманітних форм творчої взаємодії викладача під час дистанційного навчання на всіх етапах професійної підготовки допомагають викладачу набути нового рівня професійної фахової та інформаційно-комунікаційної компетентності, які в дистанційній формі навчання активно поєднуються та взаємодіють. Такий інноваційний підхід до організації дистанційної форми навчання дає змогу з більшою достовірністю проектувати й управляти педагогічними процесами; своєчасно здійснювати аналіз та систематизацію наявного практичного досвіду та його практичного використання; стратегічно вирішувати соціально-виховні проблеми в освітянській галузі; створювати сприятливі умови для постійного розвитку творчої особистості; оптимально використовувати найефективніші технології для вирішення педагогічних проблем.

Для забезпечення зростання фахової компетенції під час дистанційного навчання викладачі мистецьких дисциплін створюють самостійно спеціальні власні електронні курси. Основне завдання викладача – забезпечення якості у супроводі самостійної роботи слухачів з використанням технологій дистанційного навчання. Саме для такого навчання викладач створює електронні посібники, аудіо-лекції, організує вебінари й організовує навчальні форуми для студентів та розробляє цілу низку тестування з різних навчальних дисциплін. Отже, дистанційна освіта умотивовує підвищення фахової майстерності за допомогою новітніх електронних засобів навчання.

Мартинюк Тетяна Володимирівна,

завідувач кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Григорія Сковороди», д-р мистецтвознавства, професор;
тел.: +38(099)6131470,
e-mail: tavlhan@mail.ru.

Мельник С. В.

СОЦІАЛЬНЕ ЗАМОВЛЕННЯ НА ОСВІТУ У СФЕРАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ І КІБЕРНЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ

У сучасних умовах військового протистояння освіта та наука у сферах інформаційної і кібернетичної безпеки є одним із ключових факторів забезпечення національної безпеки України. При цьому розвиток освітньої діяльності в концепції неперервної освіти з урахуванням сучасного змісту предметно-технологічної діяльності та її найближчої перспективи (щонайменше, 5 – 6 років навчання у вищому навчальному закладі) є основною умовою забезпечення відповідності між соціальним замовленням на професійну освіту та спроможністю освітньої системи щодо його задоволення.

Поняття соціального замовлення на вищу професійну освіту доцільно розглядати в рамках такої сучасної категорії, як «соціальне партнерство в освітній діяльності», яке базується на балансі інтересів між: майбутнім фахівцем (очікування щодо формування загальнокультурного і професійного рівня, можливостей працевлаштування та кар'єрного зростання, заробітної плати за обраною спеціальністю); суб'єктами ринку праці (вимоги державних, приватних і громадських організацій до професійної компетентності майбутнього фахівця, можливості залучення студентів/курсантів до виконання окремих обов'язків та працевлаштування найкращих, зацікавленість у наукових розробках та інноваціях); вищими навчальними закладами (залучення в навчальний процес сучасних практик, підвищення мотивації студентів/курсантів до навчання, доступ до емпіричних матеріалів наукових досліджень та можливість апробації наукових результатів).

Соціальне замовлення на зміст, якість та кількість фахівців конкретної галузі доцільно розглядати в рамках системи неперервної освіти, що враховує стадії професійного самовизначення та розвитку особистості. Особливо це актуально для сфер інформаційної та кібернетичної безпеки, предметно-технологічна діяльність яких суттєво залежить від динаміки розвитку сучасних інформаційних технологій та має широкий спектр спеціалізацій із захисту інформації, інформаційно-психологічного протидорства та правоохоронної діяльності. Отже, модель соціального партнерства в системі професійної освіти для сфер інформаційної і кібернетичної безпеки доцільно розглядати як складову системи професійної підготовки та підвищення кваліфікації кадрів, з урахуванням актуальних спеціалізацій, вимог до професійної компетентності фахівця та засобів навчання, що визначаються соціальним замовленням на освіту. І саме ці чинники можна віднести до перспектив розвитку на пряму дослідження.

Мельник Сергій Володимирович,
докторант Національної академії Служби безпеки України;
тел.: +8(067)1372545,
e-mail: ua.sergii.melnyk@gmail.com.

Межєвікін П. В.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ

У 10 – 11 КЛАСАХ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Дистанційна освіта є формою навчання, за якої переважає самостійне навчання з використанням сучасних технічних засобів трансляції інформації. Концепція дистанційного навчання загалом входить у визначення навчання і полягає у такому: викладач (тьютор) надає інформацію учневі (слухачеві), використовуючи інформаційно-комунікаційні та психолого-педагогічні технології дистанційного навчання.

Суттєво змінюється в цьому навчальному процесі і роль викладача. На нього покладаються такі функції, як координування пізнавального процесу,

коригування курсу, що вивчається, консультування слухачів під час впорядкування індивідуального навчального плану, керування їхніми навчальними проектами тощо. Діяльність учня змінюється у напрямі від одержання знань до їх пошуку.

Використовуючи онлайн-сервіси для вивчення та перевірки навичок програмування, учні самостійно корегують час роботи самовдосконалення. Системи управління навчанням дозволяють налагодити зворотній зв'язок з вчителем та прив'язати ДН з навчанням у класі. Підбір вчителем якісного навчального матеріалу (статті, тести, відеоролики, технічні форуми тощо) поліпшує цілісність навчального процесу групи (класу).

Межєвікін Павло Вячеславович,
вчитель інформатики Мелітопольської гімназії № 9;
Тел.: +380684569217,
e-mail: papay1000@gmail.

Могилевська Оксана
(група 258 МНУ ім. В.О. Сухомлинського)

THE BENEFITS OF USING INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN PRIMARY SCHOOL EDUCATION

Introduction. Modern society needs education of high quality that is able to ensure the growth needs of society. The transition to the information society changes the approaches to education fundamentally. Modernity requires new approaches to the educational process, new methods, forms of presentation of educational information, that is, the informatization of education.

The main part. One of the major current tasks of the school is the use of ICT in the process of learning most academic subjects stated in the programme. ICT is a set of methods and technical means of implementation of information technologies based on computer networks and means to ensure an efficient process. Their use teaches the pupils to live in information environment and helps to attract pupils to the information culture. It is very important to organize the learning process where the child can study actively, with interest and enthusiasm. Combination of traditional teaching methods and modern information technologies helps teachers in dealing with this complex task. Efficiency of application of ICT in the educational process in many respects depends on the skillful selection and use of software personal computer, which can be divided into three main groups: system software (operating systems, service program, software); application software (general purpose applications - text and graphic editors, databases, spreadsheets and the like); pedagogical software tools (software for learning).

Conclusion. Thus, the introduction of ICT facilitates the work of teachers, and the education of children makes it more interesting and effective. The introduction of ICT into the learning process stimulates interest in learning activities, promotes

the formation of logical and creative thinking, provides development of pupil's abilities and the formation of the information culture.

Овсієнко Я. М.

САМОРОЗВИТОК ПЕДАГОГА В СИТЕМІ ВІДКРИТОЇ ОСВІТИ

У процесі підвищення фахового професійного рівня сучасні педагоги використовують багато форм навчання, серед яких актуальною останнім часом є інформальна освіта. Великого значення в інформальній освіті набуває саморозвиток і самонавчання вчителя.

Зародження поняття "саморозвиток" відбулося ще із стародавніх часів, про що свідчать написи на колоні, що є в храмі Аполлона в Дельфах. Самопізнання стає могутнім засобом подолання людських вад, яке спрямовує людину на розвиток природних задатків через самовдосконалення. Це підтверджує видатний філософ, поет, педагог Г. С. Сковорода. На його думку, людське життя необхідно спрямувати на самопізнання, що неодмінно поведе за собою саморозвиток. Підґрунтям саморозвитку є потреби людини в нових досягненнях, прагнення до успіху, до вдосконалення, активна життєва позиція, позитивне мислення, віра у свої можливості, розуміння сенсу життя. Поняття "само" ("autos") – синонім до слова "себе". Отже, саморозвиток є складною системою постійного удосконалення людиною себе. Основою саморозвитку педагога є діяльність, система вправ, а найважливішим елементом мотивації саморозвитку є мотивація учіння, пізнання.

Процес самопрограмування особистості представляє собою матеріалізацію власного прогнозу про можливе самовдосконалення. Реалізуючи програму свого особистісного саморозвитку, використовують специфічні методи: самопереконавання, самонавіювання, самонаказ, аутогенне тренування тощо.

Для сучасних педагогів саморозвиток представляє як систему підвищення педагогічного професійного рівня. Особливого значення в процесі саморозвитку педагога набуває система відкритої української освіти, яка сьогодні набуває розвитку і поширення в межах освітянської спільноти.

До переліку відкритих сучасних освітніх ресурсів відносять мережеве соціальне навчання, масові відкриті онлайнкурси (співпраця з провайдерами MOOCs Coursera і Udacity), масові відкриті онлайн-уроки, електронні бібліотеки, репозитарії, електронні видання, цифрові електронні підручники, інтерактивні конспекти уроків, електронні модульні середовища для оцінювання знань та системи управління навчанням (LMS), віртуальні класи тощо. Сучасний вчитель може самостійно обрати будь-який онлайн-курс для самонавчання, залучитися до педагогічної інтернет-спільноти, поповнювати свої знання за допомогою електронних видань тощо.

У межах Всеукраїнського експерименту «Професійний саморозвиток учителів мистецьких дисциплін у Центрі педагогічної майстерності» (наказ МОН України від 14.11. 2014 р. № 1324, науковий керівник – Отич О. М., доктор педагогічних наук, професор, проректор ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України), який проходить на базі комунального

закладу «Малобілозерська спеціалізована естетична школа-інтернат II – III ступенів «Дивосвіт» Запорізької обласної ради, Асоційованої школи ЮНЕСКО питання розвитку педагогічної майстерності та професійного саморозвитку вчителів спеціалізованих навчальних закладів художньо-естетичного профілю у контексті взаємодії формальної, неформальної та інформальної освіти набули свого поширення і у системі відкритої освіти. Поступова розробка нових освітніх відкритих ресурсів закладу, поширення кращих педагогічних ідей та упровадження дистанційної освіти відкриває перспективи розвитку в інноваційному полі мистецької освіти. Вчителі навчального закладу не тільки створюють власні програми саморозвитку, а й беруть активну участь у різних формах навчання на е-курсах, Інтернет-конференціях, вебінарах. Педагоги розробляють нові форми розвитку педагогічної майстерності вчителів мистецьких дисциплін за допомогою новітніх інформаційних технологій.

Овсієнко Яніна Миколаїна,
директор КЗ «Малобілозерська спеціалізована естетична школа-інтернат II–III ступенів «Дивосвіт» Запорізької обласної ради, канд. пед. наук;
e-mail: dyvosvit.ukraine@gmail.com.

Оліфіра Л. М.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КЕРІВНИХ, ПЕДАГОГІЧНИХ І НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ ОСВІТИ НА ОСНОВІ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

В умовах інформаційного суспільства в європейській системі підвищення кваліфікації спостерігається тенденція поширення дистанційного, електронного навчання. Цілеспрямовану політику у сфері електронного навчання здійснюють такі країни, як: Великобританія, Франція, країни Скандинавії, Болгарія.

Як свідчать дані дослідження Асоціації європейських університетів, в якому взяли участь 38 європейських і прикордонних з ЄС країн, лише 5% країн не працюють над стратегією запровадження нових освітніх технологій, половина університетів знають, як працюватимуть в онлайнрежимі, чверть – обмірковують це питання, а 15% – працюють з новими технологіями на окремих факультетах. До електронного навчання здебільшого звертаються найбільші організації – 74% порівняно з організаціями середніх розмірів, яких близько 50%. Найпопулярнішими є змішані курси з планомірним використанням онлайн-матеріалів (91% університетів) і створення власних онлайн-курсів (82% університетів). При цьому на рівні всього освітнього закладу ці інструменти використовуються лише в 27% і 14% випадків відповідно.

Орієнтуючись на зазначену тенденцію, у Центральному інституті післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» (ЦППО) майбутнє в організації підвищення кваліфікації керівних, педагогічних і науково-педагогічних кадрів пов'язується з відкритим і

дистанційним навчанням. У цьому зв'язку основною формою підвищення кваліфікації слухачів в інституті є очно-дистанційна на засадах кредитно-модульної системи організації навчального процесу. Вона органічно поєднує навчання в очному та дистанційному режимах з мінімальним відривом від професійної діяльності, забезпечує зв'язок курсового й міжкурсорового (міжатестаційного) періодів.

Вивчення запитів слухачів дали змогу розробити та запровадити в ЦППО диференційовані моделі структури підвищення кваліфікації за очно-дистанційною формою, які вирізняються кількістю етапів (насамперед очних) і їх тривалістю. Так, у трьохетапній моделі I етап – організаційно-настановна сесія – здійснюється очно; II етап – керована самостійна робота слухачів, дистанційно; III етап – залікова сесія, очно. Тривалість очних етапів коливається в межах від двох до п'яти днів, а дистанційного – від 17 до 20 тижнів.

За двохетапною моделлю I етап – дистанційне навчання передбачає інтенсивне насичення освітнього процесу різновидами Інтернет-занять і триває 21 тиждень, а II етап – залікова сесія – здійснюється упродовж п'яти днів очно. Ця модель застосовується для окремих категорій слухачів, зокрема: завідувачів (методистів) методичних кабінетів (лабораторій) і завідувачів (викладачів) кафедр закладів.

На часі розвиток і запровадження повномасштабного дистанційного навчання слухачів курсів підвищення кваліфікації. Важливим кроком у цьому напрямі є розроблення у межах новоствореного консорціуму Українського відкритого університету післядипломної освіти (УВУПО) інноваційної моделі підвищення кваліфікації керівних, науково-педагогічних і педагогічних працівників освіти на засадах кооперації найперспективніших напрацювань і ресурсів ЦППО та закладів післядипломної педагогічної освіти 15 регіонів України.

Розширення можливостей дистанційних технологій у системі підвищення кваліфікації сприятиме якісному неперервному професійному розвитку керівних, педагогічних і науково-педагогічних кадрів на рівні європейських стандартів.

Оліфіра Лариса Миколаївна, канд. пед. наук, доцент, заступник директора Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»;

тел.: (044) 481-38-49;

E-mail: larissa1203@mail.ru.

Осадча К. П.

РОЛЬ ТЬЮТОРА У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ

Нині різноманітні супроводи особистості здійснюють психологи, психотерапевти, соціальні педагоги, коучі та ін. Особливе місце в цьому

переліку належить тьюторському супроводу. Хоча історія виникнення тьюторства відноситься до середньовіччя, організація тьюторського супроводу молоді, що навчається, затребувана саме сьогодні. Це пов'язано з безперервною освітою особистості, з пошуком нових навчальних технологій, нових освітніх орієнтирів, і, насамкінець, з потребою в самореалізації і професійному становленні.

Аналіз пошуку вакансії тьютора у базах українських вакансій (work.ua, rabota.ua, trudbox.com.ua, jobs.ua, trud.ua, job.ukr.net та hh.ua) дав змогу констатувати затребуваність такої діяльності, як тьюторська. Більше 20 вакансій були актуальними (розміщені протягом 30 останніх днів) і 35 – в архіві. З аналізу вимог роботодавців до професійно діяльності тьютора можна зробити висновок про досить широке розуміння сутності самого поняття «тьютор»: на нього покладаються як навчальні та організаторські функції, так і функції виховання, розроблення і супроводу індивідуальної траєкторії навчання, загалом всебічного розвитку підопічних, якими можуть бути як окремі особи, так групи осіб різного віку. Отже, наявним є різноманіття педагогічних тьюторських практик, що вимагає їх осмислення у вітчизняній педагогічній науці.

Нині з появою масових відкритих дистанційних курсів роль тьютора змінюється. Як зазначає В. М. Кухаренко, масовий курс проводить, як правило, команда тьюторів, яка заздалегідь обирає тему курсу, планує можливу діяльність студентів різного рівня підготовки, підбирає посилання на джерела, розподіляє між собою ролі. Наприклад, один з тьюторів грає роль куратора, другий може займатися інтеграцією блогів слухачів курсів, третій – акцентувати свою роботу на допомозі новачкам, при цьому під час навчання ролі можуть змінюватися.

Незважаючи на потреби ринку праці у тьюторах, потреби ВНЗ у дистанційних технологіях, поширення феномену масових відкритих дистанційних курсів інститут тьюторства в Україні майже відсутній. Професія тьютора не введена у класифікатор професій. Особливості тьюторської діяльності висвітлюються на окремих курсах ентузіастами дистанційного навчання і освітніх установах та у бізнессекторі.

В Україні існує «Тьюторська організація України», у 2015 році запроваджено проект «Тьюторська технологія як засіб реалізації принципу індивідуалізації в освіті», проте нормативна-правова база в країні і професійна підготовка педагогів до здійснення тьюторського супроводу практично відсутня. У 2016 році відповідно до Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності оголошено про проведення всеукраїнського експерименту з упровадження науково-педагогічного проекту «Школа тьюторської майстерності».

Таким чином, мабуть, правомірно прогнозувати, що у зв'язку з глобалізацією суспільства і освіти в цілому, саме інститут тьюторства, буде набувати виключного значення у наданні допомоги як студентові, так і викладачеві у поглибленому засвоєнні матеріалу (особливо в ракурсі

доступності і відкритості у навчанні), у здійсненні успішної освіти «протягом життя».

Осадча Катерина Пертівна,

канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри інформатики і кібернетики Мелітопольського державного педагогічного університету ім. Богдана Хмельницького;

тел.: +38(068)3746677;

e-mail: okp@mdpu.org.ua.

Отамась І. Г.

ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ (ЗАКЛАДІВ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ)

Серед сучасних педагогічних технологій дистанційного навчання найбільший інтерес для вищих навчальних закладів (закладів післядипломної освіти) представляють ті технології, що орієнтовані на групову роботу студентів та слухачів, навчання у співробітництві, активний пізнавальний процес, роботу з різними джерелами інформації.

Саме ці технології передбачають широке використання дослідницьких, проблемних методів застосування здобутих знань у спільній або індивідуальній діяльності, розвиток не тільки самостійного критичного мислення, а також культури спілкування, вміння виконувати різні соціальні ролі у спільній діяльності.

Також ці технології найефективніше вирішують проблеми особистісно зорієнтованого навчання. Студенти та слухачі отримують реальну можливість відповідно до індивідуальних задатків, здатностей досягати певних результатів у різних галузях знань, осмислювати набуту інформацію, внаслідок чого їм удається формувати власний аргументований погляд на численні проблеми буття.

Існують такі технології дистанційного навчання.

- **Навчання у співробітництві.** Ця педагогічна технологія вважається однією з найбільш ресурсовитратних і не завжди дає очікуваний результат, найчастіше – непередбачуваний.

- **Технології кооперативного навчання.** Успіх роботи груп кооперації прямо залежить від вміння викладача спланувати роботу груп і від вміння самих студентів та слухачів побудувати свою навчальну діяльність, сполучаючи індивідуальну роботу з роботою в парах і групою в цілому.

- **Ігрові технології.** Навчальні ігрові технології здатні вирішити багато проблем, викликаних специфікою освітнього середовища. З одного боку, ігри можуть успішно використовуватися на початкових етапах навчання, коли слухачі майбутніх віртуальних навчальних груп знайомляться один з одним. І в

цьому випадку ігри можуть успішно сполучатися з різними психолого-педагогічними тренінгами з розвитку навичок комунікації.

- **Метод «мозкового штурму».** Навчання у співробітництві, метод проектів, проблемне навчання, ігрові технології припускають групову спільну роботу студентів та слухачів. Для того щоби вона була успішною, студенти та слухачі освоюють низку алгоритмів, прийомів, технологій спільного ухвалення рішень, вироблення загальної стратегії дій і вирішення виниклих проблем, пошук способів для їх розв'язання, що успішно використовуватиметься надалі під час мережних дискусій, проектів тощо.

- **Зустрічі з експертами.** У межах дистанційного курсу в процесі використання проблемного методу навчання, методу проектів і кооперативного навчання координатори часто запрошують на зустрічі зі слухачами професіоналів, які відіграють роль експертів у певній предметній галузі, відповідаючи на запитання слухачів, проводячи «відкриті уроки майстерності» або оцінюючи творчі проекти слухачів. Це може бути зроблено як у формі мультимедійної конференції, так і в умовах мережевого форуму або просто електронною поштою.

Такі технології дистанційного навчання у вищих навчальних закладах (зкладах післядипломної освіти) забезпечують студентам і слухачам навчання у співробітництві й доступ до електронних освітніх ресурсів через використання сучасних інформаційних технологій та телекомунікаційних мереж.

Отамась Інна Григорівна,
старший викладач кафедри університетської освіти та права;
тел.: +38(097)2932930;
e-mail: OtamasInna@ukr.net, Otamas@mail.ru.

Отуч О. М.

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО УЧАСНИКАМ Е-КОНФЕРЕНЦІЇ

Шановні учасники конференції!

Прийміть найщиріші вітання з проведенням цього важливого заходу від ректорату УМО і особисто від нашого ректора – академіка В. В. Олійника, Він підготував ключову доповідь на конференцію з проблеми розвитку відкритої освіти в Україні, але змушений бути у цей час присутнім на іншому серйозному заході, метою якого саме і є практичне впровадження ідей відкритої освіти в освітню практику. Але його доповідь обов'язково буде розміщена на сайті конференції для ознайомлення з нею усіх бажаючих.

Ми всі сьогодні стаємо свідками динамічної зміни суспільства внаслідок входження його до інноваційного типу прогресу і впровадження ІКТ. Завдяки їм суспільство стає інформаційним і відкритим. А це означає:

- 1) перехід до принципово нових освітніх технологій, що забезпечують відкритість і рівність доступу до інформації та знань;

2) посилення демократизації та децентралізації освіти, збільшення її доступності для різних категорій учасників освітнього процесу (зокрема осіб з особливими потребами), розвиток інклюзивного й дистанційного навчання;

3) формування нових орієнтирів, цінностей і мети освіти; зміна статусу учасників освітнього процесу, передусім педагога, який з ключової фігури в освітньому процесі, головного носія і транслятора знань та культурних цінностей перетворюється на помічника учня в його самостійній навчальній діяльності, навігатора у морі інформації. І тут постають нові проблеми:

1. Яким чином має бути організована педагогічна взаємодія в системі «педагог – учень чи студент», щоб вона була ефективною?

2. Від чого залежатиме ефективність цієї взаємодії у відкритому інформаційному середовищі?

3. Які вимоги у зв'язку з цим висувуються до педагога та його педагогічної майстерності?

4. Крім того, потребують обґрунтування, узгодження і коректного застосування ключові поняття і терміни, що описують теорію і практику відкритої освіти (наприклад, дистанційні технології навчання чи технології дистанційного навчання?).

У відкритому суспільстві актуалізується також необхідність упровадження освітніх систем відкритого типу, зокрема, відкритих університетів – вищих навчальних закладів нової формації, у яких навколо адміністративного ядра формується мережа навчальних центрів. За своєю сутністю такий відкритий університет є «розподільчим», оскільки він за допомогою ІКТ технологій організовує, розподіляє й координує роботу його структурних підрозділів, забезпечує її системність, а також єдність вимог до надання усіх видів освітніх послуг.

З метою створення на теренах України європейської інноваційної системи перепідготовки й підвищення кваліфікації керівних, педагогічних та науково-педагогічних кадрів Всеукраїнською громадською організацією «Консорціум закладів післядипломної освіти» засновано Український відкритий університет післядипломної освіти (УВУПО), до структури якого увійшли на партнерських засадах 17 закладів післядипломної педагогічної освіти з різних регіонів України на чолі з ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України. Ініціатором створення був академік В. В. Олійник.

Український відкритий університет післядипломної освіти (УВУПО) – перший в Україні самоврядний (автономний) заклад типу розподіленого університету, який, реалізуючи освітню політику держави щодо оптимізації мережі вищих навчальних закладів, забезпечує координацію діяльності закладів післядипломної освіти і спрямовує її на реалізацію законодавства про освіту, приведення змісту післядипломної освіти і освіти дорослих у відповідність до європейських освітніх стандартів, модернізацію освітньої інфраструктури, розроблення науково-методичного і навчально-методичного забезпечення діяльності закладів післядипломної освіти, спрямування її на неперервний розвиток особистості фахівця на засадах взаємодії формальної, неформальної та інформальної освіти.

УВУПО об'єднує зусилля установ-партнерів з метою здійснення освітньо-наукової, навчально-методичної, організаційно-педагогічної та інших видів діяльності, спрямованої на виконання спільних освітньо-наукових, економічних та соціальних завдань, а також практичну реалізацію інноваційних проектів у сфері післядипломної освіти і освіти дорослих.

Це реалізується завдяки створенню науково-дослідних лабораторій на громадських засадах, а також робочих груп і тимчасових творчих колективів для здійснення фундаментальних та прикладних наукових досліджень, спрямованих на:

- вивчення соціального запиту і соціальних очікувань від системи післядипломної освіти (ПО), освітніх запитів на види, зміст і якість освітніх послуг у системі ПО;

- вивчення попиту на педагогічні спеціальності на ринку праці, професійних вимог роботодавців до фахівців у галузях знань «Науки про освіту», «соціальні і поведінкові науки», «управління та адміністрування»;

- моніторинг якості післядипломної освіти, створення внутрішньої системи забезпечення якості підготовки фахівців у межах УВУПО тощо.

З метою популяризації ідей та наукового осмислення досвіду організації відкритої післядипломної освіти УВУПО на базі УМО видається наукометричний журнал «ScienceRise», який входить до 35 міжнародних баз даних. Принагідно запрошуємо учасників конференції подати до нього статті.

Завершуючи виступ, бажаю учасникам конференції плідної роботи й цікавої наукової дискусії з проблем теорії і практики розвитку відкритої освіти і дистанційного навчання.

Отич Олена Миколаївна,

проректор з науково-методичної роботи та міжнародних зв'язків, д-р педагогічних наук, професор, голови науково-методичної ради ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

Подкаменна Тетяна

(група 258 МНУ ім. В. О. Сухомлинського)

THE PECULIARITIES OF INFORMATION TECHNOLOGIES USE AT LESSONS IN PRIMARY SCHOOL

Introduction. In modern society information technologies have become an integral part of life, they have ceased to be a separate limited sphere of economy, business, education. Today they are the unifying basis for building a global information community, actively influence the determination vector of world progress. These conditions require radical changes and system of schooling. Speaking about primary school, the implementation of information and computer technologies in educational process is necessary.

Formulation of the problem. Nowadays, the quality of school disciplines can not be implemented without the use of tools and features that provide computer

technology and the Internet. They don't correspond to the trend of rapid development of science and technology. Such problems encourage teachers to introduce innovative teaching methods and use of these technologies in the learning process. This problem is particularly acute in primary school because effective learning process requires a large amount of visual materials and interactive tools, which in turn positively contribute to improved academic achievement goals.

The main body. Today traditional means, for example, board, chalk and printed sources such as books, exercise books with printed basis, occupy a leading position in primary school. Thanks to the use of IT as a learning environment educational process in primary school can be supplemented with video, sound and animation. However, the machine without the human factor remains the right toy. Today the teacher who use a multimedia projector, whiteboard and computer in the classroom and in preparation for his lessons, has qualitative advantages over a colleague who uses "chalk technology". Primary school education should be directed to the human development of modern information society.

It is necessary to mention about the introduction of elements of the game to the educational process in primary school. The children receive positive emotions, thus increasing their cognitive activity. But improving of pupils' skills can take place only after the successful teacher directing of the game. Many applications of educational nature that are intended for use in primary school, use a gaming approach to educational activity. It increases the interest of the pupil and removes unnecessary psychological stress. On the one hand, PC games require a certain level of cognitive activity and its intensity. On the other hand computer is a powerful source of cognitive activity itself. It also helps to develop other intellectual senses of a pupil- curiosity, satisfaction of their activity, volitional qualities. The other feature is that storing material is better when it interesting and game programs for children in primary school keep interest much easier.

Conclusions. The use of information and communication technologies in the educational process in primary school improve its effectiveness, provides comprehensive and harmonious development of personality of pupils. Therefore, IT has great possibilities of improving the educational process in primary school. The use of IT not only has a positive impact on the process of learning, but also supports interest of the pupils in the subject. We can suggest IT as effective educational tool for the formation pupils' valuable skills and knowledge.

Парфенова Ю. А.

ТЕНДЕНЦІЇ ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ

Хмарні технології — це парадигма, що передбачає віддалене опрацювання та зберігання даних.

Загальною перевагою для всіх користувачів хмарних технологій є те, що отримати доступ до «хмари» можна не лише з ПК чи ноутбука, але також з нетбука, смартфона, планшета, оскільки головною вимогою для доступу є наявність Інтернету, а для роботи програмного забезпечення «хмари» використовуються потужності віддаленого серверу.

За оцінками експертів, використання хмарних технологій у багатьох випадках дає змогу скоротити витрати в два-три рази, порівняно з утриманням власної розвиненої ІТ-структури. Також головною перевагою використання цих технологій є можливість швидко пристосовуватися до змін у середовищі будь-якої установи, що зараз, в умовах стрімкого розвитку всіх галузей науки і техніки, є дуже актуальним. Завдяки зростанню популярності хмарних технологій для навчальних закладів з'являються нові можливості управління навчальним процесом.

Зараз спостерігається поступова міграція освітніх сервісів за допомогою сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та інформаційних ресурсів в хмару, що згодом приведе до стрімкого впровадження цих сервісів в освіту і соціальну сферу.

Завдяки зростанню популярності хмарних технологій для навчальних закладів з'являються нові можливості управління навчальним процесом. Одним з основних питань управління є підвищення рівня методичної роботи навчального закладу на усіх її рівнях від шкільного методичного об'єднання вчителів-предметників до методиста міста (області). Навчальні заклади почали долучатися до використання хмарних технологій. Це використання не масштабне, глобальне на рівні міста або району, а локальне – на рівні одного навчального закладу. Нині можна виділити два напрями організації управління навчальним закладом або методичною роботою засобами хмарних технологій, які були визнані спільнотою вчителів предметників – це сервіси Google та Microsoft.

Хмарні технології надають можливість формувати траєкторії розвитку кожного учня або студента з конкретного предмету; дають принципово нові можливості для організації досліджень, проектної діяльності та адаптації навчального матеріалу до реального життя; та нові можливості щодо передачі знань: онлайн-уроки, вебінари, інтегровані практичні заняття, кооперативні лабораторні роботи; за допомогою хмарних технологій можлива онлайн-комунікація з учнями інших шкіл міста або інших країн.

Хмарні технології дають можливість вчителям і викладачам доступу до своїх матеріалів і документів будь-де і будь-коли; з'являється можливість використання відео і аудіофайлів прямо з Інтернету, без додаткового завантаження на комп'ютер; є можливість організації спілкування з предметними кафедрами вищих навчальних закладів (проведення онлайн-уроків, тренінгів, круглих столів).

Парфенова Юлія Анатолоївна,
викладач інформатики, КВНЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж»;
тел.: +38(096)9839455;
e-mail: yulia.parffanova@gmail.com.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НА ПЛАТФОРМІ MOODLE

На сучасному етапі розвитку освіти значна увага приділяється інформатизації всіх освітніх процесів, поширенню інформації через застосування новітніх інформаційних технологій, розбудову й удосконалення відкритої та дистанційної освіти в усіх її ланках. Саме дистанційна освіта, яка в Україні отримала розповсюдження з 2000 року, являє собою таку форму навчання, яка стає рівноцінною як очній, вечірній, заочній школі, так і екстернату, і реалізується суто за технологіями дистанційного навчання. Дистанційне навчання для студентів, яке здійснюється викладачами, віддаленими у просторі та часі, дає змогу отримувати ефективний творчий результат навчання. Ефективною платформою для організації дистанційного навчання є потужна платформа Moodle, що надає можливість розмістити понад 1500 дистанційних курсів одразу. Викладачі готують для студентів дистанційний курс, який містить: методичні рекомендації щодо вивчення курсу, теоретичний, практичний та додатковий матеріал, ключові слова, тезаурус або глосарій та систему діагностики й контролю знань. Перевагою такого виду навчання стає той факт, що викладач перестає бути просто "джерелом знань", він перетворюється на режисера навчального процесу та орієнтується на індивідуальні потреби кожного студента. Так, система управління навчальним контентом Moodle надає можливість для студентів коледжу реалізувати повнокомплектне науково-методичне забезпечення дисциплін.

Кожен навчальний заклад може створювати е-середовище для здійснення дистанційного навчання і за допомогою цього інтегрувати до європейського науково-освітнього простору. Завдяки тьюторському супроводу навчального процесу, кожен викладач може не тільки значно доповнити навчальний матеріал наочністю, й розмістити на платформі авторський курс для студентів, які мають інтерес до навчального предмета і бажають поповнювати свої знання через самоосвіту. Створений потужний центр дистанційної освіти в навчальному закладі продемонструє рівень ІКТ-компетентності і викладачів, і студентів, а також допоможе забезпечити оперативний контроль за рівнем навчальних досягнень майбутніх вчителів. Автор навчального курсу може створювати електронний курс, редагувати матеріали курсу і навчати слухачів не тільки свого навчального закладу, а й за допомогою організації системи вебінарів та е-курсів поширювати свої власні педагогічні ідеї, удосконалювати педагогічну творчість.

Перевагами дистанційного навчання для студентів стає відсутність жорстких рамок і вимог присутності на заняттях, набуття досвіду самостійної організації свого часу, який призначено на навчання, можливість навчання в будь-який час і в будь-якому місці, а також необмежений доступ до навчальних матеріалів і освітніх сервісів.

Отже, використання технологій дистанційного навчання на сучасному етапі розвитку освіти надає можливість навчальним закладам значно

розширювати свою сферу освітніх послуг та збільшувати контингент студентів за рахунок дистанційних студентів. Дистанційне навчання на платформі Moodle допомагає забезпечувати організацію навчального процесу у різноманітних формах за тими навчальними матеріалами, які в електронному вигляді створюють викладачі. Засоби автоматизованого контролю платформи дають можливість відразу отримати результати засвоєння студентами навчального матеріалу. Викладач має можливість використовувати особистісноорієнтований підхід у навчанні студентів на всіх його етапах.

Ружицький Валерій Андрійович,
директор КЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж»,
канд. пед. наук;
тел.: +38(097) 5694539;
e-mail: valruzh@ukr.net.

Русавська Наталія
(група 258 МНУ ім. В. О. Сухомлинського)

THE USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN EDUCATIONAL WORK WITH JUNIOR PUPILS

Introduction. Today, people pay attention to the optimization and individualization of education. The study of certain subjects and learning the basics of computer science and engineering often begins in middle school, but some schools implement these subjects in elementary school. There is a requirement not only of the problem of the use of new information technologies in the educational process in elementary school, but also to develop ways of solving this problem.

There are many different methodics of using information technologies in primary school. Teacher always takes the computer, or at least a keyboard for the lessons with junior pupils. Of course, the tasks, drawings, photos done by machine, acquire a more aesthetic appearance, and thus attract more attention of Junior Pupils. Therefore, there is confidence that the problem of getting involved into educational process will not remain without appropriate attention. According to the direct use of computer and multimedia in the educational process and work with junior pupils, it is necessary to divide it into the following stages: the use of new information technologies in the activities of pupils; the use information of technologies as a technical mean, which affects the imagination of children. The main problem of each educational event is the imbalance of the material, which takes the teacher, the maximum the pupil may submit; direct communication of the child with the computer. This means the pupil performs certain actions with the machine (educational games, educational situation, etc.).

Conclusions. Thus, integration of informational technologies in studying process of junior pupils is possible under certain circumstances and conditions. ,

They can include: the availability of the technology for the teacher, skillful use of it and reasonable and balanced combination of different methodics of work with junior pupils. The use of computer in the educational process in elementary school becomes more effective in using the pupils' knowledge about information technologies they have gained during the study of disciplines.

Самойленко О. О.

МЕТОДОЛОГІЯ УПРАВЛІННЯ ІНТЕГРОВаниМ УТВОРЕННЯМ ІНСТИТУТІВ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ КОНСОРЦІУМНОГО ТИПУ В УМОВАХ ЄДИНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

Усвідомлення необхідності створення оптимальних умов для розвитку безперервної освіти й оновлення освітньої системи спонукає до пошуку таких її організаційно-управлінських структур, які б спряли вибору обґрунтованих цілей та пріоритетів розвитку післядипломної педагогічної освіти в стані реформування. Зміщення акцентів на рівень інноваційних підходів до управлінської діяльності в умовах єдиного інформаційного простору зумовлено самою сутністю трансформаційних перетворень. Зазначимо, що освітня система поступово позбавляється рис ієрархічної централізованої структури. Це призводить до активізації децентралізаційних процесів, які, в свою чергу, продукують появу різних форм консолідування діяльності навчальних закладів, зокрема інститутів післядипломної педагогічної освіти. Аналіз інтеграційних процесів у сфері формування корпоративних утворень доводить, що поява в системі освіти інтегрованих структур саме консорціумного типу є об'єктивною, оскільки саме такі утворення здатні акумулювати достатню кількість ресурсів, необхідних для ефективної реалізації інститутами післядипломної педагогічної освіти широкомасштабних програм і проектів.

Забезпечення цілісного розгляду управлінських аспектів в рамках функціонування освітнього консорціуму й теоретичного освоєння сучасного інформаційного світу вимагає їх висвітлення на рівні методологічних засад.

В основі *управління консорціумом інститутів післядипломної педагогічної освіти* в умовах єдиного інформаційного простору нами виокремлені *методологічні підходи*, такі як:

- *системний* (базується на ідеях цілісності, цілеспрямованості, організованості об'єктів управління, їхній внутрішній активності й динамізмі. Спираючись на вищезазначені положення системного підходу, консорціум інститутів післядипломної педагогічної освіти як об'єкта управління, слід вважати складноорганізованою системою зі значною кількістю підсистем, які взаємодіють між собою та зовнішнім середовищем для досягнення визначених цілей);

- *синергетичний* (фокусується на вивченні законів самоорганізації системи). У цьому контексті пріоритетною визнається робота групи, в межах якої підвищується продуктивність взаємодії її учасників за рахунок емерджентності. Однак управління консорціумом інститутів післядипломної педагогічної освіти має враховувати передумови, що сприятимуть проявам синергій, таких як: концентрація ресурсів, можливість взаємодії частин та упорядкування зв'язків; енергетичний потенціал поля взаємодії (дія однієї частини активізується самим фактом присутності іншої частини);

- *діалогічний* (в основі лежить ідея персоналізації, яка спирається на загально-світоглядну настанову, що тлумачить людину як абсолютну моральну цінність і центральний елемент буття. Система управління приводить у відповідність суб'єкт-суб'єктну взаємодію та збільшує ступінь свободи її учасників. Діалог, в цьому випадку, забезпечує рівність всіх учасників консорціуму у розв'язанні спільних освітніх та управлінських задач);

- *гуманістичний* (в ієрархічній структурі системи принципів, які виступають підґрунтям функціонування освітньої галузі, основоположним є принцип гуманізації, що передбачає визнання людини, особистості як цінності, заради якої здійснюється розвиток суспільства. Так, результативність діяльності консорціуму інститутів післядипломної педагогічної освіти залежить від рівня мотивації його учасників до ефективної праці та формування єдності цінностей);

- *діалектичний* (характеризується трьома основними принципами: принцип розвитку, загального зв'язку та розбіжності. Практична формула діалектичного підходу до управління консорціумом інститутів післядипломної педагогічної освіти полягає у виборі принципів і методів його реалізації, а також у поєднанні з іншими підходами, які він не має заперечувати);

- *аксіологічний* (є узагальненою системою поглядів, переконань, ідеалів; будується навколо одного центра – людини. Наукове пізнання в системі консорціуму інститутів післядипломної педагогічної освіти здійснюється не тільки через прагнення до істини, а й з метою задоволення інформаційних потреб людини. Тому зміст життєдіяльності людини визначається спрямованістю активності консорціуму не лише на осмислення, й на створення матеріальних і духовних цінностей, що є складовими культури людства. Роль механізму зв'язку між практичним і пізнавальним підходами виконує аксіологічний підхід, що виступає своєрідним мостом між теорією і практикою);

- *інформаційний* (є систему сучасною уявлень про інформацію як про явище, що є змістом відповідної загальнонаукової категорії. Цілком логічним вбачається зростання ролі такого підходу до управління консорціумом інститутів післядипломної педагогічної освіти в умовах єдиного інформаційного простору);

- *мережевий* (в основі лежить ідея, що відносини всередині системи та між системою і зовнішнім середовищем носять мережевий характер. Систему управління доцільно вибудовувати через багатоканальну взаємодію його

учасників, об'єднаних в єдиний ланцюжок з метою підвищення стійкості та забезпечення інноваційного розвитку мережі).

Таким чином, забезпечення ефективності управління консорціумом інститутів післядипломної педагогічної освіти лежить у площині окреслених нами методологічних підходів, кожен з яких тією чи іншою мірою може впливати на особливості його функціонування. Проведене дослідження не вичерпує всіх аспектів зазначеної проблеми. Окреслимо свій дослідницький інтерес навколо виявлення позитивних та нівелювання негативних аспектів впливу окремих факторів на формування освітнього консорціуму у межах єдиного інформаційного простору.

Самойленко Олексій Олександрович,

канд. пед., ст. викладач ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;

тел.: +38(067) 3785837;

e-mail: samoylenko@umo.edu.ua.

Сидоренко В. В.

АКМЕПРОФЕСІОГЕНЕЗ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ВІДКРИТОМУ ПРОСТОРИ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Головною особливістю сучасної післядипломної педагогічної освіти як складноорганізованої, відкритої, нелінійної синергетичної системи є те, що вона знаходиться у стані постійного оновлення й неперервного розвитку, виступаючи потужним генератором і поширювачем нових перспективних ідей, менеджером інноваційного клімату, транслятором майстерного професійно-педагогічного досвіду. Цілісна мережева інфраструктура ППО реагує на швидкозмінні суспільні й освітні виклики ХХІ століття, забезпечуючи випереджувальний, прогностичний, системний, людиноцентрований, компетентісно орієнтований тощо характер науково-методичного супроводу професійного розвитку педагогічних працівників, підтримку їхніх професійних ініціатив.

У відкритому просторі післядипломної освіти професійний розвиток педагогічних працівників – це складний багаторівневий, пролонгований, поетапний та амбівалентний (оскільки можна спостерігати його нерівномірність і гетерохронність на всіх стадіях, порушення лінійності, послідовності й упорядкованості, етапи біфуркації) процес, що містить гармонійне становлення кваліфікованого фахівця, професіонала, особистості з акмеологічною позицією, що має послідовні періоди (етапи, фази) його самотворення, самореалізації і самовдосконалення, зміни та перетворення психологічної структури професійно-педагогічної діяльності, мотиваційної сфери, ціннісно-світоглядних орієнтирів, набуття професійно значущих компетенцій, засвоєння й реалізацію інноваційних професійних ролей і функцій. На позначення процесу неперервного професійного розвитку

педагогічного працівника як акмепрофесіонала й особистості у часовому та просторовому планах оперуємо поняттям «педагогічний акмепрофесіогенез» (ПАП). Цей процес безпосередньо зумовлений історичним розвитком системи професій як соціального інституту та формування історичних типів професіоналів, чинних освітніх систем, соціально-економічних умов здійснення професійно-педагогічної діяльності, упровадження інноваційних, зокрема інформаційно-комунікаційних технологій (З. Ковальчук, Т. Траверсе).

Процес акмепрофесіогенезу педагогічних працівників містить: 1) *періоди професійного становлення* (професійної адаптації, набуття емпіричного досвіду, формування і вдосконалення педагогічної майстерності, творчого самовираження і самореалізації, акмепрофесіоналізму); 2) *етапи міжкурсового* (пропедевтично-прогнозувальний, власне, курсовий, післякурсний, рефлексійно-коригувальний); 3) *рівні професійно-особистісного розвитку* (репродуктивний, оптимальний, локально-моделювальний, системно-моделювальний, продуктивно-технологічний); 4) *рівні розвитку педагогічної майстерності* (репродуктивний, оптимальний, досконалий, продуктивно-технологічний, або творчо-інноваційний); 5) *форми здобуття неперервної освіти* (формальну, неформальну, інформальну); 6) *форми професійного розвитку протягом міжкурсового періоду* (мотиваційно-планувальну, самоосвітню, дослідницько-пошукову, практично-експериментальну, методичну, контрольну-оцінювальну, кооперативну тощо).

Педагогічний акмепрофесіогенез можна умовно поділити на кілька взаємопов'язаних періодів (фаз), що утворюють цілісний *андрагогічний цикл* професійно-особистісного розвитку, курсової і міжкурсової підготовки в органічній єдності. Кожен період характеризує ступінь самореалізації педагогічного працівника в професійному соціумі, рівень оволодіння ним професійними знаннями, вироблення продуктивних поведінкових моделей для ефективної організації освітнього процесу тощо.

Педагогічний акмепрофесіогенез, пов'язаний із задоволенням освітніх і професійних потреб фахівців, здійснюється шляхом надання адресної, диференційованої допомоги відповідно до індивідуальних запитів, змодельованих індивідуальних освітніх траєкторій, спланованої організації заходів курсового і післякурсного періодів, мережевої взаємодії всіх суб'єктів.

Отже, відкритий простір післядипломної освіти передбачає андрагогізацію й акмеологізацію процесу навчання фахівців, організацію освітньої діяльності на основі інформаційно-комунікаційних (зокрема хмарних) технологій, перегляд традиційного арсеналу засобів, принципів, прийомів, при цьому має надаватися перевага суб'єктній активності і творчості педагогічного працівника, який самостійно моделює й зреалізовує індивідуальну освітню траєкторію акмепрофесіогенезу, визначає параметри процесу навчання (зміст, тривалість, форми, методи, програми навчання, засоби тощо), здійснює цілепокладання й конструктивне коригування в принципово нових умовах, варіативно прогнозує результати професійно-педагогічної діяльності тощо. Педагогічний акмепрофесіогенез містить варіативність та адресність заходів міжкурсового періоду (тренінги, парки педагогічних технологій, лабораторії педагогічної

майстерності, вебінари, веб-майстерні, авторські школи тощо), різноаспектність і множинність надання диференційованих сервісних науково-методичних послуг, що зреалізуються в дорадницькому, предметно-методичному, інформаційно-комунікаційному, професійно-кваліфікаційному, соціальному, моніторинговому, маркетинговому, консалтинговому, коучинговому тощо напрямках.

Сидоренко Вікторія Вікторівна,

д-р пед. наук, професор кафедри філософії і освіти дорослих ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;

тел.: +38(063) 2757238,

e-mail: sidorenko34@gmail.com.

Слуцька Н. О.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОДУКТИВНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Пріоритетним напрямом розвитку сучасної вищої освіти є створення умов для формування фахового потенціалу кожного учасника цього процесу. Тому є потреба в переорієнтації системи освіти від передачі змісту освіти студенту до продуктивного навчання, у процесі якого він створює власні освітні продукти та отримує певний результат навчання, що відображається у сукупності знань, умінь, навичок, компетентностей.

Продуктивне навчання, як цілісна система організації освітнього процесу, яка спирається на ефективну взаємодію викладача та студента на основі його активної, самостійної навчальної діяльності. Технологія продуктивного навчання і на сучасному етапі не втратила своєї актуальності. Вона відрізняється від інших педагогічних технологій тим, що до процесу опанування студентом змісту освіти додаються певні завдання, які потребують від нього створення власного значущого освітнього продукту на підставі знань, умінь та навичок, якими він володіє. Підкреслимо, що при організації освітнього процесу на засадах продуктивної педагогіки навчання перетворюється на розв'язання проблемних ситуацій, що передбачає активну самостійну діяльність студентів, унаслідок якої набувається життєвий досвід та виробляються вміння використання засвоєних знань у незнайомій ситуації. Тобто шляхом здійснення певних розумових операцій (аналізу, порівняння, синтезу, узагальнення тощо) студент сам шукає й засвоює нову інформацію.

Акцентуємо, що використання технології продуктивного навчання в освітньому процесі забезпечує підвищення якості навчання студентів на основі практичного життєвого досвіду, що допомагає молоді в її професійному пошуку, розв'язанні певних соціальних, освітніх та інших проблем, що забезпечить у майбутньому фахову конкурентоспроможність.

Організація освітнього процесу у вищому навчальному закладі на засадах продуктивного навчання є актуальним питанням, особливо в умовах реформування освітньої галузі й інтеграції її у світовий освітній простір.

Зазначене підсилюється такими тезами:

- необхідність створення умов у вищому навчальному закладі для успішного виконання студентами освітньо-професійної програми, отримання ними сукупності знань, умінь, навичок, професійних компетентностей відповідно до стандартів вищої освіти;
- необхідність отримання такого результату навчання студентів у вищому навчальному закладі, який би забезпечив позитивний розвиток їхньої життєвої компетентності.

В основу організації освітнього процесу покладено розуміння цілісності процесу навчання як дидактичної категорії, який має діяльнісну основу, сутність якої розкривається через взаємодію викладача та студента з метою опанування останнім визначеного змісту освіти.

Зазначимо, що результатом продуктивного навчання студентів є отримання конкретного освітнього продукту відповідно до вимог стандартів вищої освіти. Отже, упровадження основних положень продуктивної педагогіки в діяльність вищого навчального закладу є актуальним і перспективним напрямом розвитку освітньої галузі, яка потребує подальшого теоретичного обґрунтування та практичного впровадження.

Слуцька Наталія Олександрівна,
викладач Комунального вищого навчального закладу Київської обласної ради «Білоцерківського гуманітарно-педагогічного коледжу»;
тел.: +38(097) 7507441;
e-mail: ckewmrf1973@gmail.com.

Счастлива О. Д.

ФОРМУВАННЯ ІТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Розвиток інформаційного суспільства, входження України до європейського простору висувають нові вимоги до якості підготовки учителів англійської мови. Соціальні й культурні реалії сьогодення вимагають підготовки фахівця нового типу, готового до професійної діяльності в інформаційному суспільстві, особистості, яка має творчий потенціал і вміє використовувати засоби інформації як джерело нових знань для професійного саморозвитку та самоосвіти.

Пріоритетом розвитку сучасної системи освіти є компетентнісний підхід – спрямованість навчально-виховного процесу на досягнення результатів.

У межах компетентнісного підходу ІТ-компетентність, що передбачає знання в галузі інформаційних технологій, інформаційну грамотність та інформаційну культуру, стає ознакою професіоналізму майбутніх фахівців загалом і вчителя англійської мови зокрема. Кожен повинен усвідомити сутність ІТ-компетентності педагога, її структуру і зміст складових. За допомогою реальних об'єктів (телевізора, магнітофона, телефону, факсу, комп'ютера, принтера, модема тощо) й інформаційних технологій (аудіо-, відеозаписів, електронної пошти, ЗМІ,

Інтернету) формуються вміння самостійно шукати, аналізувати та відбирати необхідну інформацію, організовувати, перетворювати, зберігати та передавати її.

ІТ-компетентність заслуговує на особливу увагу тому, що саме вона дає можливість особистості активно діяти в інформаційному середовищі, використовувати найновітніші досягнення науки у своїй професійній діяльності. Ця компетентність – обов'язкова складова професійної компетентності педагога.

Виділяють такі рівні формування інформаційної компетентності вчителя англійської мови: споживача інформації; користувача комп'ютером; логічного функціонування і знання характеристик устаткування; наочно-специфічних завдань на основі творчого підходу.

Основними елементами процесу формування ІТ-компетентності є такі уміння: застосовувати інформаційні технології для демонстрації наочності на уроці; використовувати інформаційні технології для демонстрації аудіо- і відеоматеріалів на уроці; створювати презентації; використовувати комп'ютерне тестування; використовувати мережу Інтернету для збору інформації, участі в телеконференціях, вебінарах, доступу до наукових, педагогічних, методичних даних.

Учителі англійської мови повинні знати: правила проведення занять з використанням комп'ютерної техніки; правила використання комунікаційних технологій; основні форми організації навчального процесу навчання з використанням ІТ-технологій; правила користування контрольними програмами для перевірки знань; правила створення тестів; правила використання інформаційних технологій під час проведення навчальних занять; особливості використання комплексу навчально-розвивальних програм на уроках англійської мови; правила створення та демонстрації презентацій; правила створення публікацій та веб-сторінок; правила користування навчально-розвивальними програмами.

Потрібно забезпечити високий рівень доступності ІТ-технологій для майбутніх фахівців освіти, створити умови для системного впровадження й активного використання цих технологій у закладах освіти, проводити навчання майбутніх педагогів щодо використання устаткування, створювати необхідні електронні ресурси.

Очікується, що, освоївши ІТ-технології, майбутній учитель англійської мови зможе самостійно розробляти і впроваджувати засоби ІТ у процес навчання. Передбачається також, що придбані ним навички далі розвиватимуться й удосконалюватимуться, а застосування мультимедійних технологій не матиме епізодичного характеру, а поступово і невідворотно сприятиме трансформації навчального процесу в компонент нового інформаційного освітнього середовища, становлячи невід'ємну його частину.

Счастлива Олена Дмитрівна,
викладач англійської мови КВНЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж»;
тел.: +38(066) 4544033,
e-mail: luckyolena@gmail.com.

ВЕБ-КВЕСТ ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Одним із важливих напрямів розвитку інформатизації освіти є нові комп'ютерні технології. Інтерактивність, інтенсифікація процесу навчання, зворотний зв'язок – помітні переваги цих технологій, котрі зумовили необхідність їх застосування у галузях, пов'язаних з освітою та професійною підготовкою.

Упровадження комп'ютерних технологій у сучасну освіту суттєво прискорює передавання знань і накопиченого технологічного та соціального досвіду людства не тільки від покоління до покоління, а й від однієї людини до іншої. Тому активне й ефективне впровадження цих технологій в освіту є важливим чинником створення нової системи освіти, що забезпечує модернізацію змісту педагогічного процесу, підвищення якості професійної освіти.

Переорієнтацію традиційних когнітивних тенденцій вищої освіти, її методів і технологій забезпечує компетентнісний підхід, який у сучасних умовах забезпечує успішне виконання професійних обов'язків, без яких теоретична поінформованість втрачає свою цінність.

Характерною особливістю сучасних освітніх тенденцій є спрямованість на розвиток творчої ініціативи, самостійності, конкурентоспроможності, мобільності майбутніх фахівців. Тому актуальним завданням є формування у студентів здатності самостійно здобувати нові знання, удосконалювати і розвивати практичні уміння. Вітчизняні та зарубіжні вчені вважають за доцільне ключову компетентність «уміння самостійно вчитися» виділити як об'єкт спеціального формування. Ця проблема є актуальною для всіх суб'єктів навчально-виховного процесу вищої школи.

Компетентнісний підхід до організації самостійної роботи студентів означає не тільки засвоєння орієнтованого компонента, а й підготовку випускників ВНЗ до успішної діяльності в різних сферах, різних ситуаціях, формування цілісного досвіду діяльності, вирішення життєвих проблем, поведінкової моделі особистості.

Одним із шляхів формування ключової компетентності уміння вчитися є організація самостійної роботи студентів. Інноваційною формою організації самостійної роботи студентів, що навчає знаходити, аналізувати і систематизувати необхідну інформацію, виконувати поставлені завдання, є технологія веб-квестів.

Більшість науковців розглядають веб-квест як інноваційну технологію навчання, основною метою якої є самостійний пошук студентами необхідної для навчання інформації. Така технологія дає змогу працювати як індивідуально, так і в групах, розвиває конкурентність, лідерство, підвищує не тільки мотивацію до процесу здобування знань, а й відповідальність за результати діяльності та їх презентацію.

Організуюючи самостійну роботу, залежно від її мети, доречно використовувати такі завдання для веб-квестів: дослідницькі (проект-завдання), оцінювальні, креативні, аналітичні завдання, наукові дослідження, завдання для самоперевірки (самопізнання), компіляція, досягнення консенсусу, журналістське завдання, детектив (головоломка або таємниче завдання). У процесі виконання завдань веб-квесту забезпечується вивчення різних явищ, процесів, відкриттів, фактів на основі унікальних он-лайн джерел, використання яких різко збільшує роль самостійної роботи студентів для успішного засвоєння навчального матеріалу.

Практика переконує, що тільки ті знання, які студент здобув самостійно, завдяки власному досвіду, думці і дії, будуть, насправді, міцними. Проте така форма організації самостійної роботи в освітньому процесі ВНЗ використовується дуже мало. А одним із завдань вищої школи є підготовка майбутніх фахівців до діяльності в інформаційному освітньому середовищі, самостійного вирішення проблем, пошуку конструктивних рішень тощо. Тому проблема застосування технології веб-квест потребує подальшого дослідження.

Тимченко Олена Вікторівна,
викладач природничих дисциплін КВНЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж»;
тел.: +38(09 6418299,
e-mail: ovtymchenko@gmail.com.

Титаренко Л. П.

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ Й ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Дистанційні технології навчання можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти від дошки з крейдою до електронної дошки й комп'ютерних навчальних систем.

Основні принципи дистанційного навчання – це встановлення інтерактивного спілкування між студентом та викладачем без забезпечення їхньої безпосередньої зустрічі і самостійне засвоєння певного масиву знань і навичок за обраним курсом з використанням певних інформаційних технологій. Головною проблемою розвитку дистанційного навчання є створення нових методів і технологій, що відповідають телекомунікаційному середовищу спілкування. На зміну колишній моделі навчання має прийти нова, заснована на таких положеннях: у центрі технології – студент; суть технології – розвиток здатності до самонавчання; студенти беруть активну участь у навчанні; в основі навчальної діяльності – співробітництво.

Характерні особливості, притаманні дистанційній освіті:

- гнучкість – студенти займаються у зручній для себе час, у зручному місці і в зручному темпі. Кожен може вчитися стільки, скільки йому особисто необхідно для засвоєння матеріалу й отримання необхідних знань за обраними дисциплінами;

- модульність – в основу програм дистанційної освіти закладається модульний принцип, що дає змогу з набору незалежних навчальних курсів формувати навчальний план, який відповідає індивідуальним чи груповим потребам;
- паралельність – навчання може проводитися за умови поєднання основної професійної діяльності з навчанням;
- віддаленість – відстань від місця знаходження студента до освітньої установи не є перешкодою для ефективного освітнього процесу;
- асинхронність – у процесі навчання студент і викладач працюють за зручним для кожного розкладом;
- охоплення – цю особливість іноді називають також «масовістю»; кількість студентів не є критичним параметром;
- рентабельність – під цією особливістю мається на увазі економічна ефективність дистанційного навчання;
- викладач і студент – зміна ролі та функцій викладача, вимог до студента;
- нові інформаційні технології – у системі дистанційної освіти використовуються всі види інформаційних технологій, але переважно нові інформаційні технології – комп’ютерні мережі, мультимедійні системи;
- соціальність – дистанційна освіта певною мірою знімає соціальну напруженість, забезпечуючи рівні можливості здобути освіту, незалежно від місця проживання і матеріальних умов.

Перераховані особливості визначають переваги дистанційної освіти, водночас пред’являючи певні специфічні вимоги як до викладача, так і до слухача, ні в якому разі не полегшуючи, а часом збільшуючи трудовитрати і того, й іншого. Ефективність дистанційного навчання заснована на тому, що ті, кого навчають, самі відчують необхідність подальшого навчання. Ефективність також залежить від якості використаних матеріалів (навчальних курсів, методичних розробок тощо) і майстерності педагогів та викладачів-тьюторів, що беруть участь у цьому процесі.

Титаренко Людмила Павлівна,
викладач математичних дисциплін КВНЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний коледж»;
тел.: 097 9383366,
e-mail: titarenkovv@.ua.

Федак І. М.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ УЧНІВ 5 КЛАСУ ЗА ДОПОМОГОЮ ГУГЛ–СЕРВІСІВ

«Освіта через усе життя» – нова формула освіти, необхідність якої вимагає сучасна цивілізація з її гуманізацією і демократизацією суспільних відносин, швидкою зміною техніки і технологій.

На сьогодні це можливо лише за умови впровадження сучасних ідей і технологій освіти. Саме ця потужна науково-педагогічна база засобів сприяє розвитку дистанційного навчання.

Саме за допомогою сервісів Google+ можна на безкоштовній основі за допомогою інтуїтивно зрозумілого редактора з українською мовою інтерфейсу організувати дистанційне навчання з предмета, а також отримати навички щодо використання можливостей сервісів Google як у повсякденному житті, так і в професійній діяльності.

За допомогою додатка «Сайти» можна легко і швидко створити сайт, де буде викладено всі необхідні матеріали для дистанційного навчання учнів 5 класу. Так, учні у будь-який час, незалежно від місця перебування, зможуть мати доступ до навчальних підручників, практичних робіт, відео- та аудіоматеріалів.

Отже, технології дистанційної освіти для проведення занять допомагають урізноманітнити уроки інформатики, надаючи учням досвід використання комп'ютерної техніки з навчальною метою, що допомагає формувати їхню інформаційну культуру й інформаційну компетентність.

Федак Ірина Михайлівна,
вчитель інформатики Мелітопольської гімназії № 9 Мелітопольської міської ради Запорізької області;
тел.: +38(097) 5018148,
e-mail: ira.fedak1994@gmail.com.

Харлаш Л. М.

ВІДКРИТА ОСВІТА ТА ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ:

ЗАГАЛЬНЕ ТА ОСОБЛИВЕ

Питання співвідношення понять «відкрита освіта» (ВО) і «дистанційне навчання» (ДН) будується на історичному ракурсі виникнення цих термінів. Відкритість у системі освіти на етапі становлення відкритих навчальних закладів нового типу є сутнісною характеристикою освітнього середовища, ґрунтом, на якому визрівали ідеї відкритої освіти та дистанційного навчання. Відкритість освіти – це наявність умов (соціальних, організаційних, інформаційних, психолого-педагогічних, технологічних, фінансових, правових, політичних тощо) для вільного входження індивідів в освітній простір та однакові нормативно-правові гарантії здобуття якісної освіти (на рівні стандартів) для всіх без обмеження гендерних, вікових, національних, фізичних, територіальних та інших відмінностей. Запропоновані поняття спільні генетично.

Особливості. Відкрита освіта покликана реалізувати права людини на якісну освіту й вільне отримання знань на сучасному етапі розвитку суспільства. Система цілей ВО передбачає, передусім, осучаснення змісту освіти, упровадження нових педагогічних технологій, що мають

застосовуватися у відкритому навчально-виховному процесі, а також розвиток технологій управління відкритою освітою на всіх її організаційних рівнях. В. Ю. Биков, В. М. Кухаренко, Н. Г. Сиротенко, О. В. Рибалко, Ю. М. Богачков розглядають відкриту освіту як інструмент забезпечення сучасної освітньої парадигми; дистанційну освіту – як інструмент для практичної реалізації принципів відкритої освіти. О. О. Андреев, В. І. Солдаткін через інформатизацію, глобалізацію, безперервність як нові світові тенденції у розвитку змісту і форм освіти підводять до поняття ВО, яка є однією з нових форм організації освіти, що відображають ці тенденції. При цьому одним з ефективних методів розширення і глобалізації освітнього відкритого простору є розвиток ДН як найважливішого компонента складної системи відкритої освіти.

Концепції ВО можуть бути покладені в основу формування єдиного відкритого освітнього простору на основі ДН. У багатьох дослідженнях ДН визначається як спосіб навчання, що базується на використанні широкого спектра традиційних, нових інформаційних і телекомунікаційних технологій і технічних засобів, які надають тому, хто навчається, свободу вибору освітніх дисциплін, відповідних стандартам, діалоговий обмін з викладачем, при цьому процес навчання не залежить від перебування того, хто вчиться, у просторі і в часі.

Отже, між ВО і ДН існує складний, нелінійний взаємозв'язок. Вони мають спільні генетичні корені і шляхом конструктивного синтезу можуть з'єднуватися в одній системі, в одному навчальному закладі, доповнюючи одне одного. У цьому випадку ВО відіграє системоутворювальну роль, визначаючи стратегії, цілі, цінності, принципи організації освітнього процесу. Стосовно ВО, то ДН виконує інструментальну, технологічну функцію, забезпечуючи ефективну реалізацію імперативів і принципів ВО. Водночас ВО та ДН можуть існувати окремо, незалежно одне від одного. ДН на основі закритих освітніх ресурсів не реалізується на принципах ВО. Відкрита ж освіта може функціонувати, поширюючись на будь-які форми: очну, заочну, самоосвіту, а також на будь-які рівні: дошкільний, середній, додатковий, вищий тощо. В епоху інформатизації, глобалізації, безперервності ВО є однією з нових форм організації освіти, а ДН є найважливішим компонентом складної системи ВО, розвиток якого є одним з ефективних методів розширення і глобалізації освітнього відкритого простору.

Харлаш Людмила Михайлівна,

канд. філос. наук, заступник декана факультету відкритої освіти та стажування Комунального вищого навчального закладу «Дніпропетровський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти;

тел.: +38(063) 3919261,

e-mail: lharlash@gmail.com.

PEDAGOGICAL ASPECTS OF USE INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES AT LESSONS IN PRIMARY SCHOOL

Introduction. Technology reveals new ways of solving problems through technical means. Educational technology is a scientifically based educational system that guarantees achieving specific educational goals. Any educational technology is the information technology as the basis of the process is receiving information transformation. Information and communication technology education (ICT) is a set of methods and technical means to implement information technology based on computer networks and ensure efficient process.

Formulation of the problem. Today educational model based on humanistic principles is introduced. The current globalization process is characterized by sociocultural mass media space. In terms of integration of Ukraine into the European educational space, the problem of finding ways to improve the effectiveness and efficiency of educational process in elementary school acquires urgency and needs detailed investigation.

Main part. Informatization of education is one of the main directions of informatization process dictated by the needs of modern society in which the main driver of progress is the development of individual personality. It should ensure the implementation of program and educational developments aimed at intensifying the educational process, improving the forms and methods of teaching in practice. The primary goal of all innovation in education is to facilitate the transition from mechanical assimilation of knowledge by pupils to form their own skills to acquire knowledge. Successful resolution of this problem largely depends on the purpose of computer use in the educational process, quality and capabilities of software and the one that will occupy a place in the system of computer teaching tools. The introduction of ICT in primary link is not a fad, but a necessity today because most children get acquainted with computers much earlier than they can enter school. There are not news for anybody about the need for widespread use of e-learning in the study of any subject. This is, even without approval, and almost a dogma, which requires time. The teacher focuses pupils on their study of the subject and has to compete with well-organized world of the media.

The domestic experience with Junior Pupils in collaboration with the Institute of Pedagogy, Psychology, hygiene of children and adolescents, leads to the following conclusions:

1. The use of modern information technology in primary schools promotes a more active and conscious assimilation of pupils' learning material in mathematics, music, science, Ukrainian, English.
2. Mastering the elements of computer literacy does not cause significant problems in primary school children. Thus, computer game programs contribute to better learning and create a positive emotional attitude of pupils to the activities.
3. The joint computer-gaming activities makes a "cooperate effect." Pupils in the

game against the computer help unconsciously to each other. They search for rational ways of organizing actions, even if the problem does not concern them explicitly.

4. Teaching and controlling programs, tests, software editors stimulate the interest of younger schoolchildren to educational activity, contributing to the formation of logical and creative thinking abilities of pupils.

5. Use of information technology in class in primary school is one of the most modern means of personal development of Junior pupils, formation of information culture.

Conclusion. Consequently, the use of ICT in primary school makes it possible to increase the quality of education, to form the required key and subject competencies, skills of practical application of acquired knowledge, creates conditions for effective cooperation of teachers with pupils and parents, develops creativity and other features of the personality that are valuable in modern life.

Чугай Л. В.

ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВЧИТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Сьогодні дистанційна форма навчання демонструє свої переваги над іншими формами завдяки значно вищій інформативності, доступності та економічній ефективності. Вона також потребує менше часу й енергії для засвоєння знань, є значно мобільнішою та комфортнішою за інші форми навчання. Головним завданням дистанційного навчання є рівний доступ до здобуття якісної освіти, розвиток творчих, інтелектуальних здібностей педагога і його предметних та ІКТ-компетентностей за допомогою відкритого і вільного використання всіх освітніх ресурсів і програм. Оскільки Інтернет – це світова інформаційна мережа, то вона стає одним із засобів дистанційної форми навчання. Основна мета підвищення кваліфікації вчителів – підвищення педагогічної майстерності внаслідок осмислення власної педагогічної діяльності. Дистанційне навчання вчителів – це собою форма організації навчання, основою якої є керована самостійна робота тих, хто навчається, та широке застосування сучасних інформаційних комп'ютерних технологій, телекомунікаційних технологій.

Завдання дистанційного навчання: формування методологічної та теоретичної компетентності вчителів, поглиблення соціально-гуманітарних і психолого-педагогічних знань, формування вмінь використання новітніх освітніх та інформаційно-комунікативних технологій.

Функції дистанційної освіти: 1) компенсаторна – ліквідація прогалів у базовій освіті; 2) адаптивна – оперативна підготовка до змін в освітньому і суспільному житті; 3) розвивальна – забезпечення загальнокультурного розвитку, збагачення науковими знаннями.

Дистанційне навчання - якісно новий, прогресивний вид навчання, який охоплює елементи очного навчання, а також сучасне науково-методичне забезпечення, доступ до якого здійснюється на основі передових інформаційних

технологій. Дистанційне навчання ґрунтується на таких основних засадах: відкрите навчання, комп'ютерне навчання, активне спілкування між викладачем і слухачем із використанням сучасних засобів телекомунікації. Реалізація принципів відкритого навчання пропонує слухачеві свободу вибору місця, часу та темпу навчання. Слухач, отримавши план навчання, сам за допомогою наставника (тьютора) визначає, як саме він навчатиметься. Слухач у процесі дистанційного навчання може в зручному для себе режимі працювати в бібліотеці, шкільному комп'ютерному класі, перебуваючи вдома, консультуватися з тьютором. Основою дистанційного навчання є самостійна робота.

Дистанційні технології навчання можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти – від дошки з крейдою до електронної дошки й комп'ютерних навчальних систем, від книжкової бібліотеки до електронної, від звичайної аудиторії до віртуальної. Дистанційне навчання слугує підвищенню ефективності освіти завдяки створенню нового інформаційного освітнього простору, заснованого на сучасних інформаційних технологіях.

Аналіз сучасних технологій, які використовуються під час підвищення кваліфікації вчителів на дистанційній платформі, дає змогу зробити висновок про доцільне застосування таких технологій. Кейс-технологія (використання наборів – кейсів текстових, аудіо-візуальних, мультимедійних навчальних матеріалів для самостійного вивчення). Мережева технологія – використання мереж телекомунікації для забезпечення навчально-методичними матеріалами, інтерактивної взаємодії з викладачем (тьютором). Змішана технологія кейс + мережа.

Чугай Людмила Віталіївна,
директор Мелітопольської гімназії № 9 Мелітопольської міської ради
Запорізької області;
тел.: + 38(093) 6471098,
e – mail: nvk9@mail.ru.

Шурденко М. М.

МОЖЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

У Законі України «Про освіту» зазначено, що освіта – основа інтелектуального, культурного та соціально-економічного розвитку держави. Метою освіти є всебічний розвиток людини як найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей. В умовах сьогодення освітній системі потрібні нові підходи до виховання та навчання майбутніх фахівців, які будуть готові до роботи в сучасному освітньому просторі. Але дуже часто навчання відбувається без урахування професійних запитів студентів за допомогою традиційних методів, що призводить до зниження їхньої пізнавальної активності. Саме тому процес формування професійної компетентності майбутніх учителів заслуговує особливої уваги.

Майбутній компетентний фахівець освітньої галузі «Технології» повинен

мати високий професійний рівень володіння технічними навичками в умовах сучасного освітнього середовища. Для цього, передусім, він повинен оволодіти навичками проектування та розробки навчальних матеріалів в умовах дистанційного навчання, а саме: консультування студентів – роз'яснення плюсів і мінусів створення власних дистанційних курсів з різних навчальних дисциплін; створення надійних стійких віртуальних середовищ навчання (Virtual Learning Environment, VLE); створення навчально-методичних репозиторіїв; розроблення комп'ютерних мультимедійних лекцій (зокрема відео- та аудіоматеріалів).

Важливою складовою компетентності майбутніх учителів технологій в умовах дистанційного навчання є комунікативні та дослідницькі навички. Для цього потрібний весь спектр знань і навичок – проведення досліджень і документування передових практик і базових концепцій, графічний дизайн та розроблення макетів публікацій.

Одним із методів інтенсифікації навчального процесу є впровадження засобів дистанційного навчання в традиційне навчальне середовище. Для досягнення компетентності вчителів у галузі формування професійної компетентності майбутніх учителів технологій ми пропонуємо організовувати дистанційні курси підвищення кваліфікації, тренінги та семінари з цієї проблематики, а також внести до навчального плану підготовки бакалаврів педагогічної освіти курс на вибір «Методика формування професійної компетентності вчителя технологій в умовах дистанційного навчання».

Дистанційні технології надають великий інструментарій для представлення навчально-методичних матеріалів курсу, проведення теоретичних занять, організації як індивідуальної, так і групової форм навчання. Особливістю дистанційного навчання є те, що воно полегшує самостійну роботу, надає доступ до різноманітних ресурсів, пов'язаних з досліджуваною темою: електронних навчальних і методичних посібників, презентацій, відеолекцій, віртуальних екскурсій тощо.

Формування професійної компетентності майбутніх учителів технологій в умовах дистанційного навчання є дуже цікавим, інноваційним і перспективним напрямом, але успішна реалізація такого підходу можлива за умови тісної співпраці адміністрації навчального закладу, фахівців інформаційних технологій та викладацького складу, що у своїй діяльності будуть налаштовані на здійснення програм та завдань державного рівня. Дистанційне навчання у доцільному й якісному застосуванні разом із традиційними методами сприяє досягненню високих результатів навчання. Перспективним напрямом досліджень професійної компетентності в умовах дистанційної освіти є розроблення електронних курсів та навчальних посібників для навчання майбутніх учителів технологій у вищих навчальних закладах України.

Шурденко Марія Михайлівна,
асистент кафедри трудового навчання та технологій, Бердянський державний педагогічний університет;
тел.: +38(098) 8125980,
e-mail: pchelka_pchelkin@mail.ru.

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Для забезпечення простоти у спілкуванні та співпраці всіх учасників навчального процесу за допомогою мережевих технологій, створення соціальних спільнот, засобів колективного спілкування та обміну досвідом, упровадження особистісноорієнтованих технологій навчання, індивідуального професійно-кваліфікаційного зростання кожного педагога якнайширше використовуються в роботі технології WEB-2.0. Останні суттєво наявні та оновлюють існуючі форми і методи навчання на курсах підвищення кваліфікації. Це, зі свого боку, забезпечує особистісноорієнтований підхід у викладанні навчально-тематичного матеріалу, наданні адресної допомоги та реалізації індивідуальної траєкторії творчого розвитку й самореалізації кожного педагога з урахуванням усіх умов його професійної діяльності.

Системи управління навчанням – потужний інструмент для організації навчального процесу, консультацій, поточного і підсумкового контролю та інших форм комунікацій між викладачами та слухачами. Ефективність їх використання великою мірою залежить від структурно-логічної організації курсу та доцільності вибору форм діяльності. Поширення покриття мережі Інтернету дає змогу активність на курсах підвищення кваліфікації перенести в онлайн, економлячи в такий спосіб кошти і тих, хто навчається, і тих хто навчає.

Електронний курс можна використовувати для:

- збереження електронних версій теоретичного матеріалу. Викладачі намагаються доповнити свої заняття схемами, таблицями, презентаціями, флеш та відео-роліками, тощо. Звичайно, це справляє враження. Але якими б яскравими не були ці речі, слухачі можуть їх забути. Для кращого запам'ятовування корисним буде переглянути інформацію саме в тому вигляді, в якому вона була вперше сприйнята. Електронний курс дає змогу з найменшими витратами забезпечити студентів електронними версіями матеріалів, причому зберегти свої творчі напрацювання від демонстрації стороннім особам;
- удосконалення вмінь та навичок. Можна багато дискутувати про ефективність чи недоцільність тестів, але практично в кожній темі є певні опорні завдання, котрі потребують вирішення чи закріплення. Тому проходження тестів з навчально-тренувальною чи контрольною функцією, з демонстрацією правильних відповідей чи без них, на занятті чи вдома може забезпечити студентів кількістю навчальних завдань, необхідних для удосконалення вміння розв'язувати те чи інше питання. Водночас, викладач, переглядаючи звіти про проходження тестів, може зробити висновки про результати своєї роботи, засвоєння, розуміння матеріалу студентами і за

потреби, надати пояснення, щоб запобігти формуванню помилкових прийомів діяльності;

- проведення диференціації та індивідуалізації навчального процесу. Публікація додаткових завдань високого рівня складності допомагає окремим студентам спробувати себе в дослідницькій діяльності, знайти нові шляхи розвитку, удосконалення особистості.

Упровадження елементів та технологій дистанційної освіти на курсах підвищення кваліфікації, створення та розгортання роботи обласного інформаційного простору ТерноВІКІ, інституційний розвиток обласної методичної служби на засадах освоєння і впровадження інноваційних форм та технологій методичної діяльності – ці й інші напрацювання слугують підґрунтям для підвищення кваліфікації та неперервної освіти педагогічних працівників.

Яцишин Ірина Василівна,

завідувач навчального відділу підвищення кваліфікації керівних та педагогічних кадрів Тернопільського ОКІППО;

тел.: +38(068) 1405927,

e-mail: irina_ya@ukr.net.

3. РЕЗОЛЮЦІЯ

Всеукраїнської електронної науково-практичної конференції «Відкрита та дистанційна освіта: від теорії до практики»

Перехід до відкритих систем освіти у світовій практиці неперервної освіти характеризується істотними глибокими змінами, насамперед, із таких питань освітньої діяльності, як: наближення змісту освіти до потреб, що формуються на ринку праці та відбивають об'єктивні тенденції розвитку економіки, науки, соціальних та гуманітарних відносин; формування й актуалізація нових педагогічних технологій, які базуються на якісних можливостях сучасних телекомунікацій та інформаційних систем; обґрунтування та практичне застосування принципово нових підходів до поєднання навчально-методичної та навчально-організаційної діяльності у процесі надання освітніх послуг; формування нових підходів до організації навчально-методичної освітньої діяльності, а саме: створення навчально-методичних комплексів з використанням різних носіїв інформації, зокрема, мережових та мультимедійних підручників, систем електронного тестування, використання відеоконференцій та навчання через супутникові телекомунікації, навчання з використанням класів віддаленого доступу та «кілець» навчальних фірм; відпрацювання нових організаційних механізмів регіонально-розподільчих науково-педагогічних шкіл та розподіл кафедр; формування освітніх порталів та освітніх консорціумів.

Відкрита освіта разом із дистанційним навчанням забезпечує значне розширення доступу і використання педагогами і студентами (слухачами) гнучких освітніх схем як комбінованих методів викладання й освоєння навчальних дисциплін. Окрім того, цей вид навчання містить новий підхід до особистісно орієнтованої освіти, збагачує технологію індивідуального навчання, поліпшує його якість, створює додаткові умови для його інтерактивності.

Значні зміни, що відбулися за останній час у світовій економіці переважно через виникнення і широке поширення інформаційних технологій, є причиною підвищеної уваги урядів майже всіх держав щодо питань удосконалення освіти та розвитку людських ресурсів. Для двох останніх десятиліть характерним є істотне зростання загального рівня освіти та професійної підготовки, але залишається проблемою суттєва різниця цього рівня. Для України залишається проблема недостатнього правового розвитку освіти взагалі, дистанційної освіти зокрема і невідповідність чинного законодавства вимогам сучасності. А причиною освітянських проблем є насамперед обмежене фінансування галузевих структур і неефективність застарілих принципів їх організації.

Швидкий розвиток ІКТ і неухильний рух людства до формування «суспільства глобальної компетентності» призводить до того, що, з одного боку, світовий освітній системі надаються абсолютно нові можливості, а з іншого – безперервно підвищуються організаційно-технічні вимоги до неї. Інформаційні та комунікаційні технології відкривають перед суспільством

найширші перспективи технічного прогресу, творчого обміну і міжкультурного діалогу.

Виходячи з обговорення основних пріоритетних напрямів модернізації сучасної системи освіти на засадах нової парадигми відкритої освіти, спираючись на практичний досвід навчальних закладів України та з метою забезпечення широкої підтримки освітніх реформ, учасники Всеукраїнської науково-практичної електронної конференції «Відкрита та дистанційна освіта: від теорії до практики»

РЕКОМЕНДУЮТЬ:

I. Кабінету Міністрів України відновити фінансування на державні цільові програми фундаментальних та прикладних наукових досліджень науковців України на громадських засадах у сфері післядипломної освіти і освіти дорослих.

II. Зкладам післядипломної освіти:

1. Активно долучатися до розбудови Українського відкритого університету післядипломної освіти – першого в Україні самоврядного закладу типу розподіленого університету, який забезпечує координацію діяльності закладів післядипломної освіти і спрямовує її на реалізацію законодавства про освіту.

2. Брати участь у популяризації ідей та наукового осмислення досвіду організації відкритої післядипломної педагогічної освіти в Україні завдяки виданню наукових статей у науково-метричному журналі «ScienceRise».

III. Керівникам, науково-педагогічним та педагогічним працівникам навчальних закладів, методичним службам, учням, студентам, слухачам:

1. Сприяти вдосконаленню управлінських механізмів переходу на нові моделі стратегічного управління, формування нового управлінського мислення.

2. Стимулювати розвиток системи інноваційної освітньої діяльності навчальних закладів із застосуванням ідей відкритої освіти та дистанційного навчання для їх сталого розвитку.

3. Широко застосовувати технології дистанційного навчання.

4. Активно запроваджувати в освітній процес сучасні системи управління електронними навчальними ресурсами.

5. Формувати в усіх, хто навчається, навички ІКТ-компетентності. Розвивати медіакультуру для забезпечення власної підготовки до ефективної взаємодії з сучасним відкритим інформаційним освітнім середовищем.

6. Забезпечувати запровадження технологій дистанційного навчання в освітній процес навчальних закладів усіх рівнів.

7. Долучатися до глобального збагачення відкритих освітніх ресурсів та сприяти зростанню їх впливу на освіту.

4. ВІДЕО ВИСТУПИ І ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Смагін Ігор Іванович, д-р пед. наук, кандидат наук з державного управління, доцент, ректор Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, м. Житомир.

ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВІДКРИТОЇ ТА ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В ЖИТОМИРСЬКОМУ ОБЛАСНОМУ ІНСТИТУТІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

відеозапис: <https://www.youtube.com/watch?v=mxgUkF16OjY>.

Колос Катерина Ростиславівна, канд. пед. наук, професор кафедри педагогіки та андрагогіки Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, м. Житомир.

ПЕРЕВАГИ ЗДІЙСНЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В КУРСІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У КОМП'ЮТЕРНО-ОРІЄНТОВАНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДІВ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

відеозапис: <https://youtu.be/JJIPjCQ3MnM>.

Бігун Михайло Іванович, доцент кафедри менеджменту та освітніх інновацій Івано-Франківського ОППО, м. Івано-Франківськ.

ВИКОРИСТАННЯ ДИСКА GOOGLE ПІД ЧАС СТВОРЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ У LMS MOODLE.

<http://umo.edu.ua/konferenciji/vseukrajinsjka-elektronna-naukovo-praktichna-konferencija-vidkrita-ta-distancijna-osvita-vid-teoriji-do-praktiki->

Калачова Людмила Володимирівна, канд. пед. наук, старш. викладач Миколаївського національного аграрного університету, науковий кореспондент ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Миколаїв.

ВИКОРИСТАННЯ GOOGLE HANGOUTS В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.

<http://umo.edu.ua/konferenciji/vseukrajinsjka-elektronna-naukovo-praktichna-konferencija-vidkrita-ta-distancijna-osvita-vid-teoriji-do-praktiki->

Касьян Сергій Петрович, кандидат педагогічних наук, директор Навчально-методичного центру організації дистанційного навчання ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», НАПН України, м. Київ

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ВЕБІНАРІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ПЛАТФОРМИ УПРАВЛІННЯ ДИСТАНЦІЙНИМ НАВЧАННЯМ E-FRONT.

<http://umo.edu.ua/konferenciji/vseukrajinsjka-elektronna-naukovo-praktichna-konferencija-vidkrita-ta-distancijna-osvita-vid-teoriji-do-praktiki->

Ляхоцька Лариса Леонідівна, канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, завідувач лабораторії систем відкритої освіти

Українського відкритого університету післядипломної освіти (на громадських засадах), м. Київ.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ ВИКОРИСТАННЯ ВЕБІНАРІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.

<http://umo.edu.ua/konferenciji/vseukrajinsjka-elektronna-naukovo-praktichna-konferencija-vidkrita-ta-distancijna-osvita-vid-teoriji-do-praktiki->.

Ляхоцька Лариса Леонідівна, канд. пед. наук, доцент, професор кафедри відкритих освітніх систем та ІКТ ЦППО ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, завідувач лабораторії систем відкритої освіти Українського відкритого університету післядипломної освіти (на громадських засадах), м. Київ.

НАУКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВІДКРИТОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.

<http://umo.edu.ua/konferenciji/vseukrajinsjka-elektronna-naukovo-praktichna-konferencija-vidkrita-ta-distancijna-osvita-vid-teoriji-do-praktiki->.

Осадча Катерина Петрівна, канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри інформатики і кібернетики Мелітопольського державного педагогічного університету ім. Богдана Хмельницького, м. Мелітополь.

РОЛЬ ТЬЮТОРА У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ.

<http://umo.edu.ua/konferenciji/vseukrajinsjka-elektronna-naukovo-praktichna-konferencija-vidkrita-ta-distancijna-osvita-vid-teoriji-do-praktiki->.

Наукове видання

ВІДКРИТА ТА ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ

*Збірник матеріалів
Всеукраїнської електронної науково-практичної конференції*

25–27 жовтня 2016 р.

Відповідальний секретар – Антощук С. В.

04053, м. Київ, вул. Січових Стрільців (Артема), 52-а,
ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»